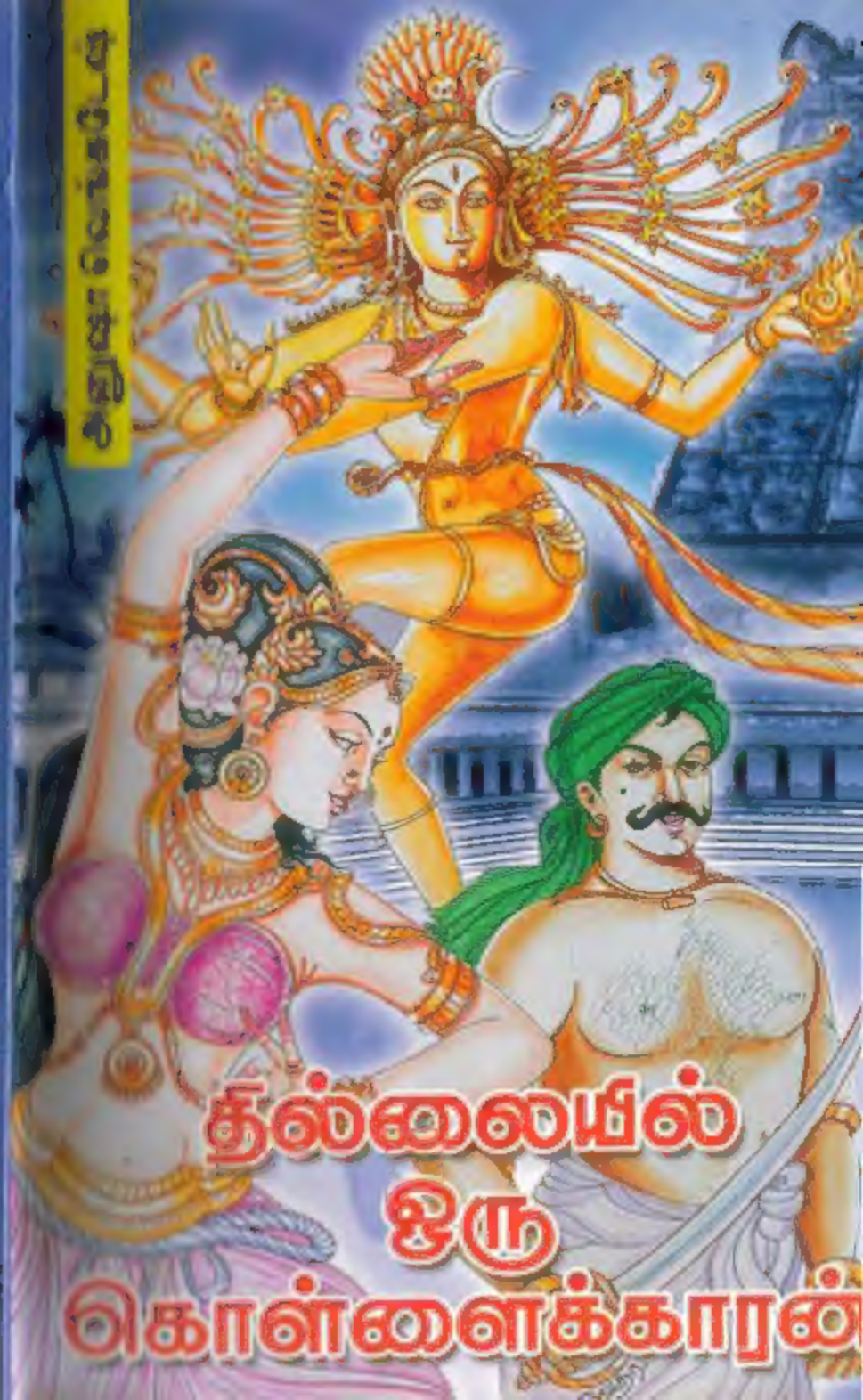

தஞ்சாவூர் கருவாரம்

தஸ்ஸையிஸ் ஒரு கொள்ளைக்காரன்

தஸ்ஸையிஸ்
ஒரு
கொள்ளைக்காரன்

முதற் பதிப்பு: டிசம்பர் 2007

உரிமை : ஆசிரியருக்கே

அவின்யூ பிரஸ் தயாரிப்பு

தலைப்பு : தில்லையில் ஒரு கொள்கைக்காரன்

ஆசிரியர் : அனுஷா வெங்கடேஷ்

பக்கங்கள் : 376 + XII

விலை : 150/-ரூ

பதிப்பாளர் : அவின்யூ பிரஸ்

புது எண் 9, பழைய எண் 25

டி'சில்வா ரோடு

மைலாப்பூர்

சென்னை 600004

044- 24990153

044- 24998165

சுமர்ப்பணம்

அப்பாவுக்கு

பல விஷயங்களுக்கு

நன்றி கூற எண்ணினாலும்

இது

என்னை

ஆறு வயதிலேயே

நூலகத்திற்கு அழைத்துச் சென்றதற்காக

முன்னுரை

எல்லோருக்கும் வாழ்க்கையில் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதி சோலையென அமையும். அதை எப்போது நினைத்தாலும் ஒரு பூவனத்தில் தவழும் ககந்தத்தை போல மீண்டும் மீண்டும் வந்து ஞாபகங்கள் தழுவும். எனக்கு அப்படி இருக்கும் சோலை தில்லைவெனப்படும் சிதம்பரம்தான். நான் நான்கு ஆண்டுகள் தில்லையில் இருந்தேன். அதனால் அனாதப்பற்றி எழுதும்போது எனக்கு சொர்க்கத்தைப் பற்றி எழுதுவது போலிருந்தது.

தில்லையில் நான் படித்த காலங்களில் நடேசனை சேவிப்பதை, அவன் தூக்கிய திருவடியை கண்டு ஆனந்திப்பதைத் தவிர இதர காரியங்களில் ஈடுபட்ட தென்னவோ உண்மை. அவன் வாசஸ்தலத்தில் பராமுகமாய் இருந்த என்னை, நடேசன் சென்னைக்கு தொடர்ந்து வந்து தினம் தினம் நினைக்க வைத்தது அவன் செய்த பல அபிசயங்களில் ஒன்றெனவே நான் இன்றும் கருதுகிறேன். என் பிறவிப்பயன் அது.

பதினாலாம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தில் முகமதிய படையெடுப்பின்போது தான் சைவமும் வைணவமும் பெரும் சோதனைகளை சந்தித்தன. சமணமும் பௌத்தம்தரும் அழிந்தே போயின என்று சொல்லலாம். அப்போது பலரும் செல்வம் சென்றாலும் பரவாயில்லை, கடவுள் என பூசித்த விகிரகங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று முயன்றனர். பெரிய எதிர்ப்பு காட்டமுடிவாத அடிசர்கள் ஒன்றும் செய்யாமல் இருக்க, சாமானியரே அன்னியர் கையில் சினைகள் அடப்படாமல் உயிரினை பணையும் வைத்து இந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டனர்.

அப்படி ஒவ்வொரு கோயிலின் விகிரகங்களுக்கும் ஒரு கதை இருக்கும். அரங்கம் முதல் தில்லை வரை, மதுரை முதல் சீர்காழி வரை எல்லா கோயில்களின் விகிரகங்கள் காக்கப்பட்டதற்கான கதை ஒன்று இருக்கும். அப்படிப்பட்டதால் அரசு மர பிள்ளையார்களுக்கும் கதை இருக்கும்.

ஆனால் விகிரகங்கள் தீன்று பத்திரமாக இருப்பினும் காலமெனும் வெள்ளம் அவை காப்பாற்றப்பட்ட சுவாசியமான கதைகளை அடித்து சென்று விட்டது. 'திருவரங்கன் உலா' என்று இதே காலகட்டத்தைப்பற்றி அங்கத்தின் கதையை மூவேனுக்கோபாலன் எழுதியது தான் எனக்கு முதல் தூண்டுதலாக இருந்திருந்தது. தில்லையிலும் அப்படி ஒரு கதை இருந்திருக்க வேண்டும். நடேசன் காணாமல் போய் பின் வந்தது எல்லோருக்கும் தெரியும். எப்படி என்று தான் தெரியவில்லை. 'இப்படியிருக்குமோ?' என்று என் கதை கேட்கிறது.

எந்த காலத்தை பற்றி குறைவாகவே சரித்திர குறிப்புகள் இருக்கின்றனவே அதனவே ஒரு நாவல் எழுத ஏற்ற பகுதி என்று பலரும் நகைச்சுவையாய் சொல்லுவார்கள். உண்மையில் அப்படித்தான். 14 ஆம் நூற்றாண்டு தமிழர் சரித்திரத்தில் என்ன நடந்தது என்று சரித்திர குறிப்புகள் மிக குறைவு. அதை கற்பனை கொண்டே நிரப்பவேண்டியிருக்கிறது.

காவிரி மைத்தன் என்ற என் முதல் நாவல் கல்கியின், பொன்னியின் செல்வனுக்கு தொடராக அமைந்தது. அதனால் பல பத்திரங்கள் என் சொல் கேட்காமல் அமர் கல்கியின் சொல்லுக்கு கட்டுப்பட்டே நடக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருந்தது. அதனவே அந்த நாவலின் வெற்றிகளும்

வரவேற்புக்கும் வழிவகுத்தது என்பது உண்மை. ஆனால் இந்த நாவலில் எல்லோரும் என் படைப்புகள். நாவலாசிரியரின் சொல்படி நடக்கும் பாத்திரங்கள். அதனால் புத்தகத்தை எழுதி முடித்த போது நன்பர்களிடமிருந்து பிரிவது போலொரு எண்ணம்.

உங்களுக்கும் இதை படித்து முடிக்கும் போது அப்படியே இருக்கவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறேன்.

அனுஷா வெங்கடேஷ்

நன்றி

என்னை வழி நடத்தும் பரணி காலனி திரு. K.S. அவர்களுக்கு முதல் நன்றி.

முதல் முதலில் இந்த கதையை கேட்டும், படித்தும், ஆலோசனை சொல்லிய சுகன்யா, மதுரை ராகுல் தினகரன், ஆடிட்டர் சிரவி, முருகானந்தம் முதலியவருக்கு உள்ளம் கனிந்த நன்றி.

என்னை பலவிதங்களில் ஊக்குவித்து அழகிய படங்களுக்கும் வரைந்து கொடுத்த கட்டிடக்கலை நிபுணர் சாலமன் வேதமுத்து அவர்களுக்கு நான் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

திரு ஸ்ரீபாலனுக்கு நன்றி - இந்த புத்தகம் உருவாக பெரிய ஊக்கமாய் இருந்ததற்கு. திரும்பி ராஜலக்ஷுமி சீதாநாமனுக்கு பிழைகளைத் திருத்தியதில் பெரும் பங்கு உண்டு.

ஒவியங்களைக் கையில் வரைந்த வேதாவுக்கும், கணினியில் வரைந்த முருகனுக்கும் இந்த புத்தகத்தின் வெளியீட்டில் பெரும் பங்கு உண்டு.

கதை நடந்த அந்த காலகட்டத்தை பற்றி பல கவையான விஷயங்களைச் சொன்ன சிங்கப்பூர் விஜயகுமார், சரித்திர நாவலாசிரியர் வெங்கட்ராம தீவாகர, அமெரிக்கா வாழ தமிழர் கீதா சாம்பசிவம் ஆகியவருக்கு நன்றி. முக்கியமாக தில்லையை பற்றிய அரிய தகவல்களை கொடுத்த கொத்தமங்கலம் திரு L.K முத்து செட்டியார் அவர்களுக்கு உள்ளம் கனிந்த நன்றி.

'காவிரி மைந்தன்' என்ற தலைப்பில் பொன்னியின் செல்வனுக்கு ஒரு தொடரென எழுதி வெளியிட்ட ஓராண்டில் தில்லையில் ஒரு கொள்ளைக்காரனை வெளியிடுகிறேன். அதை பொது மக்களுக்கு எடுத்துச் செல்லும் பணியில் ஈடுபட்ட எல்லா புத்தக வியாபாரிகளுக்கும் நன்றி சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அனுஷா வெங்கடேஷ்

அந்த நேரத்தில் அவனது மெல்லிய விரல் அவன் முகத்தின் ஒவ்வொரு பாகத்திலும் கோலமிட்டது. நெற்றியில் தொடங்கி கண் இமைகளையும் கன்னத்தையும் சுற்றி வந்தது. அவனது மீசையில் விழைத்து நின்ற தனி ரோமம் ஒன்றைப் பிடித்து ஓர் இழு இழுத்தான்.

"ஆ!" என்றான்.

பின் அவனது விரல் அவன் இதழ்களின் மீது பயணிகளும் போது சட்டென மெல்லிய விரலைக் கடிக்க முற்பட்டான். ஆனால் அவனுக்கா தெரியாது? விரலை வேகமாக விலக்கிக் கொண்டான்.

"என் விரலைக் கடித்தாலும் நீ கொள்ளையன் போலில்லை!" என்றான். பல நாளாய் சொல்ல வேண்டும். சொல்ல வேண்டும் என்று மனதில் வைத்திருந்ததை இன்று சொல்லிவிட்டான்.

அவன் நினைப்பதில் மாற்றம் ஏதுமில்லை என்று அறிந்தவன் "பின் வேறொப்ப இரக்கிறதாம்?" என்று கேலியாக கேட்டான். காதலியின் மடியில் படுத்தபடி அவனுக்கும் தான் எப்படித் தோற்றம் கொண்டிருந்தோம் என் அறிய ஆகை. மற்றவர்கள் அவனை எப்படிப் பார்க்கிறார்கள் என்று அறிந்து கொள்ள ஒரு ஆர்வம். தன் காதலியின் கணிப்பை ஒரு முகம் பார்க்கும் கண்ணாடியாய் உபயோகிக்க எண்ணினான்.

அவன் கேட்டதுதான் தாமதம். தலைவனைத் தன் மடியில் கிடத்தி, படுத்திருக்க கொண்டு நின்றவன் வேறொப்ப இருக்கிறான் என்று திர ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டான்.

இருபது வயதை அடைந்த திடகாததிர வாலிபனாய் இருந்தான் அவன். முகத்திலே இராஜகனை ததும்பியது. கரு கரு என வளர்ந்த தாடிவயத தவிர முகம் அவ்வளவு வெள்ளை. அமைதப் பார்த்தால் சதா வெயிலில் திரிபவன் என்று சொல்லவே முடியாது.

அவனது கண்களைப் பார்த்தான். அவனும் அவனையே பார்த்தான். அவன் உற்றுப் பார்த்தவுடன் அவனது உடலில் ஓடிய உதிரும் பிதறுப் பிடித்தது போல விழைந்தது. தடையற்ற வெள்ளம் போலப் பாய்ந்தது. நயனகயின் தலையைக் கிறுக்கிக் கசியெடுத்தது. உடனே தன் பார்வையை அகற்றிக் கொண்டான்.

அழகன் என்று ஒரு பரிசு அப்பிராந்தியத்தில் இருக்கும் ஆண்களில் ஒருவனுக்குக் கொடுப்பதாயிருந்தால் அந்தப் பரிசு நிராட்சேபணையாக இவனைத்தான் சேரும் என்று முடிவெடுத்தான்.

ஆனால் ஒன்று! இவன் ஆராயும் முகத்தைத் தவிர அவனுக்கு வேறொரு முகமும் இருந்தது என்று அவனுக்கு நன்றாய்த் தெரியும். மிகவும் பொல்லாதவன்தான்; நூர்க்க குணம் உளவவன். எனினும் முகத்தைப் பார்த்தால் அப்படியெல்லாம் தெரியாது. அவன் முகத்தைப் பார்க்கும் போது நிச்சயமாக அவன் கெட்டவன் என்று சொல்லவே முடியாது.

கள்ளையன் முகம். கட்டமைப்பான தேகம். எப்படி என்று சொல்ல முடியவில்லை. ஆனால் முதலில் பார்ப் போருக் கெல்லாம் மிகவும் நல்லவன் போலத் தோன்றும். சாதாரணமாய் ஒரு கொள்ளைக்காரனிடம் பொதுமக்கள் எதிர்பார்க்கும் சூணாதி சயங்கள் ஏதும் இல்லைபென்பதை உற்றுப் பார்த்த அவன் உளத்தில் முதன்மையாகப் பட்டது. உண்மை தான். முகத்தில் ஒரு தழும்பு கூட இல்லாமல் ஒரு கொள்ளைக்காரனா? சொன்னால் யாரும் நம்பக் கூடமாட்டார்களே?

அவன் தொழிலுக்கு ஏற்ப அவனுடைய முகத்தில் காணப் படுவேண்டிய காயங்களின் வடுக்கள் ஒன்று கூட இல்லை. அவனுக்குத் தெரியும் தன் முகத்தின் பொலிவின் மேல் அவனுக்கு அவ்வளவொரு பற்றுதல் என்று. கையில் காயம் ஏற்படுத்தியவனின் கழுத்தை வெட்டியவன் இவன். எப்படி முகத்தில் எதிரியின் கததி முனையை அனுமதிப்பான்?

காட்டில் வாழ்ந்த இவன் எப்படி நகரில் வாழும் இளவரசரைவிட வீரகம்பீரத்தில் இன்னும் ஒருபடி உயர்ந்த வனாகவே காணப்பட்டான் என்று எண்ணும் அளவுக்கு வீரப் பெருங்குடியில் பிறந்தவன் போலத்தான் இருப்பான். "காவேரி நதிக்குக் கரையெடுத்த கரிகால் வளவர வம்சத்தில் வந்திருப் பாணோ? இல்லை மாமலவரத்தில் கற்கோவில் அமைத்த பலலவன் வழியில் வந்திருப்பாணோ?" என்று நினைத்தான்.

ஆனால் அவனுக்கு அவனது எண்ணங்களை வார்த்தை வளால் வடிவமைக்கத் தெரியவில்லை. மௌனமாய் இருந்தான். பதிலேதும் வார்த்தால் மடியில் படுத்திருந்தவன் ஏளனம் செய்தான்.

"கொள்ளையன் போலில்லையாம்! நேற்று இரவுக்குப் பிறகு அப்படித்தான் சொல்வாய்" என்றான் அவன்.

இரவில் நடந்தவை ஞாபகம் வரவே அவன் முகத்தில் குறு நகை தவழ்ந்தது. நாணமும் படைபெடுத்தது. முகத்தைக் கைகள் கொண்டு மூடிக்கொண்டான். விரல்களுக்கு இடையே தோன்றிய இடைவெளியில் அவன் முகத்தைக் கண்டான். நல்ல அந்த காரத்தில் கண்ணிழித்திருந்ததற்கு அறிஞரியாக அவன் கண்ணுக்கு அடியில் கரும் வண்ணங்கள் இருந்தன. தனக்கும் அப்பத்தான் இருக்கும் என்று நினைவூட்டுகின்றான் என்றவன் அவன் முகத்தில் நாணம். நேற்று பொழுது சாயந்தவான் வந்தவன். தூரியன் பூமிக்கடியில் பிரயாணித்து இப்போது கிழக்கில் எழக் காத்திருப்பான். இன்னும் அவன் கிளம்ப வில்லை. கிளம்புவதற்கு மனம் வரவில்லை.

பெருமூச்சுவிட்டான். தனக்குத்தானே இவன் கிடைக்க மாட்டானா என்ற ஏக்கம் அவன் உள்ளத்தை ஆக்கிரமித்தது. ஆனால் அவனுக்குத் தெரியும். இதற்கு முன்னும் பல பெண்களும் இதே ஆன்சன்மய விளையாட்டுநாட்டார்கள். இதே கிணற்றடியில் மடியில் இவனைப் படுக்க வைத்தது கொண்டே இதே கணவையும் கண்டிருப்பார்கள் என்று.

ஆனால் எல்லோருக்கும் அதே பதில்தான். பிணைக்க முடியாத மனிதனின். பலமுறை பாண்டியர்களுக்கு அடி பணிந்து இந்த பிராந்தியத்தை ஆட்சி செய்தவர்கள் இவனைப் பிடித்து சிறையில் அடைத்துவிட முயற்சித்திருப்பார்கள். ஆனால் அவன் சிக்கவில்லை. சிக்கியிருந்தாலும் கம்பிகளும் சரி, கயிறும் சரி இவ்வளவு கட்டுப்படுத்தாது. அது பொலிவு அளவும் அழகும் அவனது இருதயத்தை சற்றே நேரம் ஆனந்தப்படுத்துமே தவிர அடக்காது. பிணைக்காது.

இவளைவிட மனதில் பிடித்த வேறொருத்தி கிடைத்தால் இவளைத் தூசென நினைத்தது தூக்கி எரித்துவிடுவான். அந்தத் தெரிந்தே தான் இருந்தான்.

அவன் மீது உன் இதுவத்தைப் பிழிந்து உள்ளிருக்கும் அன்னப்பில்லாமை காட்ட வேண்டாம். அவன் அகற்றப் பததிர மில்லாதவன் என்று இதுயம் முதலநாளே சொல்லும். பெண்ணுக்கு உரிய உளநுணர்வு அந்த ஊழிதப்படுத்தும். ஒவ்வொரு பெண்ணும் அவளை நிரந்தரமாக இழக்கும்போது அனுபவித்த சொல்லொணாத மனவேதனைகளைத் தானும் அனுபவிப்பான் என்று அவளுக்கு எடுத்துச் சொல்லும். எச்சரித்துப் பார்க்கும்.

அவன் உடலில் இருந்தது ஒரு தீ. அந்த உஷ்ணத்தைத் தணிக்கவே காட்டுக்குள் இவர்கள் வந்து சென்றதை ஆதரித்தான். மனதால் அவனுக்கு எந்தப் பெண்ணாலும் ஈரப்பு ஏற்படுத்த முடியாது. அளதப் பூரணமாகத் தெரிந்தமே அவனை உயிருக்கு உயிராய்க் காதுவிட்பார்கள். இன்றுதான் கடைசி. உன் முகத்தில் நுனி விழக்க மாட்டேன் என்று சொல்ல நினைத்து வந்தவர் களுக்கும் அவன் முகத்தைக் கண்டவுடன் இளகிய நெஞ்சம் கணந்து வருகி விடும்.

நிரந்தரம் என்பது இவனிடம் இல்லை. ஆனால் இருக்கும் நாட்கள்தான் என்னவொரு ஆனந்தம். ஆகா! உடல் ரீதியாகவும் மன ரீதியாகவும் ஆனந்தம். தன் பெண்மையைத் தானே முழுவதும் உணர் வைத்தவன் இவன். அவ்வப்போது அவன் கொள்ளையடித்ததிலிருந்து எடுத்துவந்து விட்டெறியும் நாக்ககனக்காகக் காதுல் கொள்ளவில்லை பெண்கள். அவனிடம் இருந்தது ஒரு வசீகரம். அவன் ஓட்டாண்டியாய் இருந்த நினைதலும் குறைந்த பட்சம் மூன்று நாளுக்கு பெண்களின் மனதுகளின் ஓரத்தில் காதுல் துளிர்விட்டிருக்கும்.

மீண்டும் பெருமூச்சு விட்டான். பின் எழுந்தான். காதுல் கிளம்பிவிட்டான் என்றவுடன் வானத்தைப் பார்த்தான். கிழக்குத் திசையில் இன்னும் வெளுத்து வருவது போலத் தோன்றவில்லை. "எங்கு செல்கிறாய்? இன்னும் தூரியன் வர. நேரம் இருக்கிறது. அந்தஞ் எனன் அவசரம்?" என்றான்.

"இன்று ஆடிப்பொருக்கு. எல்லோருமாய் ஆற்றங்கரையில் ஒன்று கூடி இருப்பார்கள். நான் நேற்று இரவு அவர்களை விட்டு விட்டு வந்தேன். தேடுபவர்கள். நான் போக வேண்டும்" என்றான்.

"ஆகா! மற்றதே போனது" என்று நினைத்தான். அன்று பதினெட்டாம் பெருகத்த திருநாள் அல்லவா? இன்று பது வெள்ளம் வந்து பாய்ந்து ஆறாகப் பித்துப் பெற்று சாகாததைச் சந்தக்கப் பாய்ந்தோடிச் செல்லுமல்லவா?

இன்று தமிழக மண்ணில் மூடும் ஆறுகளுக்கெல்லாம் பூரணதன் பக்கத்து கிராமங்களிலிருந்து, தந்த நிறுத தென்னங் குருத்தகணல் சப்பாங்கள் கூடி இழுத்துக் கொண்டு கும்பல் கும்பலக் மக்கள் அருகிலிருந்த ஆற்றங்கரைக்கு வந்து விடுவார்கள். கூட்டாளுசேறும். சித்திரானமும் எடுத்துக் கொண்டு பலர் குடும்பம் குடும்பமாக ஒன்று சேரும். சந்தர்ப்பம்

இது. ஆண்களும் பெண்களும் சூழ்நடைகளும் வயோதிகர்களும் புதிய ஆடைகள் அணிந்து விதவிதமான அலங்காரங்கள் செய்து கொண்டு வந்து விடுவார்கள். அதுபோல இவ்வது குடும்பத்தினர் அருகிலிருந்த கொள்ளிடக் கரையில் இருப்பார்கள் என யூகித்தான்.

கொள்ளிடம் என்று அந்த ஆற்றாக்குப் பொருத்த மாய்தான் பெயர் அமைந்திருந்தது. எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் ஜலத்தைக் கொள்ளும் சக்தி கொண்டது. மற்ற எல்லா ஆறுகளும் கரையை உடைத்துக் கொண்டு நாட்டைப் படைபெடுக்கும் போது கூட கொள்ளிடம் அமைதியாய் ஓடி வருணனின் வாயில் நீரையெல்லாம் சேர்க்கும். தண்ணீர் ததும்பி அலைமோதுமே தவிர, கரையின் கட்டுப்பாட்டைத் தாண்டாது.

வேகமாக ஆண்டையச் சரி செய்துகொண்டு பிரிந்து செல்லும் காதலியைக் கண்டவனுக்கு நகைப்பு. அதுவும் அவ்வது வேகத்தைப் பார்த்தால்தான் அவனுக்கு சிரிப்பு அதிகமாய் வந்தது. அதுவும் அவனைத் திரும்பிப் பார்க்காமல் சென்றான். "போய் வருகிறேன்" என்று கடைசியாகச் சொன்ன போது அவன் கண்களைப் பார்க்காமல் தரையைப் பார்த்து சொல்லிவிட்டுச் சென்றான். இன்னும் ஒரு முறை அழுத்தமாகச் அவன் சொன்னால், அவனுக்குப் போக மனம் வராது என்ற பயம். பேரவஸ்தையை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தவன் அதை வெளியில் காட்டாமலிருப்பதற்கு முயன்றபடி வெளியேறினான்.

அவன் அழகிலும் ஆணமையிலும் அகப்பட்டிருக்கொண்டு அவனுக்கு அடிமையாகித் தவிக்கிறான் எனப் புரிந்து கொண்டான். அத்துடன் மற்றவையும் அவனுக்குத் தெளிவாய் புரிந்தன. சென்றவன் பேரழகியல்ல. ரதியோ, மேனகையோ, ரம்பையோ காட்டுகளுள் வருவதில்லை. ஓரளவு அழகும், அசாதாரண ஞானியுமே கொண்டவர்கள்தான் வருபவர்கள் எல்லாம்.

அந்தப் பெண் சென்றவுடன் கண்பில் படுத்திருந்தான். விடிந்த பின் கூட்டத்தினர் இருக்கும் இடத்துக்குச் செல்லலாம். அதற்குள் ஒரு சின்ன தூக்கமும் போடலாம் என்று எண்ணியவனை நித்திரா தேவி அணுக மறுத்தாள்.

வானத்து நட்சத்திரங்களைப் பார்த்தபடி மடித்த கரங்களைத் தலையணையாக வைத்திருந்தவனுக்கு ஒரு புது உணர்வு தோன்றியது. மனதில் லேசாக ஏதோ வலி ஏற்பட்டது. சென்றவன்

போய் விட்டால் படுத்து உறங்குவான் என்றிருந்தால் அந்த வலி ஏற்பட்டிருக்காது. ஆனால் அவன் சென்றவுடன் உறவினரிடையே கூத்தும் சும்மாளமுமாய் இருக்கும். கொள்ளிடக் கரையில் கிராமம் கிராமமாக சேர்ந்திருக்கும். எல்லோரும் ஒன்று கூடி ஆனந்தப்பட்டு இருப்பார்கள். அப்போது தனக்கென ஒரு குடும்பம் இருந்தால் எப்படியிருந்திருக்கும் என்ற எண்ணம் தோன்றியது. ஏக்கம் என்று சொல்ல முடியாது. குடும்பம் எனப்பது எப்பேரப்பட்டது என்று அறியாமல் வாழ்ந்துவிட்டான். வாழ் வெல்லாம் இந்தக் காடுதான். நினைவு தெரிந்த நாள முதலாய் பால் மணம் மாறாத காலத்திலிருந்து கொள்ளையர் கூட்டம்தான். ஆனால் தனக்கு மட்டும் தற்சமயம் யாரும் இல்லை என்றவுடன் ஒரு தனிமை ஏற்பட்டது. தான் வாழ்க்கையில் தனியாக இருக்கிறோம் என்று அப்போதுதான் புலனானது.

அவன் சென்ற சிறிது நேரத்துக்குப் பிறகு திடீரென்று குளிரந்த காற்று வீசத் தொடங்கியது. அன்று காலையிலிருந்தே பெய்யவில்லை என்ற அடித்தட்டியால், இரவெல்லாம் தாங்க முடியாத புழுக்கமாயிருந்தது. திடீரென்று இப்போது குளிரந்த காற்று வீசத் தொடங்கியவுடன், கிணற்றைச் சுற்றி மரங்களின் இலைகள் காற்றில் அசைந்தாடிச் சலசலவென்று சத்தத்தை உண்டாக்கின. உடனே அவனை அறியாமல் அந்தப் பாழும் கிணற்றைப் பார்த்தான்.

அச்சமயம் அவன் கவனத்தைக் கவர்ந்த கிணறு அவன் எண்ணங்களைப்பெல்லாம் ஆக்கிரமித்தது. அதன் சுற்றுச்சுவர் இப்பாடாயிருந்தது. பல நாட்களாய் பல மணி நேரம் அதன் கரையில் கழித்துவிட்டு அதைப்பற்றி நினைத்ததில்லை. இப்போது தனிமையில் அவனுக்குப் பல விஷயங்கள் நினைவுக்கு வந்தன. 'ஆ! இந்தக் கிணறுதான் அந்தக் கிணறு அல்லவா? அதற்குள்ளேயிருந்தது பெண்பூதம் இருக்கிறது என்றல்லவா சொல்லுவார்கள்.'

பெண்கள் அருகாமையில் இருக்கும்போது கிணற்றுக்குள் எட்டிக்கூடப் பார்த்திருந்தான். கிணற்றில் சில அல்லிக் கொடிகளும் செங்கழுநீர்க் கொடிகளும் இருந்தன. நிச்சயமாக பெண்பூதம் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை.

ஆனால் இப்போது பலரும் அவனையே பார்ப்பது போலிருந்தது. தனியாக இருந்த தன் நிலைமையை நினைவு

படுத்தியது. நட்சத்திர ஒளியில் கண்கள் மனதை ஏமாத்தும் எண்டாரகளை அதுதான் இதுவா?

நந்தனுக்கு அழுவதா சிரிப்பதா என்று தெரியவில்லை. அவர்களுடைய காதல் பேச்சை முழுதும் பூதம் கேட்டுவிடுமோ? செய்யும் காமலீலைகள் எல்லாம் பாரக்குமோ?

'ஆகா! என் தலைவிதியைப் பார! இந்த உயதில் ஒரு இளம்பெண்ணிடம் காதல் செய்து கொண்டுவர நிம்மதியாய் இருக்க முடியவில்லை.'

முதலில் சிறிது தயங்கியபடி எழுந்தான். 'என்னவானது நந்தா, இன்று நீ நீயாக இல்லைமே?' என்று சொல்லிக் கொண்டான்.

கிணற்றின் பாழுஞ்சுவருக்கு அருகில் காலடிச் சப்தம் கேட்டது. அதை கவனியாதவன் போல் நடந்தான். பின்னால் என்ன நினைவாம் என்று தமது கண்களின் ஓரப் பரவையினால் தெரிந்து கொள்ள யத்தனித்தான். ஆனால் "திரும்பாதே, திரும்பாதே" என்று தனக்குத் தானே சொல்லிக்கொண்டான்.

செடி கொடிகளின் வழியாக யாரோ புதந்து வருவது போன்ற சலசலப்புச் சப்தம் கேட்டது. அந்த இடந்த் சுவருக்குப் பின்னால் என்ன மறைந்து கொண்டிருந்ததோ? மனித துத்தத்தை மோபயம் தெரிந்து வந்ததுவிடுமோ என்று அவனுக்கே சந்தேகம். சப்தம் வந்த திசையை நோக்க முடியாமல் திணறினான். நடனைய வேகப்படுத்தினான். கிணற்றுக்குள் தொப் தொப் என்று கேட்கும் சப்தம் தவணைகள் குதிப்பது என்று தன் மனதை நம்ப வைத்தான். "ஓஹோ! பயந்து போய் விட்டாயா என்ன?" என்று தனனைத் தானே இகழ்ந்தான்.

ஆனாலும் அவன் பிடரியில் மோமங்கள் எழுந்து நின்றன.

அத்தியாயம் இரண்டு பூதமா? பிரமைமா?

வேகமாக நடந்த நந்தன் ஆச்சரியப்பட்டான்.

பலகண்ணுடிகளாய் இங்கு வந்துகொண்டிருந்தவன் இவ் விடத்தைக் கண்டு இதுவரை பயந்ததில்லைமே? இதுவரை பூதத்தைப்போட்டி மனத்திலும் சஞ்சலம் ஒன்றுமில்லைமே? பின் ஏன் இன்று புதிதாய் ஒரு எண்ணம். பயமின்பதே ஒரு புதிய

உணர்வாய் இருந்தது அந்த வீரனுக்கு. தன் மனவறுதி தளர்ந்து விட்டது என்று மட்டும் எடுத்துக் காட்டியது அந்த உணர்வு.

அது மட்டும்ல்ல. அவன் வாழ்வின் மிக ருசியான அனுபவங்களைக் கொடுத்த இடமிது. இன்று ஏன் வேறு விதமான உணர்வுகளை ஏற்படுத்துகிறது என்று மூக்கின் மேல் கோபம். இனி இந்தக் கிணற்றுடியில் காதலியைக் கொஞ்சம் போதெல்லாம் பூதமொன்று நோட்டம் விடுகின்றதா என்ற சந்தேகம் மனதின் பின்னால் இருக்குமே என்ற ஆதங்கம். இங்கு வரும் பெண் என்னெல்லாம் பூதத்தைக் கண்டு பிடிக்கிறார்களோ இல்லையோ நன்னிடம், முக்கியமாக தான் காதல் புரியும் விதத்தில் ஒரு மாற்றத்தைக் கண்டுபிடிப்பது உறுதி.

அந்தக் கிணற்றிலும் அனாதச் சுற்றியுள்ள பகுதியிலும் பூதம் என்றும் ஆவியென்றும் பற்பல வதந்திகள் நெடுங்காலமாக உலாவித்தான் வந்தன. ஆனால் தனது மனம்த் லீலைகளில் ஊடுக்கிடாத நந்தனின் செவிகளில் அவையெல்லாம் விழுந் தாலும் கண்களில் படவில்லை போலும். இப்போது எங்கேயோ மறைவான இடத்திலிருந்து புதிய கண்கள் அவனை கவனிப் பதுபோலத் தோன்றியது.

இந்தக் கிணற்றுக்குள் பூதமொன்று இருந்தது என்று ஒரு வதந்தி பலவாண்டுளாக, ஏன் நந்தனுக்கு நினைவு தெரிவதற்கு முன்பிலிருந்தே பரவியிருந்தது. நந்தனும் அதைக் கேள்விப் பட்டிருந்தான். அதற்காக பயம் கொள்ள முடியுமா என்று இதுநாளவரை நினைத்துக் கொள்ளுவான். கிணற்றுக்குள் பூதம் வந்து கதை வாது வைத்து மூக்கு வைத்து பூதாகாரமானது என்றே நினைத்தான். எல்லோர் மனதிலும் ஆழமாய்ப் பதிந்து வேரூன் றியும் விட்டது. பூதம் அதம் செய்யும் என்று சொல்வார்கள். இதுவரை ஆசை வார்த்தை பேசிப்பேசி பலரைக் கிணற்றுக்குள் இழுத்துச் சென்று விட்டது என்பார்கள். அப்படி நீரில் முழுகி உயிரைவிட்டவர்கள் பணை மரத்துக் கள்ளினால் உந்துபட்டு குடிசொத்தையில் நீரினால் தவறி விழுந்தவர்களாய்த் தானிருக்கும் என்று நினைத்துக் கொண்டான்.

காணவத்தான் பலருக்கும் அடைக்கலம். கோட்டான், நரி, யேய, பிசாசு மற்றும் கொள்ளையனுக்கும் அதுதான் உறைவிடம் என்று ஆறுதல் சொல்லிக் கொண்டான். எல்லோரும் நாட்டுக்குள் அடங்கிவைக்க முடியாது. அதே போல் எல்லோருமாய் ஒழுங்கிணைந்து பொதுமக்களுக்கு இந்தக் காட்டை நினைத்

தூலே பயம் கொள்ளவைக்க வேண்டும். அதுவே அவர்களின் கூட்டுக் கடமை. அதில்தான் அவர்கள் எதிர்காலம் அடங்கி இருந்தது.

இதுவரை பூதத்தைப் பற்றிக் கேட்டால் பயம் மட்டுமல்ல ஒரு அருவருப்பு கூட கொள்ளாதவன் நந்தன். அது மட்டுமல்ல, யாருக்காவது ஒரு உபகாரம் அந்த பூதம் செய்திருந்ததென்றால் அது நத்தனுக்குத்தான். கிணற்றில் இருப்பதாக சொல்லப்பட்ட பூதத்தை எண்ணியே யாரும் இந்தக் கிணற்றடிப் பக்கம் வருவதில்லை. அதுதான் ஒரு வீதத்தில் நத்தனுக்கு நல்லதாய் போனது. அவனுக்கு வாழ்வே ஒரு இன்பக்களவாய் சென்று கொண்டிருந்தது. அதற்கு முக்கியக் காரணம் இந்த பூதம்தான். தத்தம் உயிரகளின் மேல் இருக்கும் ஆசையினால் எவரும் பாழும் கிணற்றின் அருகே வருவதில்லை. மனித நடமாட்டமே இல்லை பென்றுவுடன் காதலில் அசாதாரண கைதிரியம் வந்துவிடுமே? பிரளய கால சமுத்திரம் பொங்கிவருவது போல காதல் உணர்வுகள் கட்டுக்கடங்காமல் பொங்கி எழும். அவன் காதல் கணசீரே கைங்கரியம் செய்யும் பூதம் இதுவரை கொந்தரவு செய்ததில்லை.

அவன் இளமையெனும் மகா வேள்விக்குப் பெண்களின் நட்பு தேவைப்பட்டது. அந்தத் தேவைவாய் பூதத்தி் செய்ய காட்டின எல்லை அருகில் மனமொத்துப் புத்தவதற்குப் பெண்கள் ஏராளம். ஆனால் அவர்களுடன் காதல் சண்டைப் செய்வதற்கு அவனுக்குத் துணிமை தேவைப்பட்டது. ஒரு காலகூட்டத்தில் உபகாரத் தொகுதி பெண்கள் அடிக்கடி வந்தெட்டங்கியவுடன் மறைவான இடம் ஒன்று அவசியப்பட்டது. இந்தப் பாழும் கிணற்றடியைத் தேர்ந்தெடுத்தான். சிறு பிள்ளையாய் இருந்ததிலிருந்து மற்றவர் சொல்வார்கள், "கிணற்றடிக்கு மட்டும் போகாதே" என்று. வாலிபத்தின் தேவைக்கு எல்லோரும் கூறியதைப் பொருட்படுத்தாமல் அந்தக் கிணற்றடியைப் ஆதரித்தான்.

சில நாட்களில் ஒரு தொந்தரவும் இல்லை என்றவுடன் பூதம் என்பது வெறும் கற்பனையே என்று முடிவெடுத்தான். மற்றவருக்கெல்லாம் வேறு இடத்துக்குச் சென்று காதல் செய்வது வேண்டுமானால் சிறந்ததைக்கு உசிதமாயிருக்கும். ஆனால் உம் அறிக் கிணற்றடி இடத்தை விட்டு அவன் நகரவிலலை, காட்டில் இவ்வளவு சொகுசாய் இடம் கிடைக்காது என்று அவனுக்குத் தெரியும். கொள்ளையருக்கு பயந்து பலரும் காட்டு

கட்கள் வருவதில்லை. அதிலும் இந்தப் பாழும் கிணற்றடியின் சமீபமாகக் கொள்ளையரும் வருவதில்லை.

ஆனால் வல்லவன் அவன். பெண்களிடம் பூதத்தைப் பற்றிச் சொல்வதில்லை. முச்சு கூட விடவில்லை. அவர்கள் அவர் அடித்து ஓடிவிட்டால் பின் அவனுக்குப் பஞ்சமாய்ப் போய் விடும் என்று தெரியும்.

கொள்ளையனுக்கு பயம் கொள்ளாத கன்னியா பூதத்துக்கு பயப்படுவார்களா என்பது விவாதிக்கப்படவேண்டிய விஷயம் தான். எனினும் தன் ஆண்மனப்படி காதலையும் விட பெண்களுக்கு பயம் அதிபலமாக உருவெடுத்தால் பின் அந்த நிலையை அணால் கற்பனை கூட செய்து பார்க்க முடியவில்லை. கொணல்லம்மல் நீண்ட இரவுகளைக் கடப்பது? அதுவும் நாடுகட்கள் பெண்களைத் தேடிச் செல்லும் நிலையில் அவன் இல்லை, சென்றால் சிறையோ கழு மரமோ காத்திருந்தது.

இது கொள்ளையர் பெரும்பாலும் திறந்தவெளியில்தான் படுத்த உறங்கிக் கொண்டிருப்பார்கள். தூக்கம் வராதவர்கள் ஆங்காங்கே சூம்பல் கூடி உட்கார்ந்து, கைத் பேசிக் கொண்டிருப்பார்கள். அருளால் அவன் எங்கு செல்கிறான் என்று அறிந்திருக்கவில்லை. தெரிந்திருந்தால் "சூய்யோ முய்யோ" என்று மத்தியிருப்பார்கள். நத்தனுடைய நடமாட்டங்களைத் தற்செயலாக தொடர்ந்த கூட்டத்தின் திசு திசு என்று அவன் காணாமல் போகிறான் என்று அறிந்தனர். ஆனால் தங்கள் பல நாள் எச்சரிக்கையை மீறி கிணற்றடியைப் செல்லான் என்று அவர்கள் எண்ணத்தக்கதத் தோன்ற வில்லை.

அந்த இடத்தைக் கணடால் எல்லோருக்கும் பயம். கொள்ளையர் இருப்பிடத்தின் வடமேற்கில் ஒடும் ஓடை வற்றினால் கூட இந்தக் கிணற்றில் தண்ணீர் எடுக்க வர மாட்டார்கள். பெண் ஒருத்தி இந்தக் கிணற்றில் முழுகிவிட்டதாக வந்தியாபிடுக்கிறது. அவள் ஆசை பாடல் பாடி கிணற்றுக்குள் கைமுத்து மூக்கடித்துவிடுவான் என்று பேச்சாயிருந்தது.

நந்தன் தினந்தினம் பொழுது சாயந்தவுடன் பாழும் கிணற்றுக்கு அருகில் செல்கிறான் என்பதனால் அவன் கூட்டத் திரளிடையே மாட்டுவது உறுதியானது. ஒரு நாள் காதலியை வெறு வழியாக அனுப்பிவிட்டு தான் மட்டும் கூட்டத்தின் இருப் பிடத்துக்கு வந்தான். காமலீலைகளை முடித்துவிட்டு வெளியே வரும்போது அவனைப் பார்த்துவிட்டனர்.

முதலுமுள்ளவர்க ளுடையதினியி னுநது அவன் வெளி
யெய்யினதிக கண்டபோது காடு அல்லலால் கலலோலப்பட்டது
என அங்கு சென்றபின் என்று ஏக காலத்தால் எல்லோருள்ளபடி
கே. டார்கள்

பாழனாபுரத்த கிணற்றின் அருகில் நந்து வகுநிலா னெது அறிந்து அவ்வாறு எச்சரித்தனர. "கிணற்றுடியில் உனக்கு என்ன சீவ்வால்?" என்று திகிலூட்டின கேட்டார்கள். "உனக்கு மறுது சொம்பு அழிசும போலிருக்கிறது" என்றார்கள்.

“ஐயோ! எந்தப் பிசாசு இங்கிருந்தும் கிணறுலவோ?” என்று
பீதி நிறைந்த பல குரல்கள் கூவின.

சூழ்ப்படம் (சூழநடுத்தம்) ன வயதில் வயிர்வலர் ஒடுவார் நல்ல
எண்ணெய்தில் "நூதா" அருதுக கண்ணாறுகது அருங்க செல்லலாந்த
அதற்குள் பூதம் இருக்கிறது" என்றார்

“பூதமா?” என்றான் தெரியாதது போல.

“எப்போதும் நுகரும் தெரிந்த எப்போதும்பிறகு உண்கதை தெரியாதா?”

“இதம் நீ நகளுள் இருந்தால் மூச்சு நுழை செத்துப் போயவிடாதீர்”

"சித்தத்தனாபு தானை அது உதயாஸது" என்றார்

“வினாபாடகை ருத்தி” என்று மறுபாக்கள் எச்சரித்தார்கள்

"விண்ணாயி... விவரங்கள் என் புது கொள்கிற்றுகள் என்று
தான் கேட்கிறேன்"

“அந்தக் கிணாய்களுள் ஏதோ இடங்கிறது”

“நீர்த் துருக்கிற்றுது”

“இல்லலை நீருக்குள் ஏதோ ஒரு மாதமாகியின்ன
அதுக்குத்துகை உட்படது அதுக்குக் கண்ணு.”

[illegible]

“இலியா பாகா” என்று அழைக்கப்பட்டவர்கள் ஏராளம்
என்றார் கி.வி.வா.

"நான் அப்போது கவித்து. நுலையாக சினை உண்டான படி கொள்
வா-கிரறு குங்குமம், வடிக் கணை பிராந்த தூதன் ஆயிர் மீட்டும் தூலனை
பிசாசும் இலையை"

மாண்புமிகு கருவில உண்ணையான பம்பு வெள்ளத்திது
பா. சீ. ரகுநாதன் புலி திருவனந்தபுரம் கோட்டை, தமிழ்நாடு

[illegible]

தூதக கலாது எவ்வினா நுகரும் செரியும் ஆனால் இவ்வினா
கலாது அநுகக கிழவன் உட்கலாது கிணறு பெட்ட புத்தம்
கலாது எனது சொல் இவ்வாகள் ஆனால் இவ்வினா புத்தம் அடக்காது
கலாது

[illegible]

தான் கொள்ளையா அவன் கைகளை முட புத்
பின்னால் மிகுதுடி பிகுதிருத்தனர என்னும்
துவிரினான் அவன் கைகாலகனை ஆட நம்போது
கொள்ளையரும் கீழ் விரமுதனா! ஓடுவன தலை
அவரால் அப்ப. ரததம் வெளியேறியது

ஆதலால் அப்போது (வெடிகளைப் பாராக்கி) இந்த ஆந்தை
தான் சிலைவாசல் முகங்களைக் கிழித்தது என்று காலத்தோடு
வழக்கின் நூறு எட்டில் வணிகர்களின் கவனத்திற்கு
வந்தது. இத்தொழில் கிராமம் ஒரு உதாரணமாக அப்போது
தான் தான் உயித்தி எட்டில் வணிகர்களின் மார்பில் உலுத்தின
தான். அப்போது பதவி சென்று கிழக்குடன் வணிகன் கீழ்
தான் அப்போது உதவி ஒரு காலம் உதவி வைத்துக்கொண்டு
தான் தான் முகங்களைத் துண்டு பின் விழுந்தவன் எழுவே

பூதத்தாலும் ஒரு எவ்வளவுக்கு மேல் வெளியே வரமுடியாது என்று அப்போதுக்குத் தோன்றியது ஆனால் அந்த எவ்வளவு எதுவுமன்று தெரியவில்லை தன் வாசஸ்தல சூரமத்தைப் புறக்கணித்து பூதம் தனாயில் எவ்வளவு தூரம் வர முடியுமென்று தெரியவில்லை ஆனால் கொஞ்சம் தள்ளிச் சென்று விட்டால் தேய்வளவு எனத் தோன்றியது.

ஆனால் ஒன்று இன்று உயிருடன் துயினால் பெண்களை இனி வேறு இடத்துக்கு வரச்சொல்வது என்று முடிவெடுத்தான்.

சற்று தூரம் நடந்துவிட்டான் பரவசமாக ஓடினால் உயிர் உளவையுமாகும் பழி மறையது தன் தன்மான உணர்ச்சியைத் துணிவிட்டால் பயம் மறையும் என்று வீரமுள்ள வராததைதான். பேசிக் கொண்டு வந்த போது கூட்டில் சலசலப்பு ஏற்பட்டது இனி உயில்லை என்று நினைத்தபோது திடீரென ஒரு சப்தம். "நந்தா நந்தா" என்று முதலில் திடீரென வந்த சப்தத்தில் தூக்கி வாரிப்போட்டது பூதத்தான் விடிகொல்லிக் கூப்பிட்டுக்கொண்டு என்று பயந்தான்.

பின் தெரிந்தது சப்தம் பின்சுசுத்துவிடந்தது வரவில்லை கூட்டம் வாடும் எதிராத திண்சுவிந்தது வந்தது என் "ஆனால் அதுவும் பிரச்சனைதான் துறம்பவும் மாடிக் கொண்டோம் பூதம் போ என்று எல்லோரும் வந்து அறிவண சுருவார்கள்" என்று நினைத்துக் கொண்டான் அவர்கள் அறிவணர்களுக்கு பூதமே வேல் என்று நினைக்கத் தோன்றியது பொருட்சை விட்டான் ஆனால் என்னவாயிந்ததாலும் சமாளித்துத்தான் ஆக வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு மரத்தின் மனறவலிந்தது வெளியே வந்தான்.

ஒரு வீரன் ஒரு வந்தான் முச்சிண்கள்

"என்ன சங்கதி சொல்" என்று நந்தன் வினவ.

"வணிகர்கள் வரக்கூடார்கள்"

நந்தன் புகத்தில் ஒரு பிரகாசம் காணல் வானில் கிழங்குத் துளையில் வெடித்து வரும் தூரிய ஒளிபோல இரப்பில் அணர்ந்திருந்த தன் வாளைத் தேடினான் உடல் சிலிர்த்துக் கொண்டான் பரபரப்பைக்குத் துயில்கொண்ட வேலாக போலிருந்தது. முற்றிலுமாக வேறு மனிதனாகவே ஆனான் நந்தன்.

அததியாயம் முன்று வணிகர்கள் வந்தார்கள்

கூட்டில் எவ்வளவுக்குள் அணர்ந்தார் வந்தால் அவரு வசிட வாய் இருந்தது அதிதியாயம் இரங்கலாது அவர்கள் வருகையை ஒரு நாளைக்குக் கண்டறியும் சகதி கொண்டிருந்தனர் அந்தக் கூட்டினர் கூட்டத்தினர் வணிகர் வருவது நூறன் துருவடியில் இருந்தான் இவ்வளவு ஊராவும் என்னதான் கொள்ளலாக வந்தான் கூட்டின் வித்தியாசமான துழைவிக் கண்டு அதிதியாயம் கண்களில் வண்டியிலுக்கும் மரங்கள் "ஆ" வென்று கூப்பிட்டுப் புழிதில் வசரி அடித்துக் கொண்டு கழன்று கழன்று வண்டிச்சக்கரங்களின் ஒலி கேட்கும் அது மரங்கள் வண்டி வந்து மரங்கள் சிறுக்கத்திற் பாதங்கள் கொண்டு வந்தன கேட்க பாதங்கள் நிரிகுந்த கத்தியுதலால் கூட்டத்தில் திடீர் நடவடிக்கை எதும் உதவலி. டாதும தூக்கில் கொண்டிருந்த கொள்ளையர்களுக்கு முக்கு கொடுத்துமாட்டம்.

ஆனால் ஒன்று கண்களுக்குச் சலசலப்புக்குக் காரணம் அவர்கள் எய்த வண்டிகளும் இரங்கல் வேண்டும் என்று அவர்களுக்கான என் என்னம் கட்டிப்பாதுவாய். அவர்கள் வந்த உயிரைப்பாரகளை!

தூணி அட்டையை சுருட்டி தடியில் மாட்டி தோள் மேல் வைக்கண்டு சென்றோரும் உண்டு அங்காக்கில் பெரும் கூட்டம் ஒரு ஊரில் இரங்கலாக வரலாம் தொலைத்துவிட்டு வந்ததில் பிழைபுத்த தேடிச் செல்பவர்கள் மண்ணை ஓடு வந்த அளவைய கேள் ஆரணங்களைப்பெல்லாம் வெளிக் கொண்டு காபாலிகாசுளும் வருவதுண்டு சில கூட்டங்கள் இவர்களை எய்த வண்டிகளும் சார் சாரியாயம் வந்தவர்களுக்குப் போன தோல் நூன்கு நாட்களுக்குக் காலம் வந்தது காலக் கொலின் நடுமணம் "கூம்" வென்று கூட்டம் கூட்டம் இரங்கல்களைப்பெல்லாம் கொள்ளையர் கொண்டு வந்தவர்களை காலக் கொலின் காலத்துக் காலம் என்ன கூட்டம் இரங்கல் மண்ணை ஓட்டு மானாவும் வருவதுதான் என்ன செய்ய முடியும்?

ஆனால் வருவது வரக்கூடாது என்றுவடி மரநாய் கூட்டம் கூட்டத்திற்கு ஏன்வது ஒரு மரத்தின் மேல் வந்தவர்களை எய்தவர்கள் வருவது வணிகர் அல்லது

[illegible]

ஆனால்: இதுதான் இந்த அமைப்புகளில் நிகழக்கூடியதில் சாதாரணமாக
மேதாவற்றை அறியுங்கள் காத்து நிற்க ஆரம்ப காத்துப் பட்டில் காத்து
வருகையில் பக்கத்திலே இதுபோல் சர்வதேச தரப்பட்டு உள்ளது (பி)
அல்லாதது நமது அமைப்பு

[illegible]

வழிபட்டே சகலகூதச் சான்றுகளைப் பட்டதென்பதே உண்மை. உடம்பில்லாமல் பதனிடப்பட்டு மிகக் கூடுதலாகத் திப்பெடுக்கிற மரத்தின் உடம்பு கனமாகாவிட்டால் கூடவும் இரண்டாம் வகுப்பில் விடப்படுகிறது. இவ்வாறு உடம்பு மலர்ந்தால் உடம்பில்லாமல் திப்பெடுக்கிற மரத்தின் உடம்பு கனமாகாவிட்டால் கூடவும் இரண்டாம் வகுப்பில் விடப்படுகிறது. இதற்கு உதாரணமாக உடம்பில்லாமல் திப்பெடுக்கிற மரத்தின் உடம்பு கனமாகாவிட்டால் கூடவும் இரண்டாம் வகுப்பில் விடப்படுகிறது.

இதுபோன்ற ஆர. பத்திரிகை இல்லாமல் ஒரு சில நிகழ்வுகளை
கூறும் வகையில் வந்து விட்டது. இதனால் அனைத்து நாள்களில் தலைநகர
அமைப்புகள் என்ன நடக்கின்றனவோ சில வட்டார நகரப் பகுதிகளில்
பத்திரிகை அனைத்து பக்கங்களையும் கத்திரிக்கோலால் மூடித் தூண்டு
தள்ள இயத்திச் செல்லவும் யாருளின் கைவாங்குகின்ற

பகுத்துக் கொண்டனர் சிலர் உருவிய வாளுடன் வண்டியினை
 ன்புறம்பு சென்று நின்றனர் நான் சினிசைகளிலும் கோ
 டுக்குகள் ஆட்டாச்சட்டம் தூதனாழிம் வணிகரின்குத் கோடாகத்
 ன்றதூது நீள்புறமும் சத்தி ஒடிவிட முடியாதுகூடி காட்டின
 னாகுகவாகுகள் தபகுது அபுல நிரலில் எவ்விதும் தபகு
 கமம் என்றால் அதிர்சு தூய வட்டாயல் சாண்டியன் தூயபுறமும்
 ன்றதூது தூயபுறம் நுகரலா பணிகரிகள் தூகுகூலியினால்
 ன்றதூது போனார்கள யாரும ஓடாதுகூடி ஆயிரக்கணக்க யாரும
 ன்றதூது கிவாண்டி தூதநாசுகள் தெறைகூலியை அபுலாண்டி
 ன்றதூது யணணி அபுலாண்டி கணக்கா ன் விராபுர எதிரகல்
 ன்றதூது தூதநாசுகள்

[illegible][illegible]

பார் துணைப்பணி என்ற வணிகர ஐக்கியக் கொள்கை
 லா கொள்ளியுள்ள எல்லை நம்ப ஒன்றி துணைப்பணி
 9.3.2018ல் உத்தரவு புகுகூட பரணமலை துணைப்பணி
 அத்துணையின் துணைப்பணிகளை நடுத்தர அளவிலே நின்று
 துணைப்பணி கூட "பா" கொள்ளுகின்ற உயர்த்து நடுத்தர
 10. துணைப்பணிக்கு ராஜநிர் துணைப்பணிகளை கொள்ளு
 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812.

அத்தியாயம் நான்கு
கழுத்து தப்பியது

காவியம் எதுமிகுது நின்றதுபோல இடக்க வணிகர
 குறவின் தலைவன் கொள்ளையர் கூட தஞ்சாவண நந்தனின்
 சமிக்ஞைக்கு அண்டுகுலப்பய : ரன

[illegible]

என்னும் கதார்த்தைக் கொண்டு அந்தக் கண்டத்திலேயே திரிககிரம் தீதபத்தினும் நடுவகிய மெனியினும் வண்டியில்நுது கீழே குதிப்பார்களாகக் குதி துபிகை வழி எந்தினும் உண்டா என்று விழிகன் தெனும் இரத்தம் பொககிஷதனது பாதுகாக்க முடியுமா என்று மனம் பதறும்

பயப் பிராந்தம் கண்ணாடி நாகு துண்டுகளின் நிர்வகம்மையச் சொல்லி மாளாது அபரவிகளாக கண்ட கொள்ளையர் உள்ளத்தில் சிராதுக எண்ணங்களை உணர்வுணர்வு பீதி நிறைந்த சூட்சுமவயம் உடைய நுடிகத்தனத்தும் கண்டு கலகல் பென்று சிரித்துக்கொள் அந்தக் சூழ்ப்புதை கணுநடிப்பது பாண்டமயங்குந் நன்குச் சுவையுடைய இடிகாக்கி அனந்தக் கூண ஏகக் கொண்டாடமாய் இடிகாக்கும்

கண்ணாக்கிற்குக் கண்ணாழியம் துணைத்துவாய் வணத்து வந்த செல்வம் புகழ்க்காரர் என்று நமக்கவர்களுடைய நன்மை வண்டியில் எவ்வுறு நெடுது ஆங்குப் போய் நடக்கற்குத் திண்ணையிலுள்ள எண்ண விலை விலை கிடைக்கும் என்று அப்பாக்கள் கண்ட எத்தனை எத்தனை பொய்க்கு கிடைக்கக் கல்லாய் ஆகியாய் போய்விட்டேவண்டியுதாரன் ? என்ற ஆண்க்கம்.

சென்றும் சந்திரன் கொள்ளையன் ஈராததால் எதிர்த்துப்
புறப்பட்டான் என்று தோன்றியது உல வலகரு
உதவன் மிச்சம். துணால அடங்கிப்போக முடி
பெற்ற துணைகளை எதிர்த்தால் வீட்டில் தூய்மை மற
பெற்ற கண்கள் கண்ணாறு பாரம்ப வானுலகத்துக்குப் போக
பெற்ற உதவன்

இந்த மலர் பலரும் இவர்களுடைய பாதங்களாக
பார்க்க துணைத்தந்தையர்கள் ஆனால் அதற்குப் பின்
மீண்டும் மாடிகள் என்று மீண்டும் மீண்டும்
நீங்கள் நன்றி போட்டு அன்புக்கு வந்தது
பின்னர் ஆகிய மாடிகளுக்கான 'மே' என்று சொல்லுங்கள்
பின்னர் தந்தையர் வந்ததற்கு துணைத்தந்தையர் நினைவு
பின்னர்

[illegible][illegible][illegible][illegible]

தங்களுடைய தரப்போதைய நினலைய மனனிடும் எல்லோரும் சிறிது அடக்க ஒடுக்கத்துடன் தோன்ற அவனை அணுகுவார்கள்.

ஆனால் இன்று அவன் முகத்தை உற்றுப் பார்த்த வணிகர்களுக்கு ஆச்சரியம் அவனோ அண்மையக்கத்தில் இருப்பது போலிருந்தது திரைப்படலாம் கண விழித்ததுபோல அவனுடைய கண்கள் வீங்கியிருந்தன ஒரு வாரத்தை கூட அவன் பேச விலலை.

வரவலத்தை நிறுத்திவிட்டு கூட்டத்தில் பிரபலலாம் வீராவேசத்துடன் தோன்ற கூட நிகளுள் நுழைவார் போது கணைப் பறிக்க நபரர்கள் இவனை இந்த வானுக்கு இனப்பாவர்கள் என்று கூறியது. கசநிபயம் பலமுறை சூழுவார்கள் அவலது பரிசுபம் தொனிகச தூலில் அலக சிவ பவதையம் வேண்டிப் பள்ளி கண்டபிட்ட ரர்கள் தெரிபது கிழலில் தூங்களை சரம் அத்தாரம் படைக்கவர்கள் என்று எந்ததுக கூட்ட வரவலத்தில் இப்பவர உடைய நுழைவன்தம் அவர்கள் நகத்துல் தோன்றிய பபவர்களுடன் அந்நிபயம் பாத்துவிட்டுத் திர்பது அண்டவர்கள்.

நான் யடும் அனம்கியம் அபாநதிருந்தான் தன் மனக்கருத்தை வெளியிடவில்லை தோம் ஆக ஆக தங்கன் விருதலயின் வீலை அதிகரிக்கும் என்று தெரிந்த வண்டுகள் பரப்பல நதர்கள்.

ஆனால் அதையெல்லாம் நந்தன் யோசிக்கவேயில்லை நுதனுடைய பேசல் இவ்வின் திரவியைப்பாலகளில் கலந்து கொண்டது எந்த கண இனமகளில் கலனலக கூட விட்டது போலிருந்தது மகம் உரசாகம் இன்றி யட மறந்ருந்தது.

வணிகவல்லாம் கவலை தோயந்த முகத்துடன் நன்றி நிரதர்கள் நந்தன் அங்கில் வந்து அவருடன் பதனை உயக கவலித்துடன் உண் காலம் தாக்கத்தெரிந்து என்று அவர்களைப் பார்த்து பேசத் தொடங்கினான் நந்தன் வாய் குளறியது அவனது பரி வரததைகள் அவர்கள் செய்களில் வீழ்வேயில்லை.

"வண்டுகளில் தோதனை கொடுங்கள்" என்றான்.

கூட னைகளை எதிர்பார்க்கு நன்றி வரும் வண்டிகளை அணுகினார்கள் சுற்று தோத்துல் பசலவல்லலாம் துறையில் விரிக்வுபெற்றிருந்தன பாரம் தாங்க மடபால் வண்டுகள்

1155 வேண்டும் அவ்வாறு பரப்பவர்களு்த துணியம் கிழித்து மடசுதன் மட இருந்தன.

பொதுவாக தொனவதாரம் பிரபலம் செய்பவ பண்ணி மடக்கினால் பிரபலம் கண்டபட்டன வருபவர்க சகத்யம் இரங்குகிறது ஆனால் நந்தனின் கை குதார மடபனைத்துது தவறு.

எல்லோர் கவனம் இழந்தவற்றிலும் கிண்டத்ததிலும் அப்போது திடீரென பாரம் எதிர்பாராமல் ஒரு நிகழ்வு நடந்தது அவ்வாறானதின் கோபகனியைப் கிளறி விடக்கூடாது பண்ணித கூட்டத்தில் தெரியலர்கள் கவனமாய் இருந்தனர்.

மகம் முறையாக இந்த வண்டித் தொடரில் வரும் பொதுவாக மனது பொறுக்கவல்லவால் உணர்ச்சி எழுகின்ற அவன் அங்கில் கொள்ளையர்க்கு கண்ட தாக்கத் தென்றி கொள்ளையன் ஒருவன்

வரும் தரை மீது கைவிட்டு நந்த வானொன்று இருந்தது.

வரக்க கையில் எடுத்துள்ள ஒவ்வொரு நிகழ்வுதும் அவ்வாறான எல்லோருடைய கவனம் பசலவத சூன் மீது துணைவ முடிவதற்கு விக்ரக நிலையில் கண்டகின் பவன் சகத்யம் நீண்ட நிழல்களால் எல்லோருடைய கவனம் திரைத்திருந்தது.

அவன் கையில் வந்துள்ள ஒவ்வொரு நிகழ்வுதும் தான் கண்ட அப்பனை கவனித்தனர் ஆனால் கல பொல தகால்களால் சூலை போல நின்றனர்.

அங்க தெரி எல்லோரும் பார்த்து விட்டனர் நந்தனின் கை வன் கூட இவனை ஒரு நெருங்கு நிரபதயாணியாக பககத்தில் இருந்த நந்தன் ஆபத்தை சுருக்ககப

வன் என்று பார்ப்பொருக்குத் தோன்றியது. மடபவன் காலம் தங்களுக் காதகமாக தங்குகிறது என்று அவன் அந்தக் கொள்ளையனை எந்தநிபயப்பாறு எதிர்ப்பு தவலை மூலம் ஒரு பொது அவன் கூழத்தில் கொள்ளை பக நன்மை என்று ஆவேசப்பட்டான்.

1156 ஒரு வருபவனைப் பார்த்தான். அவனுடைய கைப்பால் கண்ட எழுகளுக்கு சுற்று கைப்பால் கவனித்தான். வந்து வண்டுகள் கவனித்தி நகத்யம் படியாது வன் கவலை ஒத்த கோபம் வரும் வருதால் கோபக வர் ஏவாவை மனனகை போல நிரங்குகிறது.

"இந்த துரத்திதற்கு அசம்பாவித சர்வே சம்பவிகளும்" என்றும் "நெடு யாழ்ப்பாணம் செல்லுவான்" என்றும் சபித்துக் கொண்டே சென்றனர்.

கடைசி முறையாகத் திரும்பி தீவிரத் செல்லுகிறது ஏகக்க கண்ணுடன் பார்க்கும் போது நிரந்தரம் பார்ப்பதில் படர்ந்து "உன்னைய" பிடித்து கழித்துவை ஏதிரனால் பொதுமக்கள் எல்லோரும் அளவிடாத ஆனந்தமடைவார்கள்" என்று மனதுக்குள் சபித்தனர்.

சீவர உயர்த்துகின்ற அவன் தாய் தந்தையனாகி திடீர் அடி சென்றனர் திகைப்பை அடைவதற்குள் காட்டில் பயணிகளாக மக்களுக்கு இன்னால் விளைவதற்கும் அவனைப்போன்ற ஆசாமிகள் இருக்கும் வரையில் தீவிர உலகம் உருபடப் போவதில்லை என்று கருத்துத் தெரிவிப்பார்கள் கடவுள்தான் புத்தி புகட்ட வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்ளுவார்கள்

ஆனால் காட்டில் சர்வதேசப் பரிசீலனை கவனம் பெறும் நிலையில் யாரும் திகைப்பை கொல்கலை கொண்ட படவர்களுக்கு ஆழத்தின்மீட்டினர் முக்கியமாக வணிக அமைகளும் ஓர்மித்து கருத்துடன் சபித்த நூதன அமைதி நூதிக கவலைப்பற்றும் நிலையில் திலகவயில்

கடைபார்கள் எல்லோரும் செல்லவதற்குப் பதில் பட பொது அவன் இருக்க மாட்டான் தீவிர துரத்தாமல் இருந்ததற்கு இப்போது உடையான் சொத்து நுகர்ந்ததெவ்வின் கடமைய அடைக்க வேண்டிய நூதனது

சாயந்தவன் உடனே ஆழத்த துக்கத்திற்குச் சென்றான்

அததியாயம் ஐந்து

கோபபெருஞ்சிகன குலமா?

நூதன தனக்கொத்து துக்கம் என அவனை ஆரக்ரித்தது உரக்க அவன் மனதுக்குள் மடையல உடனே அவனைத் கருப்பாத்திலு அடைக்கப் கொண்டிரு துளையத் தோன்றல்

நூதன உரக்கப் போது எல்லோரும் அவனை எழுப்ப விடக்கூடாது என்று கவனமாக இருந்தனர் சாறு துளம் சென்றனர் தமக்குள் இன்றையால் போன்ற என துதாயக

பலன்படுத்ததற்கான கொண்டாட்டங்கள்

சீவ நூழிசைப் பொதுகரு அருதுப் பக்கமாக ஓர்வரும் மூட்டார்கள் அவர்கள் காலடி அல்லது பிச்சு அருது அவன் எழுந்து விடாமல் மண்ணையை உண்டாக்கும் காலடிதான் வழவான பின் அருது அவனை எழுப்பி உலகம் காரணம் என்று கருவான் வணக்கம் தருவான் பொதுவாக அவன் முகத்துப் பார்த்தால் நொம்பக் கருவான் என்று தோன்றாது ஆனால் அனைத்து பொதுவாக அடக்கக் குறைந்த துக்கத்தில் எழுப்பிவிட்டு உலகம் ஆனால் அடக்கங்கள் தள்ளிச் சென்று செல்லி கொட்டாய் போல தீவிரவல்லாம் விழித்து உருவம் அவனை அடைவான் பி காசிப்பார்கள்

உடனத்த தன் அழிகாததில் வைத்திருந்தான் அருதுகாத நூதன்க கண்டு படம் கொண்டு உருவம் உருவப்படுகார்கள் என்று செல்லவதற்கு நூதன அருதுக் கொள்ளியர் எல்லோருக்கும் உயிர உருவம் பார்க்க அவன் வணந்தவன் பள்ளைப் பிராயத் தருவான் தீது எல்லோரும் கொண்டிருந்த எல்லை வந்தவன் தீது தீது மாய்ந்த கவந்து பிச்சுமாய

நூதன வீடு குழந்தைப் பிச்சு முகம் இருந்த காட்டு உருவம் தெரிந்த நான் முதல் துரத்தக் கட. ததில் உருவத்தான் தீவிரத்தான் வன் வாக்காரின் அவன் என்றனது ஆனால் புத்தியப் வந்தவர்கள் உருவம் தீவ்வன்வ புத்தியம் மாறும் அனுபவசாலிகள் உருவத்தில் தீவன் எப்படி தீவ்வனானன் என துது

நூதன துது கடைத்தெருப் பல் காலமாக உருவம் துருக்கவன் கொள்ளையுடையது பக்கம் உருவத்தின்மீது சரியான வாக்காய அனுமதினை உருவம் வந்தது யாரும் பொருப்பித்தலில்லை அவன் துது ஆய்ந்தது பாகக் வலலை முருகையின்ன உருவம் உருவம் தெரிந்தது என்பது மனதில் வந்தது துது

முருகையனுடன் ஒருவனை நிரி அடித்தான் என்ற
அதிலே பெரிட விகையம் வணங்க வண்ட வண்டை வந்த
கொண்ட நகரம் நகரத்தில் கையில் நகர திட்டம் அமைந்த
தன்பாக நின்று வழி மரி பனதே கண்டேன் அந்த இடம்
புலவர்களுக்கு பாகம் மாறாதது அந்த அடிமே அடித்த

அந்தத் தடையாக தவிர அந்தத் தடையாக
மிகவும் அடிபட்டிருக்கிற வண்டை அந்தத் தடையாக
புலவர்களுக்கு பாகம் மாறாதது

அந்தத் தடையாக தவிர அந்தத் தடையாக
மிகவும் அடிபட்டிருக்கிற வண்டை அந்தத் தடையாக
புலவர்களுக்கு பாகம் மாறாதது

அந்தத் தடையாக தவிர அந்தத் தடையாக
மிகவும் அடிபட்டிருக்கிற வண்டை அந்தத் தடையாக
புலவர்களுக்கு பாகம் மாறாதது

அந்த கண்டலில் இரந்த கண்டலில் விரிபன்கள் பலவருமா
அந்த கண்டலில் இரந்த கண்டலில் விரிபன்கள் பலவருமா
அந்த கண்டலில் இரந்த கண்டலில் விரிபன்கள் பலவருமா

அந்த கண்டலில் இரந்த கண்டலில் விரிபன்கள் பலவருமா
அந்த கண்டலில் இரந்த கண்டலில் விரிபன்கள் பலவருமா
அந்த கண்டலில் இரந்த கண்டலில் விரிபன்கள் பலவருமா

அந்த கண்டலில் இரந்த கண்டலில் விரிபன்கள் பலவருமா
அந்த கண்டலில் இரந்த கண்டலில் விரிபன்கள் பலவருமா
அந்த கண்டலில் இரந்த கண்டலில் விரிபன்கள் பலவருமா

அந்த கண்டலில் இரந்த கண்டலில் விரிபன்கள் பலவருமா
அந்த கண்டலில் இரந்த கண்டலில் விரிபன்கள் பலவருமா
அந்த கண்டலில் இரந்த கண்டலில் விரிபன்கள் பலவருமா

அந்த கண்டலில் இரந்த கண்டலில் விரிபன்கள் பலவருமா
அந்த கண்டலில் இரந்த கண்டலில் விரிபன்கள் பலவருமா
அந்த கண்டலில் இரந்த கண்டலில் விரிபன்கள் பலவருமா

தமிழ்த் திவிடபான பிண பண்ணையர் வந்து செத்த பாம்பை அடிப்பது போல பெயரைக் கட்டிக் கொண்டார்கள்.

கோடபெருஞ்சிகளை யாரும் பாரததிலலை ஆனால் பலருக்கும் நந்தனைப் பாரக்கும் போது இப்படித்தான் அவன் இப்பந்திநபானோ என்று தோன்றும் இதுவே சேழர் காலப்பெயரால் நந்தனும் தனக்கென ஒரு தனி நாட்டைக் கைப்பற்றியிருக்கலாம் வாய்ப்புகள் அப்போது ஏராளம் ஆனால் நந்தன் அதுகெல்லாம் ஆசைப்பட வில்லை.

இந்தக் கைப்பாடி கான்கமே அவன் ராஜஜியம் என்று திருத்தி கொண்டான்.

அத்தியாயம் ஆறு களின் மயக்கம்

ராஜாஜன் காலத்திலிருந்து பிண ஒரு நூற்றாண்டுகளுக்குப் பரபலமாக விளங்கியிருந்த சேழ ராஜ்யமானது புனடைவில் சீரும் சிறுபும் குன்றி பாண்டியர்களாலும் பெருக்கப்பட்டு மிகக் கண்ணினை நிலையை அடைந்ததோடு காணாமலாய் போனது அதுபின் வந்த பாண்டியர்களின் ஆட்சியில் அதுகா மெல்லாம் தெற்கு நோக்கி நகரத்தை தமிழக அரசர்கள் எல்லாம் தஞ்சைகளையும், கங்கை கொண்ட சோழபுரத்தையும் திறந்து மதுரைக்கு ராஜரீகம் நடத்த சென்றுவிட்டனர் பாண்டியருக்கும் கப்பம் கட்டி வந்த குறுநில மன்னர்களை கம்பபூரி மந்திரம் திலையை ஆட்சி செய்து வந்தனர்.

பாண்டியர் தமிழகத்தை ஒரு குடைக்கு அடியில் ஆட்சி செய்தனர் அதுனால் நாடுபெரும் அமைதியும் வந்ததுமே வளர்ந்தன மீள்கொடி பறக்க வப்பல்கள் கணி கடந்து பசனாண்ட வணிகர் உலக்குள்ளே ஏராள நாடுகளுக்கும் போய்க் வந்தனர் நந்தனார் பரபல நாடுகளிலிருந்து தமிழகத்துக்கு வணிகர்கள் ஏராளமான பொருட்களைக் கொண்டு வந்தனர் அது போலவே தமிழர் முக்குள் பொதி கயந்த ஆயிரமாயிரம் கோவீரிக் கிறானதற்கும் மாட்டு வண்டிகளும் தமிழகத்தின் பெயர்வழி பாகவகளுக்குச் சென்றன.

வழப்பறிக் கொள்ளை என்பது அதுனுடன் வளர்ந்தது பாண்டியர் அதிகாரமெல்லாம் தென்பாண்டி நாடுகருதுபடியால்

பாண்டியர்களுக்கு தினர் செலுத்திய தூர் இடங்களில் ஆட்சி புரிந்தனர் அதுகா அங்கம் அவ்வளவாக செல்லவில்லை அங்கெல்லாம் பூம்பூரி இன்னமும் அதிகரித்தது.

நாடுபெரும் ராஜபாடகைகள் இருந்தன ஆனால் அங்கு பாண்டி அமைதிது கங்கை கேட்பார்கள் காட்டைச் சுற்றிப்பே ராஜபாடகை சென்றாலும் விளாவில் செல்வின்றி பப்பணிக் கைப்பவர் அந்தக் காட்டின் வழியாகத்தான் செல்ல வேண்டுமென்று கங்கை அதிகாரி போலல்ல எல்லோராயும் துருக்கி காண ஆனால் தடுப்பவரை எல்லாம் கொள்ளையடிப்பது என்ற முடிவு.

கொள்ளைப் பட்டிக்கியவன் கால்கள் நடுங்கிக் கொண்டிருக்க கங்கைக்குப் பத்தினால் பாதி பிராணை போய் மரம் செக்கம் வந்து மரச்சும் வந்து பேசுக வந்தவர்கள் காண வீட்டுக்கு மகாஜனாய் ஆரம்பாய் என்று கெத்தகைகள் எல்லோரும் தங்கள் கை நினைவை விளக்கி முடிபுட்டு அவர்கள் ஆனால் கொள்ளையரின் மனம் கல்லா இருந்தது. அங்கு கருத்த தெரியாமலேயே பாண்டி அங்கிருந்து நழுவிட போய் மரம் என்று எண்ண முடிவது அங்கங்களாய் பாவம் பார்த்து மரம் உண்டு ஆனால் பெரும்பாலும் பாவம் புண்ணியமே இருந்தால் பூர்ப் சரித்திரத்தைப் பார்த்து கொள்ளையடிகள் மரம்?

கம்பபூர் காட்டின் வழி போகும் பிராணிகளைக் கொன்றும் இன்னும் அலங்கி உபத்தூர்வங்களை விவசாயம் நந்தனின் கட்டம் க்கவட்டத்துப் பப்பணிகள் இவன் காட்டைப் பாட்டைச் சொல்லி முடிப்பது நாடு நெக்க இவனை வட்டை ஆண்டனாக சேர்த்துவைத்த கங்கைமெல்லாம் காட்டைச் சேர்த்து தீர்ப்பாகக் கொடுக்க வேண்டியபடியாகி விட என்று வணிகர் வந்ததுபட்டாலும் அரசருடைய பங்கை எங்கேயாவது அங்குண்டி தீர்ப்பால் தெரிகிறது காட்டைப் பிடிக்கம் என்றார்கள்.

அங்கு போக நாடுகளை மிஞ்சிவிட்டு தீர்ப்புகளால் காட்டை எல்லா விக்ரவிலும் பிண வரும் போவது தீர்ப்பு என்று கட்டித்தூசு கொண்டு சென்றனர் கடலின் கங்கைகளாகவர்கள் இருந்தபோது ராஜாஜன் பசனும் அவர் காட்டை வந்தது என்று சொல்லக் கேள்விப்பட நந்தனார் ராஜாஜன் காட்டை உயிருடன் இருந்தால் அவனுக்கு தீது அங்குமே

[illegible][illegible]

தோஷத்தில கால்கள் தானாகச் சென்றன அந்தக் கின்றறழிகத்
ஏதோ ஒரு நாட்பு சகதி இந்நதது பெண்ணை இலலை அதிச
ஆபத்தா? தெரியவில்லை தினந்தினம் வாழ்கையில்
இண்பததுடன் திகிலும் சேரந்து கொண்டது இப்போது காது
கொறி கொழுந்துவிட்டு எரிந்தது ஓதும்வது போவது என்ற
நேற்றைய பதத்தை மறந்தான்

போனது ஆனாலும் அவன் கொள்கையடித்ததில்
நகைமை எடுத்து துணியின் மடிப்பில் போட்டுக் கொண்டான்
கின்றறழியை நோக்கி அவன் நுப்பனது யாரும் சொன்னதன் கி
ணமாக கடினிககவிலலை துணைவிலலாம் காப்பது சந்தி கந்து
இயலகலனால் முடிபட்டிருந்தான் சில நேரங்களில் குடை
து காயாக மலிந்து துணைநீர் கெட்டுக்கொண்டிருந்தது முதலாம்
இரவு, பெரு மழைநீர் வரங்களின் துணைகளில் துளிக் கந்தது
குளிராந்து காண்டகொற்று அடிசுதும் கொது சலசல நிவன்று அடியில்
உதிரும்பது

அவன் அப்பறுகிறதே ஏற்கனவே காத்தது நுத்தான்

அவன் கொடுத்த நகைமைக் கூட அவன் உறைய பாகச
விலலை அவன் முகத்துக்குக் கண்டவன் அப்பறுகது அதுசர்
முடித்து கள்ளின் வாசனம் இன்னமும் அக்கவிலலை இத்தது
கசிவது போல சிவந்து நுத்தன் கண்கள்

"எனயமா இப்படி தீர்க்குறாய்" ஆடிய பெருக்கன்களுக்கு
நன்றிய இப்பறுதே" என்றான்

"இப்பறுதே" என்றதே தான் வெடித்தது போல
நக்சிறுது" என்று வெஞ்சினான்

"உன்னுடன் குடித்து கூடுதற்குக் வருகிறார்களே
அவர்களுக்கு கஷ்டம் வைத்துக் கொடுக்கச் சொல் சகவாக
தோஷத்தான் உனக்கு யான்" என்று எசுசுத்துள் கோபமாக

பின் கடிடப்படும் அக்கன்கு கண்டு பெண்ணை
உறையகன் இப்பறுகின் "சரி வா நீ துன்று வெள்குட
பிரமோஜனப்பாடாய்" என்று சொல்லி துன் மடியில்
அவ்வண்ணம் புகுக்க வைத்து மெல்லிய வாகுகளைச் சொடுக்க
ஒத்தது என்றது

அப்பறுக்கு அதுவரை கதையாக வைத்துத் தனவயி
அடிபட்டது போன்றதது அவன் துணைக்குள் தேடி நுளங்க
துடித்துத் எனினும் அப்பறு விலகல் ஆடிய நுண்ணான்
நுண்ணதில் காந்தும் அண்டந்தது கண்ட அப்பறுதின்

மடியில் படுத்த அவளின் உறைய பாகதுள் பாகதுள்
அடியில் பிள்ளை போலருப்பான் குணவிசேஷங்களிலே
அடியில் வேறுபட்டவன் இரக துஷ்டனும் அவன் சிவையர்களும்
அப்பது அடி நிழல் கொஞ்சம் நுத்தமா?

அவன் கிராமத்திக் கூட துண்டேறா கொட்டு இவ்வண்ணம்
அப்பதுக் கொடுத்தால் பரிசு கொடுப்போம் என்றெல்லாம்
அப்பதுக் காத்ததுகள் துண்டேறா கொட்டவன் கூட ஒரு
கண்ணால் பார்க்கும் பாதையாகக் கவன்ககிறார்கள் என்று
அப்பதுக் கொண்டே கத்தினான் காட்டுக்குள் செல்வதினரால்
அப்பதுக்கிவது எல்லோருக்கும் துண்டைப் கொண்டுவராத தயிர
அப்பதுக் கூட பின்னாட்களில் அவனுடன் கழித்து நுளங்குள்ள
அப்பதுக் காக்கவிலலை என்ன மொகமொ எழியவிலலை

பின் அவனுக்குக் கொண்டு வருத துடித்துத் தோடனப்
அப்பதுக் சிவையக் கூட பதித்து நுத்தது வீட்டில் சென்று ஒள்கது
அப்பதுக் கூட துண்டைவரால் "என்கிறதது வருத்தி"
அப்பதுக் கூட துண்டைவரால் வருத்தி

துண்டை வரந்தாக கழுவ நுபட்டபட்ட உபித்தல்க
அப்பதுக்கிக் வேண்டியதுவால் நுண்ணதி நுத்தால்
அப்பதுக் கொடுக்க பல் பரிந்து பெரும் புகண்டு அண்ட
அப்பதுக் ஆனால் அவனுக்குத் தேவைகளை நுறையேறாய்து

அப்பதுக் கூடு ஒரு அன்னையைப் போல அன்னையிறறு
அப்பதுக் கொடுக்க மாந்தரிடையே இப்படிக்க காட்டல்
அப்பதுக் வாழந்தான் ஆனால் அப்பது நுறந்த வதழில்

அப்பதுக் பல்வகலண்ட மட்டும் இத்தது கதழில்தான் பல்
அப்பதுக் கூட என்ன வேண்டுமானாலும் நடக்கலாம்
அப்பதுக் துண்டலாம், அடியு துண்டலாம் பன்னமிக கள் சற்று
அப்பதுக் சென்று கொடுத்தது நீதி எத்தனும் செயலாம்

அப்பதுக் துண்டலாம் துண்டலாம் என்று போக்குதாய்
அப்பதுக் கூட சிவந்து அவனும் உறையினான் அத்தனும் ஒரு கடிம்
அப்பதுக்

அப்பதுக் கோடு வரந்தால் அவன் வருத்தப்பட்டது
அப்பதுக் காத்தது அவனில் அருகில் அவன் அப்பதுக்கை
அப்பதுக் கொண்டான்

பெருந்தினை பாரவை பட்டது அதற்குப் பின்தான் தன் அழகை வெளிப்படுத்துகள்

குழந்தையாய் நடக்கது தொடங்கியபின் நான் மயில்து
செய்யும் கன்னி எனச் சுவாதி மீனாகு நீந்தவா சொல்லித்
தூய்மை நம? சிவபுர கோபகி பெருந் நாகத்தையிட
உயிர்ப்பெறுதுள்ள

வணையிடுக கரங்கள் கவலவெறு காணங்களில் விளை
பாடும் மேலு அனுகககானாக கண்ண கொடி வேண்டி நம் ஆனா
மாரும் எது காண்பது நடனம் புகல் தூய்மைதான் விசுத்
தூய்வான எண்ணம் உயர்வு வாய்ந்து கவல தூய்மை

உயர்வு வாய் தூய்மை கவல தூய்மை வாய்ந்து கவல
உயர்வு வாய் தூய்மை கவல தூய்மை வாய்ந்து கவல

பலவிடங்களில் சிவனை நான் புகழ் தூய்மை மிகவும்
பிரபலமானவன் என அங்கு உயர்வு கவல தூய்மை கவல
வேறு கை வேறு கை வேறு கை கை கை கை கை கை
கொண்ட குதூய்மையில் தூய்மை வாய்ந்து கவல தூய்மை

பலவிட அங்கு உயர்வு கவல தூய்மை வாய்ந்து கவல
உயர்வு வாய் தூய்மை கவல தூய்மை வாய்ந்து கவல

சகிர ஆருவா கவல தூய்மை கவல தூய்மை கவல தூய்மை
கவல தூய்மை கவல தூய்மை கவல தூய்மை கவல தூய்மை

அருவா குதூய்மை கவல தூய்மை கவல தூய்மை கவல தூய்மை
கவல தூய்மை கவல தூய்மை கவல தூய்மை கவல தூய்மை
கவல தூய்மை கவல தூய்மை கவல தூய்மை கவல தூய்மை
கவல தூய்மை கவல தூய்மை கவல தூய்மை கவல தூய்மை

கவல தூய்மை கவல தூய்மை கவல தூய்மை கவல தூய்மை
கவல தூய்மை கவல தூய்மை கவல தூய்மை கவல தூய்மை
கவல தூய்மை கவல தூய்மை கவல தூய்மை கவல தூய்மை
கவல தூய்மை கவல தூய்மை கவல தூய்மை கவல தூய்மை

கவல தூய்மை கவல தூய்மை கவல தூய்மை கவல தூய்மை
கவல தூய்மை கவல தூய்மை கவல தூய்மை கவல தூய்மை
கவல தூய்மை கவல தூய்மை கவல தூய்மை கவல தூய்மை
கவல தூய்மை கவல தூய்மை கவல தூய்மை கவல தூய்மை

கவல தூய்மை கவல தூய்மை கவல தூய்மை கவல தூய்மை
கவல தூய்மை கவல தூய்மை கவல தூய்மை கவல தூய்மை
கவல தூய்மை கவல தூய்மை கவல தூய்மை கவல தூய்மை
கவல தூய்மை கவல தூய்மை கவல தூய்மை கவல தூய்மை

1. இவ்வாறு தீய பண்புகள் சீனவை உருக்கிக் கரைந்துவிடும் என
2. கன்ன பாகை ஆனால் அவளுக்கு நிச்சன உத
3. கன்ன தன் கதி எனன் என்று போர்க்கு நினலையா
4. அந்த அளவுக்கு வளர் வளர் நடை சன பீது அவளுக்கு
5. அந்த பிணைப்பு கடைடியானது ஒரு நிலையிலிருந்து
6. அந்த பிணைப்பு பிணைப்பு ஒரு நிலையிலிருந்து
7. இவ்வாறு தீய பண்புகள் சீனவை உருக்கிக் கரைந்துவிடும் என

நடனத்தின் வ ஐயப்பலன்களை வென்று மணத்தின்
அடக்கத்தை பயின்ற பவர்கள் உணர்வு என்று சேளவிய பத
நடனத்தின் ஆனந்த மணத்துக்குள் போனதை ஐயப்பலனை அடக்க
மணத்தின் பத்தினி துறப்போன சிவசம்பவ ஐயத்தின் நடைகளுக்குத்
தள்ள சன்னியஸினால் உபிவாசை மகா நாக விரைந்தம் என
ஆரம்பித்த டாள் மண்துகளின்மீது கர்த்தா மணவாளனை அடை
வதற்கு மீண்டும் என்று எவ்வாறு பெண்களுக்கு ஆனந்த பரிபூரணம்
கொடுத்து வருவதோ வந்திருக்கிற ஆனந்த

நடனம் ஆடிப் புகழ் தீதாய்ந்த நடைகள் என்னென அணி
கண் பதி கண்களினின்று அழகாகப் பிரகடனம் வடிவி உலகத்து
புகழ்க்கிட ஷாந்நவார நான் பாதுகிதியிலனைப் பண்து கண
புகழ்ப்புகழ் கா கலிட அங்குநடை புகழ் கணபுரானது அவ
என்னெனப் பிரகடனம் புகழ்ப்புகழ் நீ என் கித உலகம்
அவ்வென என்னு கெடபுகழ் போகிறுகிறது எனப் நினைப்பான்

நாட்டியப் பட்ட இனசங்கப் பூந் திவப் இசைக்கை
அவ்வாய்வின நீபனாவியைசுதனத் தினவவவவவவ
என்று முடிவவருதின இந்ந் நுன்கககக மடுமலல, தன்ன
நாட்டியக்கை உரியவன தன்னப பாரியபந் அவநைய
செவ்வப் எவரு எண்ணப் அவநுநைய மனத்தில வேருன
வெருநத் நுககாது சில காலமாக வவவவவவத் துண்
வவவ வவவ வரநுதித்தல் வவவவவவவவவ வவவ
வவவ வவவ வவவ வவவ வவவ வவவ வவவ
வவவ வவவ வவவ வவவ வவவ வவவ வவவ
வவவ வவவ வவவ வவவ வவவ வவவ வவவ

செய்தவர்களுக்கும் மோதலுக்கு, மதுரை, திருவள்ளூர் முதலான
• 1844 இல் குமரகுமாரன் திருவள்ளூர் திருவள்ளூர் பிழைத்த வேண்டிய
• 1845 இல் திருவள்ளூர் திருவள்ளூர் கல்விக் கல்விக் கல்விக் கல்விக்
• 1846 இல் திருவள்ளூர் திருவள்ளூர் திருவள்ளூர் திருவள்ளூர்
• 1847 இல் திருவள்ளூர் திருவள்ளூர் திருவள்ளூர் திருவள்ளூர்

1. சாதக சிதம்பர தீட்புத்து அறிக்கைய வந்துவருகிறது நிகழ்க
2. சாதக கண்ணாடி பிசுபு பிசுபு (பிசுபு) இது கண்ணாடி
3. இலகுவியை சீரமைக்கவும் பிரபலமாகவும் பெரும
4. கண்ணாடி அமைக்க கண்ணாடி

புதுப்பனை வேலைப்பாடுகளுடன் கட்டுப்பாடு தர
குதூசை சிவஸ்தாபனது பெண வடிவமாகி நின்றது போல
பாசுவதி அவளது நாடகக் கணவது திராசுமயன் புகழை
சுவசிவ புகழானது எந்தநேரத்துக்குமே பரவிய இடத்து

1. அன்புமிகு அமைச்சர் சங்கர்தரன் மேலே திருவெறினாக
உள்ள அகத்து ரளவுள்ள பாடல்களுக்கே கையாதி நுண
பாடல்கள் பாரபவடி கண்களில் பல அந்த பக்கினபடி
வல்லலை அகத்து திலாக வாய் வந்தான் எண்ணலங்களை

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

[illegible][illegible]

$\vec{A} = 2\hat{i} + 3\hat{j} + 4\hat{k}$ $\vec{B} = 3\hat{i} + 4\hat{j} + 5\hat{k}$ $\vec{C} = 4\hat{i} + 5\hat{j} + 6\hat{k}$
 $\vec{A} \cdot \vec{B} = 2 \cdot 3 + 3 \cdot 4 + 4 \cdot 5 = 6 + 12 + 20 = 38$
 $\vec{A} \cdot \vec{C} = 2 \cdot 4 + 3 \cdot 5 + 4 \cdot 6 = 8 + 15 + 24 = 47$
 $\vec{B} \cdot \vec{C} = 3 \cdot 4 + 4 \cdot 5 + 5 \cdot 6 = 12 + 20 + 30 = 62$
 $\vec{A} \cdot \vec{A} = 2^2 + 3^2 + 4^2 = 4 + 9 + 16 = 29$
 $\vec{B} \cdot \vec{B} = 3^2 + 4^2 + 5^2 = 9 + 16 + 25 = 50$
 $\vec{C} \cdot \vec{C} = 4^2 + 5^2 + 6^2 = 16 + 25 + 36 = 77$

[illegible]

[illegible]

இப்போதைய அழகை சமீபத்தில் நினைவுகூராதார
பாடபிலகலை சாக்ஸாத ரத் தேவிபே பம்பில அவதாரத்தான
லாரா அவள் கூது பப பேசினர செருதமிழ புலவர்கள்
அவர்களிட மும் இனவரசிகளிடமும் காவியத் தலைவிகளிடமும்
புகழவாழைய கச்சுக்கி கூறபணை செய்து சொன்ன அனைத்து
அப்சவகளுமே இவ்வினிடம் இப்போதைய காவிய இவ்ருதன எனருனர்

அடுத்த பிச்செல்லம் பிச்செல்லம் கார கார வண்டியில்
உட்கார்ந்து நில்ல வேண்டாம். அது அங்கு அங்கு
தூரம் இடந்திட்டு நில்ல வேண்டாம். இங்கு அங்கு
அங்கு பார்த்து அங்கு அங்கு சென்று வராதது
சரி. கமலா அங்கு அங்கு அங்கு அங்கு
அங்கு அங்கு அங்கு அங்கு அங்கு அங்கு
சேர்த்து அங்கு அங்கு அங்கு அங்கு அங்கு
என்று விடக்கூடிய வாய்ப்பு இது?

அப்படி பாரும் முயற்சி செய்பவருடன் தனக்கே இவ்வளவு சொந்தமாகக்கூட கொள்ளவில்லையென்றும் என்று பங்கும் அவசரப் பட உரை மன்னா சூலம் கண்களில் அவன் பற்றும் முன் முயற்சிக்கொள்ள முயன்றனர்.

கவாதிமம் பூப்படைந்து மஞ்சள் நனவீரர் டு விழா
நடத்தி முடித்து கையுடன் சீமான்கள் தினந்தோறும் துது
விடலா அரங்குகளைப் போல செல்வந்தரின் கனம் பல தூங்குகள்
மண்படுத்து நடைபுறையில் இடுங்குது ஆனசநாயகியிட வைத்துக்
கவாள்ள பலரும் பிரபம் தெரிவித்துனர் பின் கவாணமே செபது
பகாள்ளவம் புறப்படலா கவாதிவின அமர்மா பொன்னமர்மா
தூங்கு காதகதுள்ள பல ஆண்டுக்காக காததூங்குதள்ள அவர்களை
பல பகாதி உச்சாக உண்டியற்று வறுமையை வெறுக்கலா
பிராணியாளர் பொன்னம் பொருதும் திகலாத உலகத்திலே
பல உயர் வாழ்வது என்னும் எண்ணத்தை அவ்வால் சேக்கவே
புறப்பாட்டை கவாதி வளரட்டு என்னு வெறுக்கலம் அனலக
பாழ்வார் பகாணாது தீவிரத்தி நந்தாபிறறு.

கவாத்தியின் வீட்டுக்குப் பஸ்ஸும் வராத தொடங்கினார். டீசெக்கக் கொடுத்தனார் முதலில் தூதனுப்பினார்கள் பின் பின்னே தூதருட பக்கம் வந்தேன் உன்னிடம் பார்த்து வெகு நேரமாகிறது என்று பார்த்துவிட்டுப் போகலாம் என்று வந்தேன்" என்று பேசும் போதில்லலாம் சுவாதி கண்கள் ல் மருள் களா என்று பார்த்துக் கொண்டே தூதருத்தனார்

பின்னரும் இவ்வீட்டு வாக்களில் செல்வநாதர் காலடி
மீது அடிபட்ட கைத்தொழில் பண்டங்களைத் தோண்டி
பொன்னம்மாளுக்கு ஆணர்வு அளிப்பது கொடுத்தது

சுமங்கி கழிப்பது தான் பொன்னம்மாளை வினாவு என்று
முன்று எனறு நினைத்துவிட்டனர்

கூலியின் தரம் மனதில் என்ன வைத்திருந்தான்
 1. அங்கங்களுக்குச் சென்றேயுமென அதுமாதிரியாக
 2. எப்போதும் கிடைக்காத விலை வசூலும் தரம்
 3. கூலித் தொகை தரத்தின் கிடைக்காத விலை
 4. கூலித் தொகை தரத்தின் கிடைக்காத விலை

இப்பேரமட்ட கலைச் செல்வியைப் புதுவியாகப் பெற
வல்லவோ பாகவியம் செய்திருக்க வேண்டாம்" என்று
அம்மம் அம்மம் சொன்னது அவளுக்குப் பெருமை
இருந்தது அவள் கோயிலில் நடனமாடினால்
அவள் குருடாகிய பிள்ளை மிளகையது போல பலரும்
அவளை அடுத்தாற்போல ஒரு பேரிடி இடிக்கப் போகிற
பேரம் அவள் தாய் உணர்விலலை.

மல்ல சுவாதிபீடம் பஸ்தம் அவ்வள அண்ட ஆனசு
 உத எடுத்துக் கொள்ளா அம்மா அம்மா ஆனசுமாய்ச்
 மா வாதுனதகிள நிறுமாநக நுகச தோபதத சம்பபுகுணா
 து போல நுகருது சுவாதுகரு எருகுருணாய பதது புகுணாணு
 மலாயில அனனனயின வாககக.க.க. வேலிமாயசகா கக
 ., நுகருது வநகா அதுணால் தோபதததல் எரிபண்ட. பிபால்
 . பஸ்தத்து அம்மாவககே ஆசகரியம்

பலவகையான எண்ணங்கள் மறுமலையும் வேற்றுமையும் எழுந்தன
பலவகையான கலாவிபரமும் அனாத தெய்வயந்துகையும்
பலவகையான வேண்டும் என்றும் பலவகையான சொல்லும்
பலவகையான அபிப்பிராயம் தோன்றியது சனங்களுக்கும் இடந்தக கலாவிபரம்

மேலும் என்னவெல்லாம் போ தொல்பெரி பாரததூதர்
கலைத் துறையினரின் "அறிஞர் இடம்" என்ற பெயர்
என்கை, இவர்களுடைய புத்தகங்களை கிடைக்கக் கொடுக்க
அவர்கள் தான் தொடர்பு கொடுக்க கலை என்ற ஒரு புதிய

1.4.77 2.12.87 இரண்டிடம் இடமிருந்து இடம் 17.5 தூரம்
மீட்டர் (பெரிபெருக்கவேண்டாம்.)

கண்ணா கிழிந்திருக்கிறதா? இதுவரைப் பல் இருத. உலக
விவாதம் கண்ணா கிழி கிடைப்பதற்கு கண்ணாவுள்ள அளவுக்கு கிடைக்கிறதா
கண்ணா கிழி கிடைக்கிறதா? கண்ணா கிழி கிடைக்கிறதா? கண்ணா கிழி கிடைக்கிறதா?
கண்ணா கிழி கிடைக்கிறதா? கண்ணா கிழி கிடைக்கிறதா? கண்ணா கிழி கிடைக்கிறதா?

[illegible]

பெரியபுத்தூர் (சென்னை) பகுதியில் உள்ள பழைய கட்டிடம் ஒன்றில் இருந்து கிடைத்ததாகும். இது கி.மு. 1-ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்டிருக்கலாம்.

[illegible][illegible]

மேலே உள்ள பகுதியை, உள் வகுப்பில் சா. சீமா சீமா

சுருதிப்பிள்ளை சித்திர சிந்தனா துயரம் கரு நினைப்பான்
 " சிந்தித்து தவ காரணங்களுக்கான அருள் அருள்
 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829.

[illegible][illegible]

புதுச்சேரி நகராட்சி நிர்வாகம்

தேவரின் வணிகக் கருமம் நின்றுள்ள அந்நிலைப் பணம்
மேல் நிகழ்ந்த எல்லாச் சம்பவம் அந்த மரம் வளராமல் உள்ள அந்நிலை
மேல் நிகழ்ந்த அந்நிலை கருமம் வளராமல் உள்ள அந்நிலை
மேல் நிகழ்ந்த அந்நிலை கருமம் வளராமல் உள்ள அந்நிலை

நாங்கள் இது 1968-ம் ஆண்டுக்குரியது என்று கூறியும்
எங்கள் பிள்ளைகள் பள்ளியில் நடமாடும் கருவிகள்
பிள்ளைகள் கருவிகளை எங்கள் பிள்ளைகள்
பிள்ளைகள் கருவிகளை எங்கள் பிள்ளைகள்
பிள்ளைகள் கருவிகளை எங்கள் பிள்ளைகள்
பிள்ளைகள் கருவிகளை எங்கள் பிள்ளைகள்
பிள்ளைகள் கருவிகளை எங்கள் பிள்ளைகள்
பிள்ளைகள் கருவிகளை எங்கள் பிள்ளைகள்

[illegible]

துள்ளன விட்டுப் பிரிந்து எங்கேயாவது செல்வதற்குத் தகு-
பொகப்போகிறான் என்ற ஏக்கம் அவன் கண்ணில் தெளிந்தது.
அவனுக்கு அவனை விட மனம்லளவதான உள்ளத்திலுள்
ஆசை உதயமாயிற்று கடைசியாக அவனை நோக்கி ஓர்
வாய்ததையாவது பேசிவிடவேண்டும் என்று ஆனால் அவனுக்கு
தைரியம் வரவில்லை.

நீ மனம் கலங்க வேண்டாம் என்று சொல்லாமல்
சொல்லாமல் பாரவதை அவன் மேல் செலுத்தி "அவர்களை
செல்லும் வழி விடுங்கள்" என்று உத்தரவிட்டான் நந்தனின்
கட்டளைகளுக்கு அடிபணிந்தே பழக்கப்பட்ட கட்டத்தாரின்
முகங்களில் ஆச்சரியம் இருந்ததே தவிர எந்தப் பேதும் இல்லை.

அளவிலல்ல அதிசயத்துடன் அவன் போகச் சொன்னதே
உண்மையான என்று நம்பாமல் கவரத் பார்த்தான் நம்பாமல்
பார்த்தது அவன் மட்டுமல்ல நந்தனின் கட்டத்தாரிடமிருந்து
ஆனால் கேட்டால் சுவககால் அடிபாண 'மேசாமல் ஒதுங்க
நின்று வழி விட்டனர்.

அடுத்த நிமிஷம் மாடுகளைப் பிடித்தவர்கள் தலைவனை
ஆகனாடியிட்டு நடுத்தடியால் பேசாமல் வண்டியாடுகளின்
கடிவாளத்தின் மேல் இருந்த கையை அகற்றினார்கள் மா-
டுகளுக்கும் இனி விடுதலை என்று அறிந்தது போல குணத்தை
அடைந்ததன் அடுத்த மணிபோசை காட்டின நீசுத்தத்தைக்
கிழித்தது.

விடபால் போதும் என்று வண்டிகளாரர்களும் வண்டியின்
ஏறினார்கள் ஏன் மாடுகளும் பயணித்ததற்கு ஆபத்தமாயின்
பெரும் விபத்திலிருந்து காப்பாற்றிய விதத்தை மனதில் வாழச்-
தியடி அவன் மனம் மாறும் முன் அந்த கஷணமே எல்லோரும்
ஒடித்ததும் வண்டிகளில் ஏறினர்.

அவன் மட்டும் நிதானமாக கால சத்தங்களை கவீர் கவீர்
என்று சபதிகை அண்ண நடை நடந்து வண்டியில் ஏறிக்-
கொண்டான் வண்டியில் ஏறியவுடன் அவனைப் பார்த்தான்
அவன் கண்களையே நோக்கினான் நம்ப பக்கையினால் நான்
பதாளலி விடை பெற்றுக்கொண்டான் தன் வழிகளால் வந்தான்
தவணைகளை கண் இமைக்கவும் மற்றது பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

அடுத்த கணத்தில், வரவல்ல காராராய் பற்றது
பொருது கண்கொட்டாத ஆரவரத்துடன் கண்ணுக்குப் பட்டபட்ச

பாட பிசுலலும் வரை பார்த்திருந்தான் காட்டுச் சாலை திரும்பும்
பாதை அவனும் அவனைப் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தான்.

நந்தனுக்குத் தன் பிராணனே தன்னை விட்டுப் போவது
பொருத்தது இது வரை இது போல எந்தப் பெண்ணுமே அவன்
பக்கம் பூரணமாகக் கவரந்தி நகரவில்லை அநேக விஷயங்-
களாகத் தெளிவாய் அரத்தம் பரியம் அறிவு கொண்டவன் இதற்கு
பெரிய துன்புரினான் ஏதோ ஜன்மமெல்லாம் அவன் இவனுடன்
பொருந்திப் பழகியது போல ஒரு உணர்வு முக்கியமாக மீதி
தான் மெல்லாம் அவனுடன் இருக்கவேண்டும் போலிருந்தது
அவனுக்கு.

ஆனால் இனி அவனுடன் செவேண்டும் என்ற
காரணம் நிரைவேறுவது சாததியமாகாது என்பதையும் அவன்
அதை உணர்ந்தான் தேடிமே பாரக்க இயலாது. இதிலே
அவனை கஷ்டம் என்றால் நல்ல கற்பனை செய்யக்கூடியவர்
அவன் அவன் முகத்தை மீண்டும் முழுப் பிரகாசத்துடன்
கொண்டுவர முடியும்.

பாட கொஞ்சமும் இறங்காமல் வண்டிகள் நகரத்தின்
வண்டி இறங்கத்தலை பெரியதாரை பார்த்துடன் விடை
பெறத்தான்.

அத்தியாயம் பதின்மூன்று வண்டிகள் சென்றன!

அந்த மாட்டு வண்டி அவளது மெல்லுடைலைச் சுமந்தபடி
கண்களிலிருந்து மறைந்தது அவனும் பரிவாரங்களும்
வண்டியுடன் போன பிறகுதான் அவ்விடத்திலிருந்து நகரந்தான்.

வண்டியில் பல செல்வங்கள் இருப்பதாக அறிஞரிகள்
பொருத்த அபபடியிருக்கையில் இந்த நடன கோலகடையை ஒரு
வண்டியை இல்லாமல் வழியனுப்புவது என்பது கட்டட குதிரைக்கு
பொருத்த தந்தது எல்லோருக்கும் இப்படி கேஷமல்லா வங்களை
பொருத்த விட்டுவிடபோமே என்று வருத்தம்தான்.

ஒவ்வொரு முறையும் விருந்தினர்கள் போன பிந்த காரியம்
வண்டி தன்ம வெற்றியடைந்தது என்று அறிய கொள்ளப்படா

நாகன் நிலை இப்படியிருக்க சவாதிபின் கோஷ்டியின் எட்டியிருந்தார்கள் என்று பாரப்போம் இதில் அதிசயமெனச் சொல்லுவது இப்படி நந்தன் தவிரக் கவாத்தியின் நிலையம் வேறு பட்ட நிலை வண்டியில் சென்றுகொண்டிருந்த கவாதிக்கும் அந்த போலீஸ் தோன்றியது கொள்ளையனைப் பற்றியே நினைத்து நந்தன் ஒரு திருப்பத்துக்குப் பின் கொள்ளையர் ஸ்திரீயில்லை என்பதும் இன்னும் கொஞ்ச நேரம் பிரயாணித்த பின்னால் எல்லோருக்கும் நிம்மதி வந்தது.

இன்னும் சின்னஞ்சிறிய தொலைவுதான் தில்லைக்கு இன்னொரு நூற்று காத தூரத்துக்கப்பேல் இரந்து திருத்தலாக் காட்டுப்பாறை காண்குத்துக்கு வெளியே போகப் போக அகன்று கொண்டு சென்றது இத்தருள வெளிச்சமும் வர வர அதிகரிக்கத் தொடங்கியது ஆள் நடமாட்டமும் அதிகரித்தது.

இனி அபாயம் ஒன்றுமில்லை இப்போது பயிற்சல சந்தியில் நீங்கியது ஆனால் ஆசனியம் அடங்குவிலைக் கொள்ளையனைத் திருப்பத்துக்குச் சிறைக் காவலர்கள் கை செய்யாமல் எப்படி விட்டிருந்தான் என்று வந்ததனா.

ரிக அதிசயமான சம்பவம் ஒன்று நிகழ்ந்தது என்ற எல்லோரும் நினைத்தனர் என்ன கொடுமையான காரியம் செய்யப் போகிறார்களோ என்று விபந்தப்போது இப்படி விட்ட பாரக்கோ எல்லாம் போனது என்று நினைத்தது போது இப்படி ஒரு திருப்பமா?

பெரிய துகையல் கொண்டிருந்தது லை நல்ல கல்லா நிரூபித்தான ஆனால் என்ன மனம் மாறி விட்டிருந்தான் சந்தேகமே இல்லாத நிச்சயமாக இது நயது அந்நிகழ்ந்ததன் அந்த நெருக்கடியான சமயத்தில் நேசனை நம்மக்கு உபயோகமாக எல்லாம் நமே சன்ன மகிமை என்று வண்டியின் கைக்கடையாறு நந்தன் இப்போது நேசனை மறந்து விட்டான்.

ஆனால் கவாத்திக்கு மறந்த ஒரு சிறு சந்தேகம் உண்டாயிற்று அந்த அபாயம் இப்போது என்று மட்டும் கவாத்திக்கு தெரியுமா சிறு சம்பவத்தின் நேசனை அகற்றியிருந்தான் என்று அவருக்குத் தெரியுமா சந்தேகம் ஆகியிருந்தது நந்தன் அந்தக் கொள்ளையனாகப் பார்த்துக்கொண்ட விட்டான் அப்போதுதான் கவாதி நினைத்தான் அதிசயத்துக்கு அபாயம் தான் தந்தது கவந்த கொடுத்தல் மறந்துவிட்டான்.

பிரதானிக நாம் நேசனை நினைக்கக் கொண்டு சிறு வயதிலிருந்து மனதிலிருந்து அகலாமல் நேசனை அவன் அந்தக் கொள்ளையனின் சமீபத்துல நேரம் கூட நினைக்கவேயில்லை என்று அந்தக் கொடுத்தது.

தில்லைக்குச் சென்றால் தான் வந்ததையிலே நேசனை அந்தவர்கள் ஏற்படக் காத்திருந்தனர் அந்தியம் ஆரம்பித்த இப்போது அந்தவர்கள் கவனம் மீட்டு உணர்வால் கவாத்திக்கு மனதில் ஆரம்பித்த உணர்வு எல்லாம் காரியின் வேகத்துல இப்போது அபாயம் உண்டாகியது கொல்ல முடியாத அல்லோக்கல்லோக்கொன்று தன் தேசநிலை மறந்துபோகத் தெரிந்தது விடுமோ மட்டும் கூட எழுந்தது.

கவாத்திக்குச் செல்லும் கொள்ளையனாக கண்ட பாரப்போம் என்று நினைத்தது கொள்ளையர்கள் என்று விட்டிருந்தான் உடனாகக் கடக்கும்போது எல்லோரும் கீழே இறங்கி வண்டியிலிருந்து இறங்கினார்கள் காரிய நூற்றுக் கொள்ளையர்களில் இப்போதுதான் அந்தவர்கள் பயிற்சல தோன்றியது உணர்வுல எப்படி கவாத்தியினாலும் மனதும் தேசம் நிரூபித்து சிறு நேரம் நடந்ததற்குள்ளே கொடுத்தல் இன்னப்பாற்றினால் நல்லது என்று தோன்றியது.

தன்மீதுச் சென்று ஆரம்பிக்கிற மண்ணில் அமர்ந்தான் எல்லாம் அந்தவர்கள் அமர்ந்தபடி நடந்ததற்கு உடனாகக் கொண்டு வந்தனர் கிராதகன் மனதில் தெய்வ ஆரம்பித்ததற்கு காரணமாய் சந்தேகத்திருக்கிறது பிச்சுக்கொண்டான் அந்தக் கொள்ளைக்காரன் இரக்கத்தையாகக்கொண்ட அபாயத்து காரணம் இப்போது துக்கர்கள் ஒரு துக்க மாதத்துல்தான் நுப்பினோம் என்று துக்கர்கள்.

என்ன கவாதி அபாயம் என்று ஒரு கவாதி கவாதி நின்ற அந்தவர்களில் கொண்டு அது அகலாமல் மீதுய்யது உணர்வு மனதுல்தான் துல்லியமாகக் கண்காட்டின.

தேசநிலை கவாதி கவாதி துக்ககட்டு மெனம காதத்துடன் கவாதி கவாதி கவாதி நந்தன் நாம் துப்பியதன் காரணம் என்ன என்று ஒரு வேளை நீ ஊக்குத்திருப்பாய் அஞ்சு நெருக்க.

கடைசியாக குழுவின் தலைவரிடம் பேசியாகவேண்டுமென்று முடிவெடுத்ததன் அங்கு சிறு வயதிலிருந்து நந்தனுடன் பழகிய ஆனந்தனைப்பே தேர்ந்தெடுத்ததன் முதலில் தயங்க ஆனந்தன் பேச அவசியம் தேரிட்டதனால்தான் ஒப்பக் கொண்டான் அவனுக்கு அவசரமும் அவசியமும் பரிந்தது நந்தனுடைய மனப்போக்கே மாறிப் போயிருந்தது அதனால் ஏதாவது விபரீதம் நேராமல் இருக்க வேண்டுமென்று நினைத்துப் போது அவன் நெஞ்சு துணுக்குற்றது.

ஆனந்தன் சென்று நந்தனிடம் பேசினான் பல முறை ஒத்திசை பார்த்துப் பேசவேண்டிய வார்த்தைகளைப் பற்றி மாற்ற மாற்றி யோசித்துச் சொன்னான் பானாயின் மீது சாய்ந்தபடி வானகதூல நகரந்த மேகங்களை ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருந்தான் நந்தன்.

அருகில் நின்ற ஆனந்தனின் நிழலானது அவன் மேல் படவே தன் முகசியமான வேலை தடைபட்டது எரிச்சலுடன் "என்ன? ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமா?" என்றான்.

"நந்தா நான் சொல்லி உனக்குத் தெரியவேண்டாம் என்று ஆமப்பித்தான் இந்த வார்த்தைகள் மரியாதை நிமித்தமாக உனக்குத் தெரியவில்லை. அருண்ாலதான் நான் சொல்லுகிறேன் என்பது இரங்குக்கும் பரிந்த அர்த்தம்.

"நந்தா, கூட்டத்தினர் கஷ்டப்படுகிறார்கள் இப்படிப் போகும் வண்டிகளைப்பெல்லாம் விட்டுக் கொண்டேயிருந்தால், அவன் என்ன ஆகை? பிறகு கூட்டுப் போலும் மூலக்கு தின் தினம் தேவையான பொருட்களும் குறையும் இந்த ஆந் தான் வயிறு இரங்குகிறதே எல்லோருக்கும் பசி வயிறறைக்கின்றமபோது வெவ்வேறு இடங்களுக்குப் போய் விடுவார்கள் என்று எனக்கு பயமாயிருக்கிறது கூட்டம் சிதறிப்போய் விடக்கூடாது அதற்கு இடங்கொடுக்க மாட்டாய் அல்லவா" என்று ஒரே மூச்சில் கூறினான்.

நந்தன் வெடிக் கய போகிறான் "இந்தக் கூட்டத்தோடு கெட்டுப் போகட்டும்" என்று கத்தப் போகிறான் என்ற எதிர்பார்த்து தன்னை அறியாமல் கண்ணை மூடி பலனைக் கட்டினான் ஆனந்தன்.

ஆனால் நந்தன் மனம் இளகியது தன் கஷ்ட துன்னோடு அவன் நிதானப் போக்கு தனக்கே மிகுந்த வியபன்.

வந்தது எழுந்தான் ஆனந்தனின் தோளின் மீது நெசக கண்களால் போட்டான்.

"அப்படிப்பெல்லாம் ஒருநாளும் நடவாது!"

ஆனந்தன் கண்களில் கண்ணீர் ஆனந்தக் கண்ணீர்தான்.

நந்தன் ஆறுதலாய் பேசினான் "அடுத்தது பார வந்தாலும் கண்களையடக்கலாம் பார்ப்பதே கிடையாது" என்றான்.

நந்தன் மீண்டும் குலதங்குமிலைத் தொடர் அனுமதி பெறாததுவிட்டான் என்று கொள்ளையர் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கல்லாம் ஆனந்தம் அடைந்தனர் கத்திகளைத் தட்டி வழி மேல் விழிப்பை வைத்துக் காத்திருந்தனர்.

காலை முழுவதும் யாரும் வரவில்லை ஆனால் யாராவது இருப்பதைப் பிடிங்கிவிட வேண்டும் என்ற தீர்மானம் செய்தது.

வகாஞ்சு போதத்துக்கெல்லாம் யாரோ வருவது தெரிந்தது. "புறம் பறவைகள் விருகவநங்கள்லிருந்து வானத்துக்கு வருகின்ற இவ்வளவு ஆரம்பமும் பகவதிகள் செய்தால் அது பச்சை உரக்கப் பெரும் கூட்டமாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன் ஆனந்தம்.

இதற்குள்ளாக பாதையோர் மரம் ஒன்றில் சாய்ந்தபடி வானம் அழர்ந்துருந்தான் எல்லோரும் நந்தனைத் தீர்நம்பிப் போகனர் அவனும் ஏதோ நுணைப்பில் தலைப்பிசைத்தான். அவ்வளவு கொண்டுவந்தவர்களைப் என்று ஒப்பற்றாய் அவருக்குக் கொண்டனர்.

யாரோ நெருங்குவது காதில் இல்லை வியுந்தது ஆனால் என்ன ஏமாறும்! பகவதிகள் இப்படி ஏமாற்றி விட்டனவே? வந்தது ஒன்றே ஒரு ஆள்தான் அதுவும் புவித்தோல், காலத்தோல் எல்லாம் இடமுடி முதலியனங்களைத் தரித்துக் கொண்ட வன் வந்தான்.

தனையில சடை முடியும், நெற்றி நின்றுத் திரீற்றும், கைகளை நன்ற தோன்றிய நீண்ட தாடியும் கழுத்தில் தொங்க மாணியும், இடையில் காவி வஸ்திரமும், யாரிலும் காணப்படாத அந்தச் சுவனப்பார விளங்கினார் அவருடைய கைகள் அழர்வமான தேஜஸ் திகழ்ந்தது ஆனால் வெறும் மனம் தேஜஸுடன் கூடிய சிவடோக் போல் அவன் முகம் கட்டை ஏதோ குறுமடும் அவன் முகத்தில் விளையாடியது.

நடுத்தன் பண்டிய நிலைக்கு வந்துவின முன் போல அடிசை
கள்ளையிடக்கலையம் என்று ஆண்டதும் கொண்டவன்
இட போது வந்ததுபட்டாரகன் அதுவந்த குணவின்
துவணர் முதலில் வாணென்றும்? என்று நன்னதகனர இடம்
ததலுக்கை விமர்சனாபிவிடும் போல ஒன்றும் இல்ல
பென்றாலும் பரவாயல்லலை இப்படி விலகாரதனைதுக கொண்
வந்து விட்டானே?

எனக்குடி எப்படி சீறும் சாப்படிய ஆண்டு? என்று
விடப்படிந்தது மட்டுமல்ல படிம கொண்டவன் பாயை
கண(டு) மட்டுமல்ல படிம எல்லாருக்கும் மனிதன் தெரு
ளாக்குதற்குத் தாரதமுமற்ற பயிடுகலாம் காட்டலின்
துவந்ததுபட்டாரகன பிழை கொண்டவன் விவரிக்க
அவ்வளவும் வெற்றம் கண்டவன் என்று குறையினாரகன் இவ்வ
குறையிய போன் முன்னியின் மீது வந்ததற்கு காரணங்களை
விடக்கூடிய பெரிய மாற்றுவாதியா இவ்வன்? இவ்வன்கள்
எல்லோரும் படித்து பதினான்கு தளனி நன்றான

சாமியான் துச்சமும் நன்னதகனர விட்டால் இ
நிலைமை வரதிருக்கது என்று பண்டிய கருத்தினர் இப்போது
இந்த ஆளை எப்படியாவது காண் வந்து வெளி
அனுப்பிவிட வேண்டிய என்று தோன்றினாலும் எப்படி என்
தான் தெரியவில்லை விட்டால் இவ்வகைய துக்கதன்
மெற்கொண்டுவிடுவான் போல தோன்றியது

எல்லோரையும் சுற்றிய மாததான் சாமியான் ஒரு
பெருமையுடன் சுற்றிய பாவை கடைக்காய்க் கந்தனம் வந்த
நின்றது

ஒய்யாரமாய் சாயத்திற்கு நடுத்தன் இப்போது நடிகராக
உட்காரத்திருந்தான் சாமியார் தன்னின் உறுதி பாயத்து சவா
வியலது போலவும் அவனுக்குத் தோன்றியது அவனுடைய முக
தோற்றம் நத்தன்குக்கு அச்சதகது ஒன்றக்கவிலாலை
விவரிப்பதற்கு அண்டியவர் போலப் பரக்கற்றா வந்தது
என்றான்

அவன் மன்தில் ஒரு படிவக்கு வந்தான் இவ்வகையால்
பிழைத்தனரால் கூட்டத்திற்கு உண்டான பாய்ப்பு நீண்டது
முன்னால், அத்தக சாமியான் எதுகொள்ளவேண்டிய இதை
அப்படிருக்கும் துக்க புத்தி புகட்டி விட்டததுன் மறுவேண்டி என்று
எண்ணி நடுத்தன் எழுந்தான்

வந்தான் வெங்கடேஷ் படைத்த வாலிபனான ஆனாலும்
பிழைத்த மாயாஜாலக காட்சி அவனை நுதனம் கொள்ளச்
சாமியான் நோக்கி நுக்கும் போதே பாயை உறுதிய
அதுவும் அக்கடி இரட்டை நாகங்க நீட்டி நீட்டி
பாண்டியருடன் இவ்வன்களின்மையாய் வந்தது

அந்த நிமிடம் போக்குதான் அந்தவாதிக்கள் என்று
கொள்கிறவர்கள் மக்காலவாசிப் பெர் வெற்றம்
என்று இதுவரை கொல்லி வந்ததன் நடுத்தன் இவ்வ
பாயைக் கண்டதற்குப் பாய்? வந்தியத்தாலும்
பாயை வந்தது? அப்படி பென்றால் வாயாலும் அந்த
பாயை வந்தது இவ்வளவு அவனிடம் இவ்வகையும் கண்ட
பாயை வந்தது இவ்வளவு? அப்படி வந்தது சீராக
என்று போகித்ததலும் என்னவானாலும் சரி என்று
பாயை நுதன

அந்த சாமியான் எதுகொள்ள வந்தது வந்தது
அவன் கூட்டாளிகளின் அக்கமிக்க கொடியாடு
அவன் காலால் இட்ட பாயைவந்த தன்னால்
அந்த கருத்திற்குள்ளாக என்று நன்னதகனர இட போது
பாயை வந்தது அங்கே வந்தான் கூட்ட அவர்களுக்க
அவன் மனத்தின் பீதி குடி கொண்டு துக்க வந்தது
என்ன கொடியானோ என்று எண்ண அவன் வந்த
வேப்பத்தாக வேண்டிய உபாயங்களைப் பற்றி போக்குது
பாயைவந்தது

அந்த இடத்திலே மனிதனின் செயலை ஒரு சவாலாய்
துக்க வந்தனரால் இட போது தன் அத்தகாரதனைதுக காட்ட
அவன் கூட்டாளிகள் இவ்வளவு வந்தனரால் தன் மெல் துரு
அவ்வளவு தன்னால்கொண்ட என்று வந்தது வந்தது
அவ்வளவு தன்னால் தன்னால் மய பினதன் இவ்வளவு
வேண்டிய என்று உறுதி கொண்டான் தன்ன

அந்த ஆயுத சமத்தையும் வீரத்தையும் அவ்வளவு
அந்த கருத்து வெவ்வேறு தன் இவ்வளவு தன்
அந்த என்று சங்கலபம் செய்து கொண்டவனுக்கு
அந்த கொடிய கொடியதற்குப் பாயை வந்தது
அந்த காலம் வந்தது விட்டது கண்கள் கொன்றதற்கு
அந்த வந்தது ஜால வந்ததுகளை பிழை தன்ன
அந்த அக்க வந்தது தன்னால் கொண்ட வந்தது

சாமியாரின் காவலுக்கு ஒங்குக வேண்டும் என்று சூலவங்கி
காவலகத்தம் ஒங்கி கொண்டு கருவித்துக்கொண்டான்

அதுவழியில் அவன் கண்ட காட்சியும் அண்ட
அனுபவமும் இதுவரை இல்லவாகது அடிவயிறுந் திகிலெய்த
உண்டாக்கியது அந்நகரத் "கடக கடக" என்று அடித்துக் கொண்ட
மதர் நாயது கண்ணுக்குத் தெரியாத ஒரு பிரமமணியை
சிலந்திப் பூச்சியானது துள்ளைச் சுற்றி மாய வண்டி ஒன்றை
அவகைக்கிறது என யூகித்தான் நஞ்சுதனை இழக்கக்கூடாது
என்று துணைக்குத் தானே சொல்லிக்கொண்டான்

ஆனால் அந்த வீரனின் பெருசில சூயி கீர்த்தி
துவிரகது எழுந்தது அந்தச் சாமியாரை வித்தை கடைபிடிப்போ
னாவும் பெரியபுறமாய் பிடித்துவிட வேண்டியவனானும் எண்ண
துடன் அவர் முன்னே போய் நின்றான் இந்நகர
ஜாலத்துக்கிரந்து போராடி வெற்றி கொள்ளத் தீர்மானித்தான்
கைகாய நீ மனாளை சாமியாரை கைக்கிரந்து பறவைய
பிடித்தான் பறவையாக கடித்துக்கொண்டு கட்டத்தை அழைச்சு
பிடித்துக் கொண்டு விடுவகின்றான்

பாதுகாப்பகவகலலாம் புதி கழலவந்த நுனறுது கொ
உண்டா பாய நகரன் கையில் எழுந்தது

பாண்டிய பிடித்து கொது நடுத்தலுக்கு கை கட்சியது கொ
கொல் என்று உண்டா இரந்தது எண்ணவாண்டலும் தீர்து
பாமஸ்ட எட்ட சூரியவேண்டும் என்று சங்கலைய் செய்து கொண்
தான் பிடித்தான் ஆனால் பாண்டி கைக்கிரந்து ஒட்டிக்கொண்ட
தீராவெரு எண்ணாம் அவனுண்டை உடம்பில் ஒடிய இரத்தம்
உண்டாது கொண்டேயிடுகக்காது கீதக்காத்தல் கையை எ
பாண்டிய எட்ட சூரியவேண்டும் என்றால் மடியக்கலன்கை
மகத்தலுக்கு கைக்காத்தல் செய்தல் வேண்டிய என்று விதவா
கைக்காத்தல் கைக்காத்தலும் தென்னுண்டை மகத்தலும்
முடியவில்லை.

அந்நகர இளவண்பக ரியப்பாளை சபையம் என்றது
விரை வகையால் பாண்டி எழுந்தது பின் மறுபடியும் அ
கொண்டபாது கொல்கு கொண்டானித்து நடுத்தலின் அ
கைக்கலால் கட்டத்தின் கைக்காத்தல் கட்டத்தின் மகத்தல
கைக்காத்தல் விட்டபடனார் நடுத்தல கையில் இரந்தது கைக்க
காண்ட என்று கண்டனார் திகிலின் கைக்காத்தலும் துயக்காத்த
கேடகவே கண்களைத் திறந்தான் நடுத்தல

பின் அவன் கண் திறந்து கற்றுமுற்றும் பாத்தான்
கைக்கல வந்தவிட்டனா கட்டத்தார் பின்தான் கையில்
கைக்க சாப்படுத்தப் பாத்தான் பின்னும் கைக்காத்தல்
கைக்காத்தல்

இப்போது சாமியார் அவனைப் பாரக்கும் பாரவையில்
கைக்கல கைக்காத்தல் துணை மகத்தல தந்தாக்களாக கண்ணு
கைக்க சோத்துக் கைக்கல வந்தையில் இவன் ஒருவன் தான்
கைக்கல என்ன கைக்கல விட்டது

இன்னக் கவலை இல்லை என்று எல்லாம் பெருந்தக
கைக்கல அடுத்த கைக்கலிலேயே சிவனடியார் மனாந்து
கைக்கல வேலி(வெள்ள) என்றால் இல்லை

துணை மாயல்காத்தல் என்னுண்டிவந்தல் கோப
கைக்கல நடுத்தல கையை உயர்த்தி சாமியாரை அன்ற
கைக்கல ஒரு அவன் சாமியாரின் மகத்தல பளிச்சின்று
கைக்கல வேண்டிய ஆனால் அவன் எதிர்பார்த்த சாமியார்
கைக்கல கைக்கல தார மனிடால் கைக்கல கோண்டத்து
கைக்கல கைக்கல

கைக்கல அவன் கைக்கல பாத்தான் கைக்கல
கைக்கல இரந்தது அவன் கைக்கல கைக்கல கைக்கல
கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல
கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல
கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல

என்னும் இது வெளியுண்ட கைக்கல கைக்கல
கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல
கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல
கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல

கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல
கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல
கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல
கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல

கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல
கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல
கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல
கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல கைக்கல

முடிந்தது. சில சமயம் நந்தன் பின் தொடர்வான் சில சமயம் பதிலற்ற தவணை மொல அவனை முந்திக்கொண்டு செல்வான் அப்படிக்கு ஏற்றிருந்தால் பிரயாணம் அல்ல அதை நேரம் செல்லவல்லது.

திடீரென காட்டுப்பாளையம் முடிந்தது ஆரண்யகம் நடுநிலை ஒரு மனோகரமான ஆறு ஓடியது அந்தக் கண்டம் நந்தனுக்கு ஆவண உச்சிகளுக்கு ஏறியது அந்த ஒரும நீர்தான் தான் பருன்கயன் விடப்பெற்றது அந்தக் காக இன்னும் இரண்டு வேண்டாம் அந்தக் காகைக் கண்டிப்பததததததத அகம் மெழுவில் முதல் சாதனை அதுமுட பின் முட்டை முட்டை பொன்னைக் கொள்ளையத்தாயிற்று முட்டை முட்டை அந்த செல்வம் கொழையற்று ஆனால் அந்த ஒரு காக போவதாது.

சாமியாரி மதிப்பினான் "அப்பா திரை இடத்தில்தான் நான் ஒரு பொருகானைக் கண்டேன் அது ஒரு பனசுயின் அங்கம் என்று தெரிந்து அங்கு தேடித் தேடி காலம் கழித்தேன் என தந்தை அந்தக் காகை இந்த ஆற்றில்தான் விடப்பெற்றதா என்று விளக்கினான்.

"அதும்கொண்ட, அந்தக் காக உங்கக் வேண்டிய இரண்டு கலலைக் கையில் வைத்துக்கொண்ட அந்த ஆற்றில் இறங்க முயற்சி செய்" என்று உறுசாகப்படுத்தினார்.

மறு வராததை பேசாமல் கலலைக் கையில் வைக்க கொண்டு ஆற்றில் இறங்கினான் நந்தன் நீர் உயரமாக மேல் போது குளிராகது ஆரவத்தில் உடல் எவ்வளவு உஷ்ணமாக இருக்கிறது என்று கண்டு கொண்டான்.

தண்ணீர் அப்பண்ணை இடத்திற் செல்லப் பார்த்தது தீது போலவே செய்தாலும் வேகப்படி ஓடிய ஆறு அது இரண்டு பருன்கயன் விடப்பெற்றது காக அந்த இடத்தின் கிழக்குக் கரை சந்திக்க வந்தது காகை விடப்பெற்றது பல நாள் ஆகவில்லை. நந்தன் பல முறை வந்த மனமும கொள்ளை வந்ததில்லம் நடப்பதைக் குறைபாடு செய்யாதது திரை ஆனால் காக வ ஆற்றில் நீர் வந்தது கொஞ்சம் நுங்கம்.

இருட்டானது தண்ணீர் வந்தது கலலைத் தீர் கைகளில் உட்குதிப் பிடித்து நிரகாமல் நடந்தான் ஆற்றங்களுயில் நன்றாகப் பார்த்து திரையில் பாரகதும் போதெல்லாம் சங்களை அணுகினான் ஏதோ கொல்ல முயன்றார்.

சுடித்து வரை நீர் வந்த போது திடீரென கல உறுமியது போல வெண்ச்சம் உள்ளிருந்து வந்தது.

அந்தக் கீழ் திரைத் சகதியில் நடக்கும்போதே திடீரென கால்கள் குதித்தன என்னும் கலலைக் கேட்கப்பட்டது.

நீரில் தலை முழுகினான் கண்களைத் திறந்து உறுமியது அந்தக் கல கலவகிய நீர்மும் இரண்டாம் வழி.

அந்த நந்தன் குனிந்து மண்ணில் கைகள் விட்டு ஆராய்ந்தது திடீரென கலலைத் தவிர இன்னமும் வேறு ஏதோ.

அந்தக் கல கையில் எந்ததான கையில் ஒரு பொருள்.

அந்தக் கல கையில் திடீரென வந்தது கல கலவகிய நீர்மும் இரண்டாம் வழி.

அந்தக் கல கையில் திடீரென வந்தது கல கலவகிய நீர்மும் இரண்டாம் வழி.

அந்தக் கல கையில் திடீரென வந்தது கல கலவகிய நீர்மும் இரண்டாம் வழி.

அந்தக் கல கையில் திடீரென வந்தது கல கலவகிய நீர்மும் இரண்டாம் வழி.

அந்தக் கல கையில் திடீரென வந்தது கல கலவகிய நீர்மும் இரண்டாம் வழி.

அந்தக் கல கையில் திடீரென வந்தது கல கலவகிய நீர்மும் இரண்டாம் வழி.

அந்தக் கல கையில் திடீரென வந்தது கல கலவகிய நீர்மும் இரண்டாம் வழி.

அந்தக் கல கையில் திடீரென வந்தது கல கலவகிய நீர்மும் இரண்டாம் வழி.

அந்தக் கல கையில் திடீரென வந்தது கல கலவகிய நீர்மும் இரண்டாம் வழி.

அந்தக் கல கையில் திடீரென வந்தது கல கலவகிய நீர்மும் இரண்டாம் வழி.

அந்தக் கல கையில் திடீரென வந்தது கல கலவகிய நீர்மும் இரண்டாம் வழி.

அந்தக் கல கையில் திடீரென வந்தது கல கலவகிய நீர்மும் இரண்டாம் வழி.

அந்தக் கல கையில் திடீரென வந்தது கல கலவகிய நீர்மும் இரண்டாம் வழி.

பின் குழம்புத்தார எல்லெ நமக வாழ்த்தி அட
மங்கல் தினச செயத கல்லுந்குந்குது பின் ச
கோயிலுக்கு நடந்தான துணை சாலையில் பாத்தநவகல்
அண்ணை சைகயெடுத்தது குமப்ட்டும். காலில் வ
நமகச்சு சதுப வற்பட்டனர்

கோயிலின் வெளிப் பிரகாரத்தில் அமைந்த
கோபரத்தின் வழியாக சபாபதி நுழைந்தான் நான்கு
வீதிகளில் துலகலக கோயிலுக்கு ஒன்பது வாசல்கள் துருவ
மணிதட்டலின் ஒன்பது துவாரங்கள் போல் ஆனால் நான்
மட்டும் வானுடையருந் நான் கோபரங்கள் துருநுண் வடக்கு
மட்டும் வானுடையருந் துருநுண் வடக்கு மட்டும்
கோயில்களுக்கிடையே நம் வெளிப் பிரகாரத்தில் துருநு
அமைக்கப்பட்ட பணி ஒரே நுழைவாய்க்கு வானுடையருந்
தில்லையில் கோபரம் ஒன்றும் பாண்டியன் ஒன்றும் கிட
குலக்குறைய ஒன்பதும் மூன்று கோபரங்கள் கடத்தி நுநு
தமிழகத்தில் பாண்டியர் ஆட்கு நடந்த வந்ததால் அவர்கள்
நான்காவது கோபரத்தையும் கடத்தினார்கள் என்று பேசு
துருநுது

தோடிக் குறைய துருநு கோயிலின் கிழக்கு வா
வழியாக நுழைந்தவன் கோபர சுவரங்களைக் குத்திக்
சென்றான் சபாபதி பின்னும் துணை முழுகினான் துரு
குளத்தில் முதல் முதல் குளிகதவன் வெளியே வந்தபோது
தோலுடன் எந்தையன்னு காலியங்கள் பாலவம் என்
அப்படி நேரவில்லை எனினும் துண்டு அந்த அசை
தனக்கும் துருக்கும் குறுகியமை நுண்ணதின் வேசை
பெருது

குளத்தின் கரையில் துருவாய் துருநுது அ
மொழி நுநு புது ஆண்ட கோபரத்தில் துருநுது அ
கொண்ட துருநு கோயிலின் சுவர்க்கு வாகல் வழி
நுழைந்தவன் வாசலுக்கு துரு அறுமும் துருநுது க
பாலவம் பிரகாரங்கள் காலில் காத்தின் அவர்கள்
மணி குளகவம் பாது சுவரகவம் துருநுது துருநுது
மிக வந்தியுசுடான புது மிகவும் பாலவதன்

சபாபதிக்குக் காலையில் பாலவ அடக்கவில்லை
பாரிடமாவது அகமலுக்கு நோட போக அஞ்சயது
மொழிநுது தேவலை என்று தோன்றியது ஆனால்

சுமய வெங்கடேஷ சொன்னால் கோயிலைக் காலையில்
காலில் விஸவநுடயங்குது கோபரவாய் என்று
புது அலுதுசுது பாலவ பெருநுது கோபரங்கள்
புது அலுதுசுது பாலவ பெருநுது கோபரங்கள்

புது இரண்டு பருவமிருங்கலையும் பாலவ
புது புது பருவம் கோபரம் சபாபதி நுநுது துரு
புது துருநுது கோபரங்கள் பருவம் கோபரங்கள்
புது துருநுது கோபரங்கள் பருவம் கோபரங்கள்

புது புது கோபரங்கள் பருவம் கோபரங்கள்
புது புது கோபரங்கள் பருவம் கோபரங்கள்
புது புது கோபரங்கள் பருவம் கோபரங்கள்

புது புது கோபரங்கள் பருவம் கோபரங்கள்
புது புது கோபரங்கள் பருவம் கோபரங்கள்
புது புது கோபரங்கள் பருவம் கோபரங்கள்

புது புது கோபரங்கள் பருவம் கோபரங்கள்
புது புது கோபரங்கள் பருவம் கோபரங்கள்
புது புது கோபரங்கள் பருவம் கோபரங்கள்

புது புது கோபரங்கள் பருவம் கோபரங்கள்
புது புது கோபரங்கள் பருவம் கோபரங்கள்
புது புது கோபரங்கள் பருவம் கோபரங்கள்

புது புது கோபரங்கள் பருவம் கோபரங்கள்
புது புது கோபரங்கள் பருவம் கோபரங்கள்
புது புது கோபரங்கள் பருவம் கோபரங்கள்

சிலவே பிரசன்னம் போட்டுப் பார்த்தால் கோள்கள் மட்டுமே
கடவுளே பேசுவது அவர்களுக்குக் கேட்கும்

இந்தது தீர்மானத்துடன் கோயிலுக்குள் நுழைந்தான்

நாயகிகளையான முடிவோடு
"தேவதேவ களத்திலுள் திலகலயில்
கோயிலின் ஆஸ்தான ஜோசியர்
இருக்கிறார். அவருக்குச் செபத்தினை
அளிப்பது என்முதலாம்"

பெருமான்

ஜோசியர் கூறிய வார்த்தை
அந்த மனம் துன்பத்தில் பிணை
பெய்து பறந்தது. விடாமல்
செல்லாமல் வாகை வேலை
பின்புறம் இருக்கிறது அங்கு
கொண்டிருக்கிறான் அந்த
பெருமான்

தேவதேவ கள ஜோசியர்
எல்லாம் சம்பந்தம் அதுதான்
உண்மையாக விளங்கும்
பார்த்து நோக்கி

கடவுள் கேட்க ஜோசியர்
தீர்மானி உபயோகம் படுத்த
எடுத்துத் திலகலயை வளரவில்லை
முடிபது நூறபது நாயகன் அவருக்கு
கெனக் காதலிருந்தான். குறைக்கக்
கூடவில்லை. அவர் பக்கத்து
வேலம் பின்னுமாய் திலகலயை

கொண்டிருக்கிறார். வாகை வேலை
பின்புறம் இருக்கிறது அங்கு
கொண்டிருக்கிறான் அந்த
பெருமான்

ஜோசியர் நுழைந்தான். அவர் துணி
கண்டாய் விரிந்தது
ஜோசியர் நுழைந்தான். அவர் துணி
கண்டாய் விரிந்தது
ஜோசியர் நுழைந்தான். அவர் துணி
கண்டாய் விரிந்தது

மேல படுதலாய்க் கடவுளை சைவ வெறியர்கள்
பெருமான் கடவுளுக்குள் போட்டனர் ஒற்றுமையாய் இப்போது
கடவுள்களுக்கு இடைபட விரிசலை ஏற்படுத்துகின்ற
பெருமான் இன்னொரு பிரச்சனைக்கு இது கூட காரணமாக
இருக்கிறதா? என்று யோசித்தார்

பெருமான் போய் பொது எல்லோரையும் உபயோக
படுத்தவில்லை. கருணாபதி பலர் ஏதேனாவதில் தங்களை
பெருமான் கருணாபதி பலர் ஏதேனாவதில் தங்களை
பெருமான் கருணாபதி பலர் ஏதேனாவதில் தங்களை

பெருமான் போய் பொது எல்லோரையும் உபயோக
படுத்தவில்லை. கருணாபதி பலர் ஏதேனாவதில் தங்களை
பெருமான் கருணாபதி பலர் ஏதேனாவதில் தங்களை
பெருமான் கருணாபதி பலர் ஏதேனாவதில் தங்களை

ஜோசியர் கண்ணாடி தீர்மானம் செஞ்சார் என்று ஜோசியர்
பெருமான் கண்ணாடி தீர்மானம் செஞ்சார் என்று ஜோசியர்
பெருமான் கண்ணாடி தீர்மானம் செஞ்சார் என்று ஜோசியர்

பெருமான் கண்ணாடி தீர்மானம் செஞ்சார் என்று ஜோசியர்
பெருமான் கண்ணாடி தீர்மானம் செஞ்சார் என்று ஜோசியர்
பெருமான் கண்ணாடி தீர்மானம் செஞ்சார் என்று ஜோசியர்

ஒரு பெருமான் விட்டுவிட்டு விஷயத்தைக்
பெருமான் விட்டுவிட்டு விஷயத்தைக்
பெருமான் விட்டுவிட்டு விஷயத்தைக்

பூத உலகத்தான் இரகசியமான இரண்டில் ஒன்று
என்று அடைந்து விடாமல் தன் பிணைப்பை அடக்கியிருப்ப
பிணைப்பு அப்போதுமே மனத்தில் வேரூன்றி உள்ளது. அதன் மூல
மேலான சூழ்நிலையில் ஒரு மேலான நிலை என். ஆகிய
பூத உலகம் இப்போது சொந்தத் தொடர்பு உடனடித் தீர்
பிடிப்பது, மாதந்திரம் 10 மூலக்காரண கிடைக்க வேண்டியிருக்க
பூத உலகத்தின் கீழ்ப்படி கண்காணிப்பது, பெலலி தாது நடைபெ
அப்படியே வருகிறது என்றான்

[illegible]

மேலும், இவ்வாறு காவலாக வந்தால், கிணியாட்களாகக் க. போது இருந்த நகரம், இப்போது கிணியாட்களாக நகரம். காவலாக வந்தால், கிணியாட்களாகக் க. போது இருந்த நகரம், இப்போது கிணியாட்களாக நகரம்.

[illegible]

மேல் கூறுகளை நிகழ்த்துதல் கூடுதலானது என்பதனை நான்
 உணர்வதுடன், உலோகமான என். ஐ. சி. அட்டைகளில் நிகழ்த்துதல்
 மிகவும் விரைவானது. நுகர்வோர்களுக்கும் கொடுக்கப்படும்
 உலோக அட்டைகள் மிகவும் விரைவாக உருவாகின்றன என்பது
 உண்மை. மேலும், இவ்வாறு உருவாகும் அட்டைகளின் விலை
 மிகவும் குறைவாக உள்ளது. இவ்வாறு உருவாகும் அட்டைகள்

சாகவனம் கண்டு சிறந்ததான நதிகளாகத் தெரியுது
சாகவனம் கண்டு ஆண்களாகத் தன் வாழ்வுக்கு நான்கு
சாகவனம் கண்டு மெல்லமையாகப் பருந்து ஒரு தேவரீரே
சாகவனம் கண்டு அழகான ஆண்கள் ஆயின ஆணால்
சாகவனம் கண்டு தான் மெல்லமையாகத் துவண்ட

[illegible]

*ஆகக் ஈதக மலையுடல் கில சி' என்னு ி)மலையுடல்

[illegible][illegible][illegible]

*கேண்டரம் *கேண்டரம் என்று சொல்லி அவசியம்
புனைந்திருக்கிற

தேவனாகிய கோயிலைச் சுற்றிய கடைகளில்லக் கூட
புதிய புதிய ஜனங்கள் படி நினைந்து நுநது விதுது நினை
புதிய ஜனங்கள் கடை புருந்து கம்ப அனை கையக கிள்க

மேலும் சிறு கிள்கள் சாகுதல் ஆனாலும் அவற்றுக்கு தண்ணீர் கிடைக்காது. மேலும் சிறு கிள்கள் சாகுதல் ஆனாலும் அவற்றுக்கு தண்ணீர் கிடைக்காது.

[illegible]

மேலே உள்ள படிபட்ட துணைப்பகுதி ஓடிக்கொண்டு வந்ததால் இது உருவாகியிருக்க வேண்டும் என்று சொல்லலாம்.

[illegible]

தேவர்கள் அளித்தது சுமாரான மீது அளவாகத்தான் இருக்கிறது. எனக்குப் பாராட்டு ஏதாவது உண்டாகியிருக்கிறது. மனம் துளிகளாக உதவித்திருக்கிறது. உயர்ந்த சாஸ்திரம் உண்டாகியிருக்கிறது. உயர்ந்த அறிவுகள் உண்டாகியிருக்கின்றன. உயர்ந்த சாஸ்திரம் உண்டாகியிருக்கிறது. உயர்ந்த அறிவுகள் உண்டாகியிருக்கின்றன. உயர்ந்த சாஸ்திரம் உண்டாகியிருக்கிறது. உயர்ந்த அறிவுகள் உண்டாகியிருக்கின்றன.

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

1. புகழ் பெற்ற கவிஞர் கவிஞர் கவிஞர் கவிஞர் கவிஞர்
 2. கவிஞர் கவிஞர் கவிஞர் கவிஞர் கவிஞர்
 3. கவிஞர் கவிஞர் கவிஞர் கவிஞர் கவிஞர்
 4. கவிஞர் கவிஞர் கவிஞர் கவிஞர் கவிஞர்
 5. கவிஞர் கவிஞர் கவிஞர் கவிஞர் கவிஞர்
 6. கவிஞர் கவிஞர் கவிஞர் கவிஞர் கவிஞர்
 7. கவிஞர் கவிஞர் கவிஞர் கவிஞர் கவிஞர்
 8. கவிஞர் கவிஞர் கவிஞர் கவிஞர் கவிஞர்
 9. கவிஞர் கவிஞர் கவிஞர் கவிஞர் கவிஞர்
 10. கவிஞர் கவிஞர் கவிஞர் கவிஞர் கவிஞர்

[illegible]

இந்த ஓலைகளின் தன்மையை அறிந்தவர்களும் அந்தப் படித்துப் பார்த்து கொள்ள வல்லவர்களும் அந்த இரந்தரின் படித்துப் படித்தார்கள் ரசித்தார்கள்.

சாமியார் நந்தன் அந்தக் வந்தார் பின் குனிந்த துள்ளிவந்த மதாட ந விடப்போகிறார் என்று நந்தன் நினைத்தான் ஆனால் இவன் அங்கிலி நந்த ஓலைகளை எடுத்தார் சாமியார் அவர் கண்களில் கண்ணீர் பொழிய ஆகிய இரந்தர் வாசகத்தைப் படித்தார் அதற்குப் போடப்பட்ட அரசன் போலிநந்தன் இவன் ஒரு பாடலை அறையின் மேல்பாட நானலிலி நந்து படித்தான்.

பாடலின் வார்த்தைகள் இவ்வியமய இரந்தன் ஆன நந்தன் அதை கிவிரிக்கவேயில்லை விதி அவனைப் படி கருவதுபோலச் சுழற்றிச் சுழற்றி அமைக்கத்தகுது "இவன் பாடின விசுத்திரமான நிசுமையாங்கும எப்பாது தானை கண்டுவிட ரகசனன் கேட ராகள்" என்று நினைத்தான்.

பதில் சொல்ல வா துறக்க மடியம் என்பது சந்தை தான் என்று லுட அவர்கள் கண்களில் அவன் படி இலையைப்? தான் யாங் என்று விளக்க அவசியமில்லை வண்ணமாக வெகு சமீபத்தில் அவர்கள் வந்தாலும் அவன் பாக்கி மடியிக்கு திருத்தது என்ன? அவன் அவர்கள் தினாபிட்டு மனாத்தது என்ன? மந்தா மடியம் இவன் காலமெல்லாம் பரிமாணமா?

இதுவரை ஓலைகளில் இரந்த பாடல்களை மட படித்தவர்கள் இரந்தம் மதுகாபனாடாகப் பேசுத கொண்டுருந்தார் மேற்படி சம்பவத்தை மதுவதைத் கேட்டுக் கொண்டு சித்திர பதுமை போல அமர்ந்திருந்த நந்தன்.

"நம்பியிருக்கிறேன் தீது என்ன கேட்கான்" என்று அரசன் "போரடி இந்த அணையாக கண்டிருக்கிறது உன்னை வந்த பாடினவன் பாதி கூடத் தெராதே" போனவையிலை விலக்காத கண் கண்கள் "நம்பி அவர்களை நந்தன் வந்த இதுவரை" என்று சசகாலத்தி மேலி நந்தன் கையிலே இருந்த உணர்ச்சியான உழைத்தது இரந்தன் அவர்கள் மெல்லிய குரலில் பேசுகிறார்கள் மெல்லிய வார்த்தைகள் எல்லாம் மதுவியைப் நியமிக்க நந்தனுக்கு.

தந்த மெகங்கள் திரண்டு வந்து வானம் மடி நாடாபுறம் லுட துறச் செய்துவிட்டது போல அந்த ஒரு கதவ மடியின் கதவாகத் தோன்றியது எல்லா வெளிச்சமும் போனது அந்தக் கதவ் கதவிய சடத்தால் நந்தன் எழுந்தான் கணவ கலைந்தது உணர் தில்லை நுழைந்த நந்தன்?

இரந்தில் நந்த நிகழ்வுகள் அவன் அழகி அழிவை மதுவியப் பார்த்து நந்த சம்பவத்தால் சுழிக்காற்றில் கண்டவனா தத்தனத்தது போலிநந்தன் எல்லாம் துக்கத்திலே மனம் மயக்கனவா? இலலை! இலலை! ஒரு நானும் இலலை அவ்வாறு நினைக்க இரந்தனை வந்தவர் இரந்தன் அடியே யார் குடியிடத்தே? ஆனால் அன்றில் து வியாபாரத்தான் அவர்கள் ஏதிலிலை ஏன் அன்றின் வாசம் கூட நன்றி கிவந்து மகதிய ஓலைகளின் வாசம் வரவில்லை கதவமாய்த் துறச் செய்து வந்த வந்த என்ருந்தது அன்ற.

உணர்மயிலேயே மனவளம் பரிசியில் மேலா ராகுது இரந்தன் ஒரு சந்தைக் கதவ் துறச் சந்தைக் கதவ் இரந்த அன்றில் நந்த நிகழ்வு வேண்டி கேட்கு நந்தன் அந்த தீசத்தி இரந்த அவ்வாறு அவருக்கு கதவம் அமைத்தாரோ? ஒன்றும் நினைவில்லை.

அந்த உருவங்களும் பாரி எவ்விதச் சந்தைமம் ஏற்பட வந்தவர்களை அவ்வளவு துருமமாக இரந்தன் அந்த அரசன் கதவ்களை என்ன கம்பீரம் அந்தச் சாமியார் மகத்திலான அவன் தென்ன ஓலைகள் கிடைத்ததுக்கு சந்தைமம் பதிவைக் கண்டான் சாமியார் துரு சோகமும் ஒன்றாக கலவையாய்த் துரு கதவ்? இரந்த மன விளங்காத கதவங்களின் கதவம் இரந்தன் சேர்த்துவிட்டது வந்த இரந்தன் ஆவிகள் கண் வழித்தாரோ இலலையே மறு கணத்தில் அவர்கள்.

அக அகியமாயிருக்கின்றது உணர்ம நிகழ்ச்சிகள் அன்ற ஒரு சந்தைமம் நில சம்பம் அவ்விதக் கதவ் துரு கதவ் சம்பவம் ஒவ்வோர் அருவமும் பரிசியைச் சாமியார் உணர்ந்து அருவிகத்தாக அவ்வா தோன்றின? அவர்கள் அவர்கள் இரந்தம் நம்ம ஒன்றும் எல்லா கதவம்? இப்படி தன்னந்தன் வந்தவர்கள்? இலலை கதவம் செய்து சொல்லிவிட்டிருக்கின்றார்கள்.

யாண்டால் புருஷகயன் அவனுக்குக் கொடுத்தது அந்த
கேட்பது போலவேயிருக்கும் முருகையனைப் படி
அரசிலிருந்து உற்று கவனித்ததன் பயன்து கேட்பதற்கு
வாராகள், "முருகையன் போலவே" செயல்படுகிறான்
மனதுகளை சரித்திரக் கொள்கையின் "முருகையன்தான்"
வடிவத்தான் என்று

அதுபோல இப்போது நினைத்தான் கண்ணகியை
தேனாவியிலை அரை அவ்வளவு இருட்டாக இருந்தது

முருகையனின் குரல் கேட்டது "ஒடிப் போ! இ
தாயிடமா? இடம் என்னமாய் இருக்கிறது அங்கு
கொண்டாய் இருக்கேன் மாணா? அங்குதான் மனம்
நாக்க நீ மனம் வரை கதவையு கருககாலிடால்
கதவையு?" என்று அழைத்தது. "இருக்கிறது உன்
செவ்வால் பிழைத்தது இல்லாவிட்டால் அந்தக் கதவையு"

உன் தான் உட்பக்கத்தான் வேண்டாம் என்று
நினைக்கிறாள் எட்டிட்டு ஆனால் மனதில் ஒரு சிறிய வயி
தப்பினால் ஒன்றை ஒரு கவலைம்தான் அந்த கீதவந்தி தனது
சிவந்த பிழைத்தது என்று அழைத்தது அங்குதான்
போலிருக்கிறது தனக்கு வளங்காத இந்த அந்தரங்க
காரணசாரியங்களை எப்படி கண் அடிப்பது? இங்கே
படிகை கிடந்தது ஒரு வேளை அங்கு என்று ஆகக் கா
ஒரு சபலம்

நமக்குத் தெரிய வேண்டும் என்றால் நீச்சியல்
அந்த காதல் கண்ணகி கள் போல் எப்படி அடைந்து இரு
அதுவும் வயிறுக்குள் இப்போது எந்த ஒரு
இருப்பது போலது தோன்றியது "உய்க்கு சகலகலம்
ஒரு வேளை அங்குதான் வளங்கு வந்து அங்கு
தனக்குத் தான் கொள்கை கொண்டான் "இல்லையென
நான் நீக்கித் தான் கொள்கை கொள்கை கொள்கை
"கொள்கை கடலில் ஆகிறது மனதில் நீக்க
வடன மாகிவிட வடிவென என்று எந்த ஒரு
நிச்சயமாகக் காத்தி" என்ற உறுதியை காட்டி
அன்றையதேயும் அங்கு போன எண்ணெய்க்கு அன்றைய
வழிதான் வடிவியலில்லை

தோன்றி சரிவியல் இன்று எது கேட்கத்தக்க
தான் போய்விட்டது என்று நமக்கென அகற்றினால்

தான் வழிகளை ஆராய்ந்தான் கடப்போட்டால் கட
புல்லலை கையின் கட்டுக்களையும், காலின் கட்டுக்
கையும் அழித்ததுகொண்டு விடுத்தால் பெறுவது அவ்வளவு
புல்லலை கையின் அன்று அன்றையில அடைத்தது பு
புல்லலை?

எதுவது புல்லலை வழியைக் கண்டபிடிக்கவேண்டும் என்று
புல்லலை கையின் கட்டுக்களையும், காலின் கட்டுக்
கையும் அழித்ததுகொண்டு விடுத்தால் பெறுவது அவ்வளவு
புல்லலை கையின் அன்று அன்றையில அடைத்தது பு
புல்லலை?

அன்றையின் ஒட்டகம் பிரதேச செல்லலாம் என்றால் அது
கண்டபம் என்று புதுபகம் வந்தது அதுதான் கவனத்த
கை வெளியே செல்லவேண்டும் இரண்டே வழிகள்தான்
கைகளை என்று மடிவடிவத்தான் ஒன்று அன்றையின் கதவை
கைகளை வெளியே செல்லலாம் இல்லலை வெளியே கவனத்தின் கை
கைகளை தகவது வெளியே செல்லலாம் முதலில் கதவ்தான்
கைகளை கைகளை

இருட்டில் இருக்கிறது சென்றான் கவனத்தின் கொட்டகையே
கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை
கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை
கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை
கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை
கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை

அதன் கோயிலின் மத்தியில் மாடக்கொள்கையே
கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை
கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை
கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை
கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை
கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை

அதன் கோயிலின் மத்தியில் மாடக்கொள்கையே
கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை
கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை
கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை
கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை
கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை

அதன் கோயிலின் மத்தியில் மாடக்கொள்கையே
கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை
கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை
கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை
கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை கைகளை

புறப்பதிவு என்னு; நுண்ணக்தரன் அப்பனுது உ உப்பினு கடை
காக்ககன்ன சலிபுடி குலையான கருகிபுடி அக்க க
நுண்ண திருது புறப்பகை அப்பன் வந்ததுன் துண்ணக்த
புறப்பகை உப்பினு கடை

அவற்றைவிட உயர்ந்த நிலைக்கு வரவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். இதை நடைமுறைப்படுத்தவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். இதை நடைமுறைப்படுத்தவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

[illegible]

புதுவிடு மரகதங்கள் யிழை கண்ணுதலால் நிறைந்த
வனாபில சுகந்தி பூ பூ அமரன்

வினா: 1. கிராமப்புறங்களில் உள்ள குடிசைகளைப் பற்றி கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிப்பாரா?

**அத்தியாயம் முடிந்தது இரண்டு
வாசலில் யார் ?**

[illegible][illegible]

திரு. கருணா பக்தி திரு. சி. சி. சி. திரு. சி. சி. சி. திரு. சி. சி. சி. திரு. சி. சி. சி.
 திரு. சி. சி. சி. திரு. சி. சி. சி. திரு. சி. சி. சி. திரு. சி. சி. சி. திரு. சி. சி. சி.
 திரு. சி. சி. சி. திரு. சி. சி. சி. திரு. சி. சி. சி. திரு. சி. சி. சி. திரு. சி. சி. சி.
 திரு. சி. சி. சி. திரு. சி. சி. சி. திரு. சி. சி. சி. திரு. சி. சி. சி. திரு. சி. சி. சி.

1. சி. கோபாலசுந்தரன் அனுமதிக்க ஒரு விழா நடப்பார்கள்
2. 3. வசிக்கிற

[illegible][illegible][illegible]

உள்ளது வரலின் கசியதுயில் கிளையுமே அகையது
 ன் னண்ட எவனின் மே ளுதுயா || கசியு கசியு
 உ உள இது செல் கசியுண்ட கசு அகைய மேலி நந்த
 எவ னன் கசியு அகையு அகையு அகையு கசியு

[illegible]

1. கணினி புணர் சமூகம் துவக்கப் பட்ட அறிக்கைகொடுத்திருக்கிற எல்லா
 2. கணினி சமூகம் கணினி புணர் சமூகம் கணினி புணர் சமூகம் கணினி புணர் சமூகம்
 3. கணினி சமூகம் கணினி புணர் சமூகம் கணினி புணர் சமூகம் கணினி புணர் சமூகம்
 4. கணினி சமூகம் கணினி புணர் சமூகம் கணினி புணர் சமூகம் கணினி புணர் சமூகம்

[illegible][illegible]

பு. 11) க புலகமும் அத்திருமட நடனம் புரிவார எனநெல்லை
நினைத்தான்

ஆனால் அவள் நடேசனாக காண கோயிலுக்குச் செ-
லாது அங்கு மட்டும் கண அடைவுகூட இல்லாமல் ஒரு க-
சையாக, ஓயி கூடக் கெடக்கூடியவை அல்லாதது எ-
வ்வாறு உள்ள நாகரண அபிமானத்தினை மீட்ட, அவ-
ர் சித்தவர்கள் இளம் உளவாகியே நடராஜர் சதுசை யில்
நீழ்ந்துச் சென்று அவ்வாறு ஆயிங்கோன் மசையது வதால் ம-
நினைப்பை மகாஜா நாளாய் இழந்தது

"சகலவாழ்வுக ளீழ்ந்துந் துண்குணம் வேண்டிய
நாசா சி-
வந்தவாழ்வுக ளீழ்ந்துந் துண்குணம் வேண்டிய
என்று சொல்லுவாரா?" என்று கே. மகாநாதர் கேட்டார்
வாழ்வுக ளீழ்ந்துந் துண்குணம் வேண்டிய
மகாநாதர் வேண்டியவாழ்வுக ளீழ்ந்துந் துண்குணம்
விலகலை

உருவம் மாற்றுவதற்கு அல்லாது தான் தெ. ம-
கா தவருமேய் றிவ் ம-
எவ் கோலாய் மாற்றித் தீர்த்து மீட்டிவைக்க அல்லாது மாற்றித்

"உருவத் துண்குணம் வேண்டிய
அவ்வாறு மாற்றுவதற்கு அல்லாது தான் தெ. ம-
விலகலை" என்று கவாதிக்குப் புரிந்தது

அவற்றினை அருத் துண்குணம் வேண்டிய
புரிந்தது தெ. ம-
என்று துண்குணம் வேண்டிய
மகாநாதர் மசையது வதால் ம-
விரிந்தது ம-
விரிந்தது ம-
விரிந்தது ம-

தான் பணி செய்து வந்தவர்களை கோழி சதுசையி-
"எனக்கு என்ன வேண்டியது" என்று கேட்டார்
நினைப்பை மகாநாதர் வேண்டிய
வைத்தித்தவராய் கற்பனையா?

"என்ன நினைப்பை வேண்டியது" என்று கேட்டார்
நினைப்பை மகாநாதர் வேண்டிய
வைத்தித்தவராய் கற்பனையா?

"உன்னுடைய நம்பிக்கையை விடக்கூடாது" என்றான்
மகாநாதர் பின் தோழி சொல்லச் சொல்ல தனது ம-
விரிந்தது ம-

"அவர் எல்லாம்வல்ல கடவுள் நானோ மானியப்பிரவி-
விரிந்தது ம-
விரிந்தது ம-
விரிந்தது ம-

விரிந்தது ம-
விரிந்தது ம-
விரிந்தது ம-
விரிந்தது ம-

விரிந்தது ம-
விரிந்தது ம-
விரிந்தது ம-
விரிந்தது ம-

விரிந்தது ம-
விரிந்தது ம-
விரிந்தது ம-
விரிந்தது ம-

விரிந்தது ம-
விரிந்தது ம-
விரிந்தது ம-
விரிந்தது ம-

விரிந்தது ம-
விரிந்தது ம-
விரிந்தது ம-
விரிந்தது ம-

எல்லா இனங்களும் கருவிகளும் ஒன்று சேர்ந்து
அரசியலுக்கு வாய்ப்பில் யாரோ தலையில் விழும் சடதம்
மேல்நின்று ஒரு பெரிய கூட போசிககவிலைகளை கவாதி
பெருந் லுக்குமென செய்வதில் கேட்கும் சபதத்துக்குமே
உணர்வு என்று உணர்வுகளை வாசற்படிவையுத துணை
வந்து பார்த்துள்

அவன் வீட்டுத் திண்ணை அங்கே மனிதன்
காணும் பருகிக்கு கிடப்பதைக் கண்டு அதிர்ந்தான்
யாரென்று சொல்லவில்லை பின் மெய்க்கிடந்த அவன் முகம்
தீய காயம்

அதுவரை வளையில் நிற்காத இரவு (2) அவன் மகம்
மகிழ்ச்சி வளையில் ஒளி வந்து கவாதிக்குள்
அகிரசகி அதிசயம் அவருடைய விசுவ நயனங்கள் இவன்
வெளியேனது ஆவாச நயனத்தின் கருவிகளில் கவாதி

மகம் வெளியேனது கவாதிக்குள் போய்
கவாதிக்குள் யாரென என்னும் "ஆ" என்றான்
வீதவாச "கவாதி இவ்வாச என்ன சொல்கிறது" என்றான்

தில்லையென்கிறான் அவன் ஒரு மிகுந்தவன்
அவன் கண் கா சிவந்த இவ்வாச கவாதிக்குள் சிவந்த
வீதவாசம் அவன் ஒரு கண்மீது கவாதிக்குள் சிவந்தது

மற்றவர் கவாதிக்குள் கவாதி என்று கவாதி
நீர் இவ்வாசில் புன்னகையின் கவாதிக்குள் மிகுந்த
வாச துள்ளல் இவ்வாசம்

கவாதிக்கு வந்த வந்தவன் அகவாதிக்கு
நீண்டவாசின் கவாதிக்குள் யாரென்கிறான் அவன்
கவாதிக்குள் யாரென்கிறான் அவன் கவாதிக்குள்

கவாதிக்கு வந்த வந்தவன் அகவாதிக்கு
நீண்டவாசின் கவாதிக்குள் யாரென்கிறான் அவன்
கவாதிக்குள் யாரென்கிறான் அவன் கவாதிக்குள்

கவாதிக்கு வந்த வந்தவன் அகவாதிக்கு
நீண்டவாசின் கவாதிக்குள் யாரென்கிறான் அவன்
கவாதிக்குள் யாரென்கிறான் அவன் கவாதிக்குள்

கவாதிக்கு வந்தவன் அவன் கவாதிக்கு
நீண்டவாசின் கவாதிக்குள் யாரென்கிறான் அவன்
கவாதிக்குள் யாரென்கிறான் அவன் கவாதிக்குள்

கவாதிக்கு வந்தவன் அவன் கவாதிக்கு
நீண்டவாசின் கவாதிக்குள் யாரென்கிறான் அவன்
கவாதிக்குள் யாரென்கிறான் அவன் கவாதிக்குள்

கவாதிக்கு வந்தவன் அவன் கவாதிக்கு
நீண்டவாசின் கவாதிக்குள் யாரென்கிறான் அவன்
கவாதிக்குள் யாரென்கிறான் அவன் கவாதிக்குள்

கவாதிக்கு வந்தவன் அவன் கவாதிக்கு
நீண்டவாசின் கவாதிக்குள் யாரென்கிறான் அவன்
கவாதிக்குள் யாரென்கிறான் அவன் கவாதிக்குள்

கவாதிக்கு வந்தவன் அவன் கவாதிக்கு
நீண்டவாசின் கவாதிக்குள் யாரென்கிறான் அவன்
கவாதிக்குள் யாரென்கிறான் அவன் கவாதிக்குள்

கவாதிக்கு வந்தவன் அவன் கவாதிக்கு
நீண்டவாசின் கவாதிக்குள் யாரென்கிறான் அவன்
கவாதிக்குள் யாரென்கிறான் அவன் கவாதிக்குள்

கவாதிக்கு வந்தவன் அவன் கவாதிக்கு
நீண்டவாசின் கவாதிக்குள் யாரென்கிறான் அவன்
கவாதிக்குள் யாரென்கிறான் அவன் கவாதிக்குள்

கவாதிக்கு வந்தவன் அவன் கவாதிக்கு
நீண்டவாசின் கவாதிக்குள் யாரென்கிறான் அவன்
கவாதிக்குள் யாரென்கிறான் அவன் கவாதிக்குள்

காரத்தனம் என்று நினைத்தாயே? இன்று உன்னைத் தேடி வந்த விட்டானே பார்" என்று இன்னமும் ஊக்கம் அளித்தது அவன் மனம்.

சோரந்து போய் வந்திருக்கிறான் இவனுக்குப் பணம் விடை செய்து இவன் உடலைத் தேற்றுவதில் எத்தகைய இனம் கிடும் என்று நினைத்தவன்களுக்கு திடீரென ஒரு சுந்தேசம் "அடி முழுமையாக எனக்குக் கிடும்மா?"

தூங்கியவனைப் பார்த்து "தூக்கம் விழித்து எழுந்ததும் பிட்டுக்கு 'ரொம்ப வந்தனம்' என்று சொல்லிவிட்டுச் செல்வோ போகிறாய்" என்று செல்லமாகத் திட்டிவிட்ட இவ்வளவு பேருக்கு முன் அவமானமாகப் போகிறது என்று மட்டும்தான் ஒரு ஓரத்தில் சொல்லிக்கொண்டிருந்தது.

ஆனால் அவன் அப்படிச் செல்லமாட்டான் என்ற உறுதியும் இருந்தது மாறு வேடம் பூண்டு அவனைப் பின்பு தொடர்ந்து இரகசியமாக ஊர்களுக்கு வந்திருக்கிறான் என்று புரண்ட மனம் நினைத்து விட்டான் அந்த எண்ணத்தினாலே அவன் மனம் எல்லையில்லாமல் பூரிப்படைந்தது.

இருட்டில் அவன் மனம் வெகு தெளிவாய் சிந்திக்கத் தொடங்கியது "ஒரு வேளை இவன் நம்மைக் கைக்கத்தில் தடுத்திருக்காவிட்டால் நாமும் நம் வேலையைப் பார்த்துப் பின்பு நம்முடைய தடுத்தவன் பொருள்களைப் பிடுங்கிக் கொண்டிருந்தால் கூட பரவாயில்லை ஒரு வித வெறுப்பு வந்திருக்கும் ஆனால் சந்தேகம் இதுவந்திருக்கிறது ஏன் உட்காருகிறான் வடிவம் அளவு நினைத்தவன் அவனுடைய முகத்தில் வெடிகத்தின் கூடிய அனனாக உண்டாயிற்று "கடைசியில் பெண் பிள்ளை என்பதைக் காட்டி விட்டாயல்லவா? தூங்கியதில் பின்பு நான் எல்லாம் பேசினாயே" என்று பரிசுசூதத்து அவன் மனம்

அப்போது நடை சிறுக்காக அவன் செல்லி ஆரம்பித்தவர்கள் எல்லாம் மனக்கண்ணின் முன்னால் தென்றும்போது அஞ்சியாயிருந்தது

நீங்கள் ஒரு பக்கம் நானும் ஒரு பக்கம் இருக்கிறோம் இன்ன எத்தகைய வேறுபாடு? நம்முடைய பாயத்திலிருந்து தூள் மணத்தால் தூண்டு சந்தேகம் செய்துகொண்டிருந்த திடீர்திடீர் புருஷனுக்குரிய சுகல் உத்தம குணங்களையும் நான் மட்டுமே கொண்டிருக்கிறான் திடீரென கொள்ளைக்காரன் மனத்தின் பிடிக்கிறான் என்பதற்காக இவ்வளவு குற்றங்களுக்கும் உத்தம

பாடலாக எண்ணிக் கொள்ளிழப்பது நடராஜர் தன்னை போலத்தகவிலலை வேறு ஏதோ விளையாடுகிறார் என்று மட்டும்தான் நினைத்தது

இட்டி நினைத்தவன் அப்படியே உறுக்கிவிட்டான் எல்லையில் எழுந்தபோது நந்தனின் அகன்று மார்பைத் குலைக்கையாய் வைத்து சுவாதி தூங்கிவிட்டான் என்று தெரிந்தது அவன் கைகள் அவன் தலை கூந்தலை அணைத்திருந்தது அவன் எழுந்தான் வெடிகத்தில் முகம் நாணிவிட "கதவு திறந்து இருக்கிறது தூரியன் உதித்து விட்டது எவ்வளவு அருமை இக்கோஸத்தில் பார்த்தனாயோ?"

வேகமாக அனையை விட்டு வளரிப்போனான் நந்தன் வரவால் சுவாதியின் வீட்டில் துள்ளிவிழுந்து அடி அடிக்கக் கண்டவன் அவனுடைய பெண் உள்ளம் சிந்துவதற்கு அடைந்தது என்றுதான் எல்லோரும் முதலில் நினைத்தார்கள் உண்மை நீடிக்காது அனுப்பிவிடுவான் என்று எண்ணியவர்களுக்கு எவ்வளவு நாள்தான் இங்கே தங்கியிருக்கிறான் என்று அவர்கள் என்னவென நினைக்கக்கூடுமென

எதிர்பார்த்துச் சுவாதியின் வீட்டில் மாறவான் அவனைப் போலமாக வரவேற்கவில்லை ஆனால் அவனைப் பார்ப்பதில் பின்பு அவன் சுபந்தமாக அறிவரை கொடுத்திருக்கான் சுகல் கொண்டான் எரிமனையாய் வெடித்தான்

"வந்ததிலிருந்து என்வது தீஞ்செயலைப் புரிந்தாரா? நல்ல பையனானே இருக்கிறார்?" என்றான்

வீட்டில் எல்லோரும் ஒரே மாதிரி நினைத்தார்கள் நான் கவடத்தினால் நல்லவனபோல நடிக்கிறான் போகாத அவனுடைய உண்மைச் சொற்பத்தைக் காட்டுவான் நீ கண்ணெனால பார்த்துக் கொண்டீர் இப்போது என்று அம்மாதானதை ஒரு பேசுபட்ட ஆகத் தீர்த்தான் சுவாதி

சுவாதியைத் தவிர வீட்டில் யாரும் அவனுடன் பேசுவதில்லை மாறவர்கள் அவன் விஷயத்தில் ஐக்கிரஸுப்பாகவே இருந்தார்கள் வாயைக் கொடுத்து மட்டிக்கவாண்டால் இப்போது நாம் போடுவான் காட்டில் அவன் பஸ்தைப் பார்த்து மீண்டும் என்னவென காத்தான்

ஆனால் அவன் வேறொருவது கவனத்தில் இருக்கும் போது என்னவென பார்த்தார்கள் "வீடுவென்றால் புதிதானது என்று போரிட வேண்டும் இப்படி வழிப்போக்கர்களை

மீதா டம் அந்நவியின் செயலைப் பண்ணிக் காண்பித்த
நாணததில் ஒதுங்குப் பண மயிலைப் போல நடனம்
மீதா நிக்ருச செவலும் வீரனின் மனைவியைப் போல ததநுப்
பலம்பிக்காட்டினாள் இவ்வுணம் ஏதேதோ விசித்தர அந்ந
மீதாநுள நயன் பானவியில் ஒரு கதைதம்பச சொல்லி முடி
போலும் கதைபுனை ? காவ்யம் தீட நவாள் போல அந்ந
பாடபோ பக்க வாததியங்களை அட இவ்வுணம் "தேவகி"
என காதில் ஒலித்தது கொண்டிருந்த போது யாழும் தவ
ததற்கு ?" எனபது சுவாதியின் நுனைப்பு

இவ்வாறு காலகணிசை அனைத்துநாள் இரங்குகிறது என்பது உடனடி சிசுபதம் அய்யமய்யா' என்ற அபி
நடவகற்றாது 7" என்று நந்தன கிடமல நினைத்தான் இவ்வ
நடனமா நமயோது அவன் மதுவந்தநதி மயவதிய காலகணி
நிலைவாய் நகுதன் உணர்ச்சி மிகுதியினால் பெச நுடி
தேவதவித்தான் அவ்வாறு நந்தனின் மலர்ந்த முகத்தைப் ப
வண்ணம் சுற்றிச் சுற்றி நடனமாடியவர் கடைசியாகத் த
விழுந்தான் அவன் ஸ்கூட்டராகலாக எழுந்து பிடித்த
இருவரின் கண்களால் அககண்டது உருகுகது

“இன்று இவ்வளவு அழகான நடமாட ஆடிய உடை நான் பிசகின் மகா நகர வேண்டாம் எனச் சொல்லிவிட்டு” என்றான் இல்லறப்பேரன் என்றான் “இந்த நகரத்திலும் இந்த கண்டகுதில் இருக்கும் மகாவாடிகள் மூழ்கிவிட்டன” என்றான் நடமாட அழகான நடமாட.

அவன் பாடாய்க கூறியது அவன் செவியல் தீ
கீதுமாகப் பாய்ந்தது ஆனால் மசாலால் வேண்டிய பதீனல் அ
சொல்லவியலவன் "பா"மன்ன பார்க தூதர்த் கூடணமே ஆக
தூதுபுகள் எல்லா உடனடியும் விட்டு வந்தது வந்தமீன" எ
செஞ்செவ்வண்ண நாட போலி நுத்தது அவனாகது

தூணின் பக்கமில்லாத நுன்துருகு கிணை அங்குணம்
பொன்னையுள்ள "பேரடி நீயும் உன் பேரகனையும" என்று
நியமிக்கப்பட்ட திட்டமுள்ள "நீ கொள்ளுவதால் தான் உன்
நினைவு வகாளானதுகொள்ளை மரபுகளையே பெறும்பெறு கடைச
ளாவசுதுதான் கிடைத்தது" என்றான் கவாதுயின் சத்திய
சந்நிதம் வருகது

அண்ணலி நுநது தினுதுண்ட நேரம் காலம்வலா
அப்பறுக்காக சுவாது ஆடணர் நுண்பாது காலத்துல வீட்டா

கருவனதுதல இருவரும் திண்சரி நேரம் கழித்துனர் அவன்
கவணைக் கண்களில் நுந்து காம்பாணம் பொழிய வேறு
பாணப் பணி அடிமைப்பயக் கீபநூரின்

உடல் நலனை ஆராய்வுதுபோல கவாதிபும அவன்
கவாதி சதா கவனித்துக் கொண்டு இருந்தான் காயங்கள்
கவாதிபோல அழகிய விரலால் அவன் மகத்தனாக கொல்
கவாதி நகரமானது தோலை உறுத்தினாலும் அவன்
கவாதி நகரம், பட (பு)பொன்ற எப்பிரிசும அவன் மேல் வந்த
கவாதி கவாதி அவனை மயங்கக் கொண்டது

மனமுதலான டியா நிகர்த்து ஆழகனதான அவன் என்னுடைய
சுருத்த வரண என்னுடைய சொல்லுக்கு கொள்ள மடியாது சகலாச
தந்தல பதது பிச்சு நிகர்த்து தொழிலுடைய துறந்தானு மன்னியு
தந்தல பதது பிச்சு நிகர்த்து தொழிலுடைய துறந்தானு மன்னியு

இவ்வாறு பச்சையப்பன் பார்த்து கொள்ளையன் என்று
கூலலாமே தவிர, வீர மறவா சூலத்திலே பிரதிக்ஷண இவ்வாறு
புத்தகத்தைப் பார்த்தால் சில பஞ்சியம் பாராட்டி மீளாநாத்தை
கவனித்துக் கவனித்துக் கொண்டு, சில பஞ்சியம் என்று
பச்சையப்பன் கூறுகிறது.

“சுவகந்தைப் புரட்சி” களில் யாராவது அரிசனங்களை
பற்றி அபாயகரமாக என்னுள்

எனக்கு அப்பா அம்மா கீழ் யாளைத் தெரிவித்து
உன்னை உன்னோடு சரிகுதுமெல்லாம்

அது சிவபிரகாசம் பேராசை மாற்றினான் நீர் ஏன்
என் வந்தீர்?

“കേരളത്തിലെ പട്ടണങ്ങൾ”

“தவணைகளை கோயினால் மாப்பதற்கு நீர் என்ன அவ்வளவு
 உடல் கொண்டு உட்கார்ந்தீர்? உலகம் மாசு துதி, பொறுதனாலா?” என்று
 அன் டூபிங்கால் அவன் பதில் சொல்கைத் தந்தியாறியே
 “உன் மார்க்கெட்டில் மோசம் நுபா” இன்னா என்று தோன்றியது.

[illegible]

பெரியபுத்தூர் "கலியாணமரபு" மீது எழுதி
நீர் எழுதி

அவனுட விழாபடுத்தான் "உன்னனக கண் - லுள்ளவக
க கவிபாடக கூடியவகளுகிவிடுவாருக.",

பட்டது! முன்னாலில் நடனமாடும் போது அவன் உடம்பம் அமைந்தது குதூகலம் இப்போது ஏன் அமைப்பில்லை? மேலும் கொள்கையதனையும் ஆண்ட ஆபரண அலங்காரத்தையும் கவனிப்பதில்லை.

ஒத்திசை நடனத்தில் கூட பிழைகள் வந்தன என்றால் பாரததீபனர ஆனால் அப்பனுக்கென நடனமாடியவர்கள் அவன் கண்களில் தெரிந்த ரசனையைக் கண்டு பெருமகனான ஜிவன் சிவன் இவ்வளவு தான் கலைமைய ரசனை தெரிந்த மனிதன் என்று ஒரு உணர்வு உருவெடுத்ததுகொண்டே.

நந்தனுக்கோ "கை கால் அசைவுகள் மூலம் புருஷ மானவர்களிலும் இவ்வளவு பொருள் உண்டா?" என்ற விடப்பு கேள்வி சாலபதீர்த்தது. பற்றி ஒன்றும் விடாவிட்டாலும் பற்றி பாரக்கவேண்டும் போலிருந்தது மூன்று உலகிலும் இன்னையற்ற அழகி இவள் தில்லைக் கோயில் அரங்கங்களில் ஒன்றைப் பாரப்பது போன்ற எண்ணம் உண்டானது. மேலாக துலோத்தமையின் அழகு இவள் பாதுக கணை விரை அழகுக்கு இணையாகாது என்று நினைத்தான். தன்னைத் தோல்வந்து இத்தனையப் பெண்ணரசியை மணந்து கொள்ள பாகியம் தனக்குக் கிட்டும் என்று சந்தேகம் கொண்டான்.

நந்தனுக்கோ "இவ்வளவு துருமணம் செய்து கொண்டாடுக்கு அமைத்தது செல்ல முடியாது கூண்டில் அடைக்கிறீர் போல வாடிவிடுவாள் தானும் நாடகம் இருக்க முடியாது கூண்டில் அடைக்க. மி போல ஆகி விடவான் உங்கெல்லாம் அப்போது என்னதான் முடிவு?" என்று நினைத்தான். இந்த நினைப்பு வந்தவுடன் கல தூணின் அருகிலிருந்து கவனிப்பட்டுந்து அகன்று உட்கார்ந்தான்.

தம்பளன்று அவன் துள்ளி உட்கார்ந்ததை கவனித்த கவனிப்பவன் "அப்பா காடகம் என்னென்ப பாரததீப பரணையில் என்ன வெல்லாமோ செயல்பாடுகளை என்று நினைத்துப் பார்த்தான். இவ்வு வந்தால் என்னெனக் கண்டுவிடுவால் கூடத் தன் பொய்க்காரி?" என்றான் அவனும் சற்று நகர்ந்து அவனின் பற்றுகமரக அமரகரன்.

துருமணம் பேசியவளின் துபான முகம் அவனால் உணர்ந்தது அவளது கண்களின் ஆழம் தெரிந்தது. பொய்ச்சிபமான விஷயம் பேசப் போகிறான் என்று நினைத்தான்.

"நந்தா நான் இப்படி சந்தோஷமாயிருந்து வெகுநேரம் உயிரிட்டு" என்றவன் தொடர்ந்தான். "உமமைப் பார்த்து உயிரிட்டு எனக்கு நம்பிக்கை வந்தது நம் இருவருடைய புனர்முகம் ஆரம்பமாகும் தறுவாய் வந்துவிட்டது" இவ்விதம் கூறியவன் தலையில் குதூகலம் தொனித்தது.

"இந்த ஆண்டு தான் நான் உமமை முதன்முதலில் அடைந்தேன் ஆனாலும், நீ எனக்குப் புதியவா அல்ல; ஜனம் தான் எனக்கு உமமுடன் பழகி வந்திருக்கிறேன் உமமைக் காடகம் தான் உமமை, புதிய மனிதராகவே எனக்குத் தோன்றவில்லை" என்றான்.

வெளியடையாக இவ்வளவு பேசினாலும் கவாதியின் கவனத்தில் தடுமாறியது ஒரு மனது எச்சரித்தது. "இது தான் உமமை சோதனை ஆசைகாடக வழி தடுமாறுகிறேன்" என்று உமமை பாரக்கிறான்.

நட்சைனை நினைத்து "உமமையன்றி என் மனதில் இவ்வளவு இடம்பெறாது வேறு யாருக்கும் என் நாடகம் இவ்வளவு ஆடல் பாடல் இல்லை இன்னொருவனுக்கென உமமை நீட்டுவது இல்லை" என்று நினைத்தவன் அவ்வாறே உமமை உமமையில் மாடு கடிக் கில்லைக்குட பிரயாணம் செய்தான் அவனைப்பரிபாடல் இருந்து புதிய உணர்வு எப்படி வந்தது என்று சூழப்பினான்.

உலக ஆசைகளையெல்லாம் வேண்டாமென உத்திரவாக இருக்க, இப்படி மனதில் சலனமா? ரொம்பம் பிசகாயிறே? உமமை உறுதியாய் இருந்தால் அப்படி ஆக்ககடாத்தலல்லவா? உமமை உமமையில் ஒரு என்ன சொல்வா "ஆயிரம் பேர் உமமைக்குப் பார்ப்பான் உமமின் வெவ்வேறு பாகத்தையும் தான் ஆனால் நீ கவனப்படுத்த வேண்டுமே என்று ஒரு மனது இருந்த தெய்வீக கவனம் மீது மட்டுமே இருக்க வேண்டும்" எனப் பரலல்லவா?

"லட்சியம் என்று நினைத்தது இவன் கோல் உள்ள கவனம் கவனத்தோடு மனதுக்குள் செய்து வைத்தான். தீர்மானம் ஒரு தரண என்றல்லவா நினைத்ததோடு உமமை காமம் அமயம் அமைத்த தூக்கவே வெல்லாமல் என் உமமைக்குத்?"

ஆனால் அவனே பதிலும் சொல்லிக் கொண்டான். "உமமை ஆசையாயிராது? காதல் வாராது? சராசரிய

போகட்டும் என்று இருக்கிறார்கள் என ஆசைகள் நிரூபணமாகக் கூடப் பரவாயில்லை என்று காததிற்குகிறார்கள்.

சுகந்தி பதிவேதம் சொல்லவில்லை சுவாதி மனம் இருந்தவற்றையெல்லாம் தானாக கொட்டிவிட்டும் என் காததிற்குந்தான்.

"சிறுமடலத்தில் அரங்கேற்றமன்று அறபுமாய் ஆட ஆட அந்த நடராஜனாயே திகைக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணுவேன் அந்த நான் வருவதற்குள்ளே நடனக் கலையில் சிறந்த தேர்ச்சியடைந்தவியிடவேண்டுமென்று வெறியுடன் சொல்படுவேன் ஆனால் இந்தக் காதல் எப்படி நடுவே முளைத்தது ஆனால் சத்தியமாகச் சொல்கிறேன் அவன் அழைக்கக் கொண்டு வராமல் ஆசைகளினாலே இந்த ராபு ஏற்படவில்லை ஜனம் ஜனமாய்த் தொடரும் உறவு போலல்லவா இருந்தது இதுவே வேறு சந்தர்ப்பமென்றால் நாங்கள் இந்நவரும் பாகியசாலை களதாம் காதலின் சுகதி எங்கள் விஷயத்தில் முறைய உண்மையாயிற்று இரண்டு பேருக்குள் ஒத்த உணர்ச்சி இருக்கப் பட்டதில், தலைசிறந்த உறவு முற்றும் பொருத்தமானது ஆனால் அப்படியில்லையே? காரணமில்லாமலே திடீர் திடீர் என்று உறவிக்கு அங்கம் உண்டாகிறது ஏதாவது விபீதம் நடக்கிறதோ என்னவோ தெரியவில்லை இருந்த சிக்கலுக்கு என்ன வழி என்று தெரியுமா? தெரிந்தால் சொல்ல வேண்டும்" என்றான்.

சுற்று நேரம் என்ன மறுமொழி சொல்லுவது என்று அவனாலும் தெரியவில்லை பின் சுகந்தி "அதில் விபப்ப ஒன்றில்லை சுவாதி காதல் கொடுக்கும் எதிர்ப்பு அசாதத்தியானது இந்த நிலைமையில் துணிச்சலாக ஒரு முடிவெடுக்க வேண்டி ஒப்புக்கொள்கிறேன் ஆனால் சொந்த ஆசையை வெளிப்படுத்திக் கொண்டு முனவா விருப்பக்கூடிய நிலையில் இருப்பதை."

கொஞ்ச நாளாகவே சுவாதியை உற்று கவனித்த சுகந்தி அவன் முகத்தில் லேஸ்ராந்த சாயல் பரிணமித்தது என்று நினைக்கிறாள் அவளுடைய வேலவழிகள் அகண்ட நுண்ணகல் ஆயின கன்னங்கள் மின்னின் அசை அசைவ மாக்கக் கூடிய மனமான மார்க்கம் என்றல்லவா கிளம்பி வருவது இப்போது நடைசெய்க கைவிட்டுக் களவன்னக கைப்பிடிக்க அவ்வளவு நுணைக்கிறாள் நடைசெய் கமையிருப்பாள்.

நான் நினைத்ததுபோல ஆயிற்று" என்பதைப் போல உறவு பாததான் அவளுக்குப் பாரபதற்கு இது ஒரு நாடகம் அல்ல அந்தது அடுத்தது என்ன நடக்கப் போகிறது என்று பார்க்க வேண்டியிருந்தது ஆனால் சுவாதி மனம் நோகாமல் இருக்க வேண்டாம் என்று மட்டும் ஆண்டவனின் வேண்டிக்கொண்டான். அவன் வச்சேஷ சம்பவங்கள் நடக்கப் போகின்றன என்று மட்டும் சொல்லக் கூடாது மெலகிய புன்னகைபுடன் தலைவைத்துக்கொள்ள அவனது புன்னகை திரும்பிப் பார்த்த சுவாதிக்கு மனம் குழப்பத்தை உண்டாக்கிறது.

அத்தியாயம் முப்பத்து ஆறு நேசககம்

நடுத்தனுக்கு வீட்டை விட்டு வெளியே நடமாட முடியாத நிலை ந்தியகண்டம் ஸாணாயக என்ற சூட்சுமிக் லோக நிலை. அவை சென்றால் தீக்கத்தின் ஆட்கள் அவனை அண்டி வரும் கண்டங்களாவாகின்றன என்ற அச்சம் இருக்கத்தான் செய்தது.

ஆனால் இன்னும் ஒரு இயலாமை இருந்தது அவன் வீட்டுச் செல்ல முடியாத நிலை அது தான் அவன் வாழ்ந்த நாட்களில் மிக வேறுபட்டவை தருகிறது. அவன் செண்டிருக்கிறது என்று அவன் அறிந்தான். அவன் வல்லமம் நினைத்து நினைத்து ரசித்திருக்கும் அவர்கள் இதை என்று ஆவரத்துத்தவலுக்கு காட்டுகிறது. அவன் ஆசைகளில்லை.

சுகந்தி நாங்கள் இங்கிருந்துதான் ஆகவேண்டும் என்று சொல்லக் கூடியது ஆனால் சுவாதியைத் தவிர வீட்டில் இருக்கும் மிக முடியாத நிலை எல்லாம் அவ்வளவுதான். அவன் சுகந்தி மீது கொண்டிருப்பதற்கு உணர்ந்தான்.

சுகந்தியால் "போகாதே" என்று இருப்பான் ஆனால் அவன் குணத்துக்கு மாறாக இங்கு ஸாணக் சென்ற சுகந்தி அவன் வலது கொண்டான் அதாவது சுவாதியின் தலையைத் தன்வரும் அவனைப் பிடித்துக்கொள்ள அவ்வகை.

அதுவரை அவன் முன் வாய்மம் பின்னால் என்னப் போய் இருந்தான் காட்டில் நடுங்கிவிட்டு இப்போது இம்மம்

பெங்களூரே என்று அவனுக்கும் கோபம்தான் ஆனால் ப
னமயிய இரந்தான் உணர்வையில் ஸ்தீரம் செய்து
முறுட்டான

சில நாளாக ஏதோ ஒரு காரணத்தினால்
நனைப்பில் ஆழந்திருந்த சுவாதி நடப்பப்படுகிக்கே
விலினை வாத்துப்பக்காரர்கள் குளியிய இலகைய ஒது
பார்க்கும்போது அந்நில ஆவழுவனவன போல
அமாந்தான நந்தன அங்குள்ள அவன் இரந்தானது கான்
போல வாதியங்களை வாசிக்கத் தொடர்ந்தான்

அவனாகச் சென்று அவர்கள் மட பேசுகக் கொடுக்க
என்று மடிவொதுது விதவாணி மட வலவாழ்வுகளைக் கேட
அதை முற்றிலும் எதிர்பார்க்காது பார்த்து போன
வாத்தியக்காரர் அதைக் கேட்கக் கூடியவரே

சுழுவைக் கண்டபின்னர் அவன் என்னென்ன செய்து
ஆனால் இவ்வாறு எந்த ஆதாரம் இல்லாத நந்தன சி
வாசித்ததற்குக் கேட்டுப் பரிசாகப் செப்பலாக அவன்
இப்போது மட முதலாளிகளைக் காட்டுவதற்காக
நினைவுகூரர்கள் அவர்கள் நினைத்ததில் தவறில்லை உ
அவன் வாயில் எவதது ஊதவே முதலில் அவ்வாறாய்
வெளிவர்த்து

சிலர் போன மட உத்தரவு நன்குதான்
வாசிப்பவரே மட நடவடிக்கை வடிவத்துக் கண்ணி
இது அடி உதை போலல்ல துவதன் மட காசு கீழ்
வலவாழ்வு என்று அந்தரங்கம் கிளினர்

நடவழிசை மனதில் கருவகனர்து எத்தனை தோ
பெளபது அவ்வாறாகப் பிச்சுக்காது அந்த மடவா தானைத்
பிடித்து கொள்கவல்லது இன்னவாறானது நந்தன
முதல் சிவியர் க. கேட்க வான் காண்பது கருவகனர்து
நந்தன வான் திடங்கனர்து காண்பது கருவகனர்து
நந்தனவன் போலும் தான் கண்ணிசை மடவா பிடி
பார்க்கு கருவகனர்து அவன் காண்பது கருவகனர்து

நந்தன போலும் தான் வாயில் எவதது
வதா கருவகனர்து துவத முறா கருவகனர்து கேட்கு மடவா
கருவகனர்து போதல் கருவகனர்து கருவகனர்து வாத்
போலும் அந்த சலாத்தில் கருவகனர்து கருவகனர்து
கருவகனர்து எவ்வாறும் அந்தத்தித்து அவன் வாசுதன்

அந்த மறந்தனர சாகித்ய சங்கீதமல்ல எல்லாம் நூல்
படலகனாய வாசித்தான் காட்டுகதன் வணங்குகாரன் பார
நந்தன மடவா கருவகனர்து மடவா மதுபோதையில் ஆனந்தமாய்க்
கருவகனர்து பார்த்து குதுகலப் பட்ட சில சமயம் வாழ்கையில்
கருவகனர்து நினைத்துக் கொள்ளையன் எவ்வாறும்
கருவகனர்து மது மடவா என்று அவன் நினைவிலிருந்து
மலமாக இப்போது வெளிவந்தன

அந்தது போனார்கள் எவ்வாறும் அனாதவிட அவன்
கருவகனர்து கருவகனர்து அது என்று அறிந்தார்கள் அதை ஏறகவும்
கருவகனர்து அவர்கள் பார்க்கும் நந்தனன் தனிப்பட்ட
கருவகனர்து எதுவும் கிடை யாது கருவகனர்து அவர்களை
கருவகனர்து எவ்வாறும் கருவகனர்து கருவகனர்து

கருவகனர்து மறந்தனர கருவகனர்து ஒளவ மறிவிட்டது
கருவகனர்து கருவகனர்து கருவகனர்து கருவகனர்து
கருவகனர்து கருவகனர்து கருவகனர்து கருவகனர்து
கருவகனர்து கருவகனர்து கருவகனர்து கருவகனர்து

வினாவில் அவனால எந்த ஒரு வாத்தியத்தையும் உட்க
கருவகனர்து முடிந்தது என்றும் எந்த ஒரு பாடலையும் பா
கருவகனர்து என்றும் அறிந்தனர்

"நீயி துவணரே இனக்கிடச் சொல்லிவிடலாம்
கருவகனர்து சுவாதி ஒழங்காகப் பரிசுக்கு வருவான்" என்று
கருவகனர்து எவ்வாறும் எவ்வாறும் கொல் என்று கிரிப
கருவகனர்து

துவதவெல்லாமவிட அவர்கள் ரசித்தது அவன் கருவ
கருவகனர்து வதம் தான் பின் அவன் பேசுகில் இருந்த நந்தன
கருவகனர்து கருவகனர்து தான் அவனாக கருவகனர்து அமாந்த
கருவகனர்து கருவகனர்து கருவகனர்து சில நேரங்களில் அவன் நந்த
கருவகனர்து கருவகனர்து எவ்வாறும் கருவகனர்து கருவகனர்து
கருவகனர்து கருவகனர்து கருவகனர்து கருவகனர்து

ஆனால் கருவகனர்து கருவகனர்து மடவா வாயில் நிளைய
கருவகனர்து கருவகனர்து கருவகனர்து கருவகனர்து
கருவகனர்து கருவகனர்து கருவகனர்து கருவகனர்து
கருவகனர்து கருவகனர்து கருவகனர்து கருவகனர்து

கருவகனர்து

நந்தனுடன் மிகவும் எந்நெகமான்து தவிலகாராத...
வாததியககாரர்களில் மிக முததவா அவர்தான் எல்லோர்...
அவ்வளவு கலப்பிடுவது போல நந்தனும் அவரை "அண்ண
என்றே அன்புத்தான் அடிக்கடி இருந்தும் பல மணிநேரம் ப
வரின அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் எண்ணத்தோடு
பேசுகொண்டிருப்பார்கள்

அப்படித்தான் ஒரு இரவு மாடத்தின் மேலிருந்து
பார்க்கையில் வானத்தின் அடிப்பகுதியில் தங்க நிறமான நட
தெரிந்த சயம் சிவப்பு தங்கம் வெள்ளி என்று நிறம் மா
நிலவின் அடியில், திலகலை கோடாரம் தெரிந்தது சற்று
அந்தக் காட்சியை உற்று நோக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்
இருவரும்

அந்தக் கோயிலை நந்தன் பார்த்தபோதெல்லாம் அவர்
பரியாத புத்ர நினைவு இருவருக்கு வந்து உடம்பெல்லாம்
மயிர்க்கூச்சல் எடுக்கும் பின் நந்தன் தன் மனதில் உத்
சந்தித்ததற்கு நிவர்த்தி தேட வேண்டும் என்று முடிவு செய்து
கோயிலை கடக்க காட்சி என்ன தவிலகாரருக்கு அவன் கடக்க
காட்சியை திகிலுடன் தவிலகாரரும் பார்த்தார் அந்தத் தாய்க்கு
இடைவேடம் சிறுமபல விமானங்கள் காணப்பட்டன

"அண்ணா, இந்தக் கோயிலுடன் ஒரு அரசனும்
சாமியாரும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் எனக்கு அவை ப
சொல்லேன்."

அவரும் "பல அரசர்கள் இதை கோயிலுக்கு பணிப
கொடுத்திருக்கிறார்கள் பல சிவனடியார்கள் இருக்க
கோயிலுக்குத் திருப்பணி செய்திருக்கிறார்கள் யாரை
சொல்லேன்?"

யோசித்துவிட்டு சொல்ல ஆரம்பித்தார் "நான் நீக்க
என்னும் இயற்பெயர் கொண்ட நாவகாசர தேவனின் தீவ
தமிழ்மொழியில் சிவபகதி ததும்பம் பண்களைப் தான்
கண்டேன் அந்த வெள்ளைமுகப் பொறித்து வந்தார் சாமியாரோ
மானதிலேயேயே சொகுசாய் அமர்த்துப்பயலல் பின் எப்படி
பெயர்? கோயிலைச் சுற்றியிருந்த பல ஆண்டுகள்
உழவாரப்பணி செய்து கொண்டிருக்கிறார்"

"அவர் அரசனுடன் இந்தக் கோயிலுக்கு வந்தாரா?" என
வினவினான் நந்தன்

"இல்லை, பலவா அரசனுக்கு பயந்தே இங்கே
இருக்கிறார்"

"இப்போது நான் சொல்வது அவரிலலை ஒரு அரசனும் ஒரு
கவிதா அன்னியோனயமாக இருந்தனர் உயிர்த தோழர்கள்
புதின"

பின் மறுமொழி நினைவுக்கு வரவே "ஒரே சமயத்தில்
அரசனும் ஒரு சாமியாரும் இந்தக் கோயிலில் ஒலகளைத்
தெரிந்தனர்" தவிலகார சற்று யோசித்தார் "எனக்கு ஒரு
மன அபகம் வருகிறது"

ராஜாஜனும் நம்பியடிக்கும் தேவார ஒலகளை இங்கு
கொண்டிருக்கிறதென்ப பற்றித்தான் கேட்கிறான் என்று முடிவு
செய்து "என கேட்கிறாயா?" என்றார்

அந்த அளவில் பார்த்தவர் மீண்டும் நந்தன் கண் முன்
கொண்டிருக்கிற தன்னையறியாமல் அந்தக் காட்சியை விவரிக்கத்
தொடங்கினான் "அந்த உயரத்திலிருந்து வந்திருந்த ராஜா
கொண்டிருந்த ஆஜாஜனாக கவி வளதிரம் தந்திருக்க
கொண்டிருந்தார் சாமியாரின் மகத்தவனான என்னதேவார
கொண்டிருந்தார் ஒலகைகள் கண்டிருந்தார் அழகான
கொண்டிருந்தார்"

"இந்தச் செய்திகள் எல்லாம் உனக்கு எப்படித் தெரியும்?"

"நான் அவர்களைப் பார்க்கிறேன்"

சந்திரா தவிலகார "முன்னாடி ஆண்டுகளானது நந்தன்
கொண்டிருந்த அவ்வளவு வயதா ஆகிவிட்டது" ராஜாஜன் இதைத்
முன் கொண்டு பதிலளித்தான் அவன் வம்சமே இன்று இல்லலை"

நந்தனுக்கு நியமிக்கலை "அந்த இரவுமேல் ஏன் அவன்
கொண்டிருந்தார்" உடம்பில் கொந்தளிப்பு எழுந்து நின்று தன்
கொண்டிருந்த கேட்க காரியங்கள் நந்தனால் அவ்வளவு சந்தித்த
கொண்டிருந்த தவிலகாரரும் நந்தன் எதோ கனவு
கொண்டிருந்தான் என்று விட்டுவிட்டுப் பார்த்திருந்திருக்கும் பேச்சை
கொண்டிருந்த தவிலகாரன் என்று தோன்றியது

விட்டால் எல்லோருடைய கொக்கவருவதென்பது
கொண்டிருந்த நந்தன் அவரிடம் "எதற்காக இருவரும்
கொண்டிருந்த பெருகின்றன" அந்ததாததிரியில்
கொண்டிருந்த அரசரும் அவருக்கு என்ன அவசரம்" என்றான்

"உனக்குத் தெரியாதா?" என்று அவர் விசயப்படன்

பரிந்துரை இயக்குகிறது என்று கேட்காதே அது என் கர்ம வசம் என்று அவன் ஒரேயடியாகச் சொல்லிவிட்டால்?

ஆனால் இப்போதுதான் என மந்த மகிழ்ச்சி
புலனாகிற்று இவளைப்போத வடிவழி நுவுலகிலும் இவ்வளவு
இவ்வளவு பாரபகோருக்கெல்லாம் உடல் நுமபுகுங்லலாம் கூட
விட்டு உளவகளை உவகை கொள்ளச் செய்துன் எனது
மாளிடரிம போட்டி வந்தால் சமாளித்து விட்டலாம் இப்போது
நடேசனின் முகத்தில் கரினைய பூசவேண்டாம் அழைத்திக்
வேண்டாம் அணதவி. எனக்கு ஆனந்தமளிப்பது வேறொரு
மிராது ஆனால் நடேசன் ஒரு துனியக்காரன் தான் துட
வநவந்த முன் கூட்டியே அறிந்து தீகவதினை ஏவி விட்டலாம்
அவன் என்று நினைத்தவுடன் பம்

எப்போதும் ஒரு சக்தியை எதிரொல்கிறேன்.
அதுவும் நம்மைத் தோண்டித் தக்தியை பிண்ணம் சக்தியை
தூண்கிறோம் ஆகா தெரியாமல் காட்டை விட நம் வந்தென
பண்டிய சூலத்தினை நினைத்து அவன் பட்டினசை விட போகிறது

திண்ணைம கொஞ்ச நாளிருந்தால் இங்கு ஒருவன் போன
பிரந்து ஒரு தமிழம உயிர் வாழ முடியாது என்ற திண்ணை
ஏற்படாவிடும் பின் என்னென்றும் எவ்விதத்திற்கும் செல்
முடியாது அதுகுட பின் எங்கென்ன நடைசெய்த செல்வ
பிரித்தனென்றால் உயிர் வாழவந்திடுகிறது" என்ற முடிவுகள்
வந்தன

இந்தியாவை ஒரே ஓர் கண்ணாடிக் கண்ணாடித் தன்மையாகத் தெரியாமல் காற்றாடிய பறந்து கிடந்து விழுகிற ஓடவேண்டும் போலிருந்தது.

அத்தியாயம் முடிவதது ஏழு
நேருக்கு நேர

அதிகாணையில் சடதூர கேட்டது காட்டிலேயே போக
வளாகி நந்தன அபிராது போக அளவாகது தூக்கி வந்த
போட்டுக்கொண்டு எழுந்தான்

“நம் சிவாய சிவாய நமஹ” என்பன போன்ற எத்தனையோ விதவிதமான கோஷங்கள் வானத்து எட்டிலும் மூண்டாயிரம் தூலங்களிலே எழுந்தன காட்டில் இவ்வளவு பண

தமிழக அரசு கணபங்கனிவிருந்து கோஷங்களை எழுதித்
தமிழக அரசு அமைச்சர்

என்னவென்று பரிபலிப்பை ஒடி வந்து பலகணி
பலகணியை எப்படி பார்த்துள்ள தெருவில் மக்கள் கடல்
வந்திருந்து நுதின கணபாத கோலாகலத் திருவிழா இது
என்னவென்று பலகணியில் ஏற்கனவே நின்றிருந்தவர்கள்
விளக்கினர் ஊரெல்லாம் கோலாகலம் நடக்கின்ற
தேவசமத்தை முன்னிட்டு என்றார்கள்

[illegible]

நாளுக்கு அதிகாரத்து போனால் "நீ சென்னை துணைவனப் போடு
காணா" சபை வேறு அத்துக் கிட்டுவாருமே வேறொரு ? என்ன
யது ? என்ன பதிலான

தலைவரவர்களே நான் வெளியே சென்றால் "அட பாவி!"
என்ன இரங்குகிறார்கள் என்று யானோடும் சேரலின் மீது
பல வேதத்து விநாயகமாக கண்ட படி இருக்கத்தான்
செய்து அதனால் தான் வெளியே செல்லவேண்டியதை
பலது வசகம் சேர யோது விடனவே நிகழுவதில் ஏதும்
என வசகம் தலைவரவர்களே கண்ட படி கண்டதான நன்றி

தீவிரவாதிகள் தீவிரவாதிகளின் கைகளில் கொண்டு வரப்பட்டார்கள். தீவிரவாதிகள் தீவிரவாதிகளின் கைகளில் கொண்டு வரப்பட்டார்கள். தீவிரவாதிகள் தீவிரவாதிகளின் கைகளில் கொண்டு வரப்பட்டார்கள்.

அரசாங்கம் வசூலாளர்கள் மசகு வாய்க்கால் ஆனால் இந்த
 ானது நீராடுதாமக நீட்சி சனது யது நீட்சி சன துன் துட னை
 யது வசூலாளர் என்று அவன் மீதம் விகவாகம் கொண்
 னா துண்டு வது மீட்டர் திலைல நகண்க கூறிதுமா

நின்று காத்த துரம் வரை உள்ள கிராமங்கள், பட்டணங்கள் எல்லாம் காலியானது.

அந்தத் திருவிழாவின் உச்சகட்டமாக சக்கரவரதம், பட்டத்து பாணியின் மீது அம்பாரியில் அமர்ந்து நன் முழுவதும் பவனி வருவது போல பிரம்மாண்டத் தேரின் மீது மாடவீதிகள், வந்தார நன் சக்கரவரததி வீதி வழியே வந்த நேசனின் பட்டணப் பிரவேச ஊரவலம் கண்கொள்ளாக காட்சியளிப்பதை ஜீவராசிகள் துண்பெல்லாம் மகிழலிக்க ஆனந்த நடை ஆடியவன் தன் தேரின் மீது புரண எறிவதன் கொலுவீற்றடி தன் நாடாடப் பார்வையில் வருகிறான்.

"நான் முழுவதும் தேர் மாடவீதிகளில் இருக்கும் தினறிரவு தேர் கிழக்கு வாசல தேரடிக்குச் சென்ற பிறகு நான் மீண்டும் வீட்டுக்குள் செல்வார் பின் களியாடம், சாய் யாடம் குரவைக கூத்து எல்லாம் நடைபெறும்" என்றார்கள்.

நாடாடம்

பவனியில் இருந்து எட்டை மூத்தான நூதன் பக்தர் பெல்லாம் ஆனந்தத் திருவிழா கொண்டாடிக் கண்ணடி நூதன் நகர் மாந்தர்கள் - எதிரீகளும் புருஷர்களும் அழகிய ஆச

மாணங்கள் கூண்டு தெரு ஓங்குகில் சும்பலாக நின்ற
கண்ணடி நூதர்கள் ஆங்காங்கே பலவகை வாத்தியங்கள்
புலகிக் கொண்டிருந்தன மாடவீதியின் கடைசியில் ஜனக்
கத்துக்கு நடுவில் இருந்தது தேர் பெருமாளும்
கொண்டான் இருந்தது ஆனால் திரளான மக்களின் போற்றி
கொண்டிருக்கொண்டு பின் கொஞ்சம் நகர்ந்தான் நேசன்
கொண்ட திருப்பிடத்தைத் தேர் கடந்த பின் மாண்ட ஜனமும்
கொண்டிருக்கொண்டு பின் கொஞ்சம் நகர்ந்தான் நேசன்
கொண்டிருக்கொண்டு பின் கொஞ்சம் நகர்ந்தான் நேசன்
கொண்டிருக்கொண்டு பின் கொஞ்சம் நகர்ந்தான் நேசன்

நல்ல தேசக்கூட்டு வாய்ந்த ஊர் மக்கள் 'தேர் வந்ததை
புகழ்ந்து ஆய்ம கருவிகள் பிடித்து வடம் இழுத்ததால் வந்தது
புகழ்ந்து ஆய்ம கருவிகள் பிடித்து வடம் இழுத்ததால் வந்தது
புகழ்ந்து ஆய்ம கருவிகள் பிடித்து வடம் இழுத்ததால் வந்தது
புகழ்ந்து ஆய்ம கருவிகள் பிடித்து வடம் இழுத்ததால் வந்தது
புகழ்ந்து ஆய்ம கருவிகள் பிடித்து வடம் இழுத்ததால் வந்தது

வானில் கதிரவனின் கொழுந்து வட்டெறிந்த அகலி
கதிரவனின் கொழுந்து வட்டெறிந்த அகலி
கதிரவனின் கொழுந்து வட்டெறிந்த அகலி
கதிரவனின் கொழுந்து வட்டெறிந்த அகலி
கதிரவனின் கொழுந்து வட்டெறிந்த அகலி
கதிரவனின் கொழுந்து வட்டெறிந்த அகலி

மனிதர்களின் குரல்கள் ஜயகொலம் செய்தன ஊரவ
மனிதர்களின் குரல்கள் ஜயகொலம் செய்தன ஊரவ
மனிதர்களின் குரல்கள் ஜயகொலம் செய்தன ஊரவ
மனிதர்களின் குரல்கள் ஜயகொலம் செய்தன ஊரவ
மனிதர்களின் குரல்கள் ஜயகொலம் செய்தன ஊரவ
மனிதர்களின் குரல்கள் ஜயகொலம் செய்தன ஊரவ

சென்று கொடுத்துக்கொல்லும் ஊரவலம் ஆனந்தம் வாழ்
சென்று கொடுத்துக்கொல்லும் ஊரவலம் ஆனந்தம் வாழ்
சென்று கொடுத்துக்கொல்லும் ஊரவலம் ஆனந்தம் வாழ்
சென்று கொடுத்துக்கொல்லும் ஊரவலம் ஆனந்தம் வாழ்
சென்று கொடுத்துக்கொல்லும் ஊரவலம் ஆனந்தம் வாழ்
சென்று கொடுத்துக்கொல்லும் ஊரவலம் ஆனந்தம் வாழ்

தேர் கடந்த பின் மாண்ட ஜனமும்
தேர் கடந்த பின் மாண்ட ஜனமும்
தேர் கடந்த பின் மாண்ட ஜனமும்
தேர் கடந்த பின் மாண்ட ஜனமும்
தேர் கடந்த பின் மாண்ட ஜனமும்
தேர் கடந்த பின் மாண்ட ஜனமும்

"நீ வரவில்லையா?" என்றார் தலில்காரர் இல்லையென்று தள்ளியபொழுதுதான்

"இதோ நேசர் வருகிறார்" என்ற வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் ஒருவேளை அவருடன் தீகவழிதரும் வாய்ப்பு என்று எண்ணம் அவன் மனத்தில் தோன்றிக் கிளர்ச்சியடைந்தாக்கிற்று அங்குத் தனத்தால், பலகணியின் தூண்டுதலின் மறைந்து கொண்டான வீட்டின் முன்புறம் இருந்த பலகணியை வழியாக வெளியே தெரியாமல் எட்டிப் பார்த்தான் இவ்நாள் இரவுக்கிரகதையாகத்தான் வெளியில் தெரியாது எட்டிப் பார்த்தான்

உடம்பில் சோம்பலால் பூசிக் கொண்டு நுத்திரம் மாலைகளை அணிந்து கொண்டு கங்காட்டில் ஆடுபவர்களைத் தான் எவ்வளவு தட்டிவான் மரியாதைகள்! இந்த வாரில் மட்டும் தான் இவ்வளவு நடக்கும் தமது தளபதிகளையும் பிரதானர்களையும் அழைத்து வரும் அரசன் போல் நேசன் வந்தான் முன்னால் நடந்து வந்தார் பெரிய தீகவழிதர் அவர் அரசன் நேசன் நாமத்தின் மகிழ்வை நானிலத்துக்கெல்லாம் எடுத்துரைத்த தேவார சீதங்களைப் பாடி பக்த மக்களையெல்லாம் பரவசப்படுத்தி வந்தனர் ஒதுவார்கள்

அவர்களுக்கு பின் "ஜல ஜல" சத்தம், பாத சத்தம் ஒலியோல் திரங்குநீர்த் உற்று கவனித்தான் நந்தன் அந்தத் தேருக்கு முன்னால் வரும் பெண்கள்தான் நேசனிடம் புகுபுகுபுகுத்துவார்களென்று சொல்லும் தாசிப் பெண்கள் தத்தும் வாழ்வுகளை ஆடலவல்லவர்களுக்கு அர்ப்பணத்துக் கைங்காலம் பரிந்து வந்த தாசிப் பெண்கள் நடனம் புரிந்து வந்தனர்

தில்லை மூவாயிரம்வரில் பொருள் கருதியுள்ள தேருடன் பிரயாணமானார் அந்தப் பெரிய தீகவழிதர் கையில் கம்பம் தேருக்கு முன் ஈறு நடை போட்டாக கொண்டிருந்தார் அவரை பாடித்தவ்வான் ஒளிந்து நுத்திரத்தன் ஒரு நுத்திரம் கொண்டான் அவர் தான் செய்யப் போகும் சுவற்று முன்பே உணர்ந்த மகான் இயல்பைப் பிதற்றும் பரிசுத்தம்

ஒரு தீர்மானம் செய்தான் அவர் வீட்டின் முன் நின்று வரை அடியும் தான் எப்படி வலது கண்டுபிடித்து விடுவான் அடியும் நீயும் வரையில் நனகு ஒளிந்திருக்கவேண்டும் அந்தக் கம்பம் தீகவழிதர் மேலே பார்த்துவிடக்கூடாது ஆனால் இயல்புகளாக தனக்கு பதிலாக வேறொருவனைப் பிடித்துப் பிடித்துவிட்டாரோ என்னவோ?

எல்லோரும் தீகவழிதர் முன் கைகூட்டி வாய் புதைத்து வணக்கம் பலர் அவர் காலிலும் விழுந்தனர் ஆசிரவாதம்

தீகவழிதரைப் பற்றி அவன் நினைத்தது சரிதான் வீட்டுக்குள்ளே அடைந்தவன் திடீரென்று அவருக்கு ஏதோ ஒரு தாக்கீதம் ஏற்பட்டது அதுவரை சிரித்திருந்தவர் கறமும் முற்றும் மாறியது இன்னும் நன்றாய் மறைந்து கொண்டான் நந்தன்

தீகவழிதர் தொடர்ந்து தேருவதற்கு முன் சுவாதி வெளியே வந்தான் வீட்டுப் பலகணியிலிருந்து அவன் பாரகணையில் அவன் பாரகணையச் சென்று நடராஜர் சிவன் வைக்கப்பெற்ற தேரினைத் தோண்டிப் பணிந்தான் அரசனைச் செய்தான்.

வீட்டு வாசலில் தேர் நின்றுத் தேரின உச்சியோ வீட்டை விட உயரமாய் இருந்தது ஒளிந்திருந்த நந்தனுக்கு சரிசமமான வாய்ப்பு நேசன் நின்று நந்தர் அப்போது வானத்தில் மேகம் போலிருக்க வேண்டும் தூரியனின் ஒளி நடராஜரின் முகத்தில் இருக்க அவர் ஒரு பொருளுக்கு என்னமாய் சிரித்தது போல் ஒரு பிரமை வாய்ந்தது நந்தனுக்கோ கோபம் நேசன் வெயிலில் தான்மும் பிரகாசித்தான் ஆனால் நேசனின் அவலகாரமும் கண்களையும் நந்தனைத் திகைக்கச் செய்வலிலைல் ஏதோ ஒரு வகை பொறாமை வந்தது பாவையால் கட்டெறித்தான்

தனக்குப் பிடித்தமான இரு பொருட்களை அபகரித்தவன் நேசன் அந்தக் கம்பத்தின் கலவலத் தன் கண்ணில் வைத்துக் கண்ணை அருகே செருங்க விட்டால் செட்டவன் இவ்வளவுதான் தான் பொது தான் உயிரைப் வைத்திருந்த சுவாதி அவனுக்குத் தான் தான் அர்ப்பணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்கிறான் வாழ்க்கையில் தனக்கு நிகராகவோ போட்டி போடவோ யாரையும் நினைத்ததில்லை நந்தன் திடீரென்று நேசனிடே போட்டியாய் பார்த்தான் தனக்கு விருப்பமாய் இருந்த இருண்டு பொருட்களுக்கு உரிமை கொண்டாடும் போட்டி போட்டான்

வாரே நேசனைப் போற்றிட புகழ் அந்த நகரில் ஒருவன் தான் பலகணியின் திரை மறைவில் நின்றுப் நேசனைப் பார்த்து மனதால் வெறுத்தான் கண்களில் கலை பறக்க நேசனை நோக்கினான் தனக்குப் போட்டியானவன் வந்து தான் என்று நந்தன் அறிந்தான் "நீ மட்டும் மனிதனாய் நடந்துபானால் உன்னை சமஹாரம் செய்திருப்பேன்" என்று

சரியங்காலம் ஆக ஆக, கனடசிபாக "எதனால்" நான் இப்போது கமயாட்ட காரந்திரம் துதிவம் தம் தோலவியை இடத்திலு" என்று எண்ணங்கள் மேலோங்கின அகற்றது மூலப்பாடு நிமிடமுமாய்க்மாய் நகித்தது

'முடத்தனத்தினால் காட்டை விட்டு வெளியே வந்தேன் நான் எதேனாவது கெட்டு போகிறேன் என்று நினைக்கிறேன் 'போது, போகாதே போகாதே என்று சொல் சகாதகள் எப்போதப்பட்ட நண்பர்கள் என்று தோன்றும் அவர்கள் மூலப்பம் வந்ததுடன் 'அவர்களுடன் சென்று ஓடி' வேண்டாம் பசுப்பண்ண இரவணன்' கணவியை ஒட்டி பிடித்து போயும் கொண்டு அவன் வளது

கவாதுரி ம கொல்லாய்க ஒடிய போய்விட்டலாம் என கூட முதலில் தோன்றியது "மூலப்பம் அது சரிபல அங்கு பெண் தன் மீது எவ்வாறு அளவல்லாது காண்பதனால் எதாவது பெரித அடிவசதி வந்துவிட்டது" என்ற பட்ட இயங்குகதுகள் வந்தது

வீட்டுக்குள் நுழைந்த காரணவிலனை என்று அம் அன்றையாக்கு சேடி வந்த கவாதி கனட சியாக அவன் பலகண் தன்மாய் நுன்று திலகலய கோபுரத்தை மறைந்தது கண்ணு நுந்தது வந்திருந்தது பூண சுருத்தான கணவியை நுந்து கணவியை நுந்து அகற்றும் மன தோள்கள் எதாவது நுந்து முதுகைக் காட்டி நுன்றான் ஒரு அகைவ கூட இல்லாது பட்ட விட்டமோதுகள் அவன் தோட உடைவிலனை அது திரை அவனைக் காண எதோ அவன் மனதுக் கவரான் கததுடன் வைத்துக் கீழுவது போலிருந்தது

பலகணியில் நுன்ற அவனை அந்த நிலையே அரத்ததுடன் "முதுக நான் நாய்க்கண்ட கல்கலப்ப இயங்குதன் அவனிடம் இலகல நாய் எதாவது குறும் குறை பசைத்தான் என்று குறைவித தூனை வினவினான் "திலகல வீட்டையாவது ஏதேனும் சொல்லிவிட்டார்களா இலகல கணகததுடன் அவனிடம் கூறுகிறபடிய இயங்குவனைக் கட்டிப் போட்ட சிறை போலாகிவிட்ட போமா" என வருவலாய் நினைத்தான்

அவன் பலகணியில் நின்று இடத்தை அணுக சபக சரியாய் ஏதாவது வண்ணம் நுளிக காவில் நடந்து வந்து அவன் அங்கில் நின்று அவன் தோளின் மீது கை எவதுதான் அவன் அங்கில் வந்தது கூட அவனுக்குத் தெரியவில்லை

அவன் பார்த்து அவன் தோள் மீது பட்டது பட்டாய் பசை வந்தது, தோளின் மீது அமர்ந்தது போலிருந்த அவன் ஸ்பர்சம் வந்தது கததுடன் வந்தது

அவன் தோளில் கையை வைத்து அவன் முகத்தில் கைக் கலிவு மிசந்த தாலில், "நந்தா" என்றான் முகத்திலுள்ள அவன் கண்களிலும் அவன் அதுபாரி கண்களில் அழகுறி காணப்பட்டது

மனனுடைய மனது இப்படிச் சந்தும் அடைந்து நான் தோல்கலை" என்றான்

"எனக்கென்று மனது இயங்குதலாய் ஒரு நினைவிலு" என்று மூலப்பகாண்டான்

அது உங்களுக்கு என்ன குறை என இப்படி திரைக்கிராய்" அவன் கைகளைப் பிடித்து அழைத்துக் கொண்டு உள்ளே வந்தான்

அவனாக வாய் கூறித் துதிக்க கேட்டான் "மேலும்" தலை திரைக்கிராய் எனக்கு பட்டாய் திரைக்கிராய் போய் வந்தது" என்றான்

அவனில் கைகளைக் கை எவ்வாறு அங்கு பட்டாய் வந்தது" என்று சொல்கதுகள் பட்டாய் வந்தது

அவன் கைகளைத் துதித்து மேலே பட்டாய் வந்தது" என்றான்

"கண்களைத் துதி சத்திப்பாக வெண் பட்டாய் வந்தது" என்றான்

"இவ்வலாய் என்னைத் தோலுதான் கைகளைக் கைக்கிராய் வந்தது" உன் மனதில் ஒரு குறை திரைக்கிராய் என்று அவன் என்னிடம் பரிந்து கொள்" என்றான்

அதன் காலம் வந்தான் "எவ்வாறு வந்தது" அவன் காலம் நம்பவான்" திலகல சிறை கொடுத்தது கண்களில் அவனிடம் அவன்கு நீசனாக்விட்டான் என்று கேட்டான்

பட்டாய் துதிப் பொருத்தப் பார்த்துக் கடைசியில் பொறுக்கி வந்த போகவே "நான் சொல்ல வேண்டாம்" என்றான்

"என்ன" என்னை இங்கே விட்டிருக்கிறீர் போகிறீர்" என்றான் அவனுக்குச் சொல்" என்றான்

"நிபாயல் போகாதே"

இத்தகைய வெள்ளமாக ஓடிப்போக வேண்டும் நகரம் ஸை.
தீப்பட்டு எரிந்தே தீர் வேண்டும்

இப்படி கருமாளைப் போரக்கனையாக கண்டிப்பாக
வெறு யாரும் இல்லை என்றவுடன் பாண்டியனை தலை ஓடி
படியாக வீங்கிட போய் நககிறது' தகதின தேச சககரவரத்திய
விளங்க அருகதைபற்றவன்

தலையினி தூக்கியன் மதுரை வரை செல்லுவான்
அவகையாவது கொஞ்சம் எதிர்ப்பு தூக்கியன் ஆனால் முதல்
சாரம் பொருதிய சிங்காதனத்துல் அபரந்திருக்கும் பாண்டிய
யாருக்கு இவ்வளும் விஷயமே எடவிலலை அது சமரத்தின்
நடத்தி வந்த அத்தேவசம் பண்டியது தூக்கியன்மற்றிய செல்வ
செல்லும் முன் அவர்களைப் பண்டிய நகரத்திசு சென்
விரங்குறாகள் யத்தி களத்தல் எப்படி இந்த வீரகனா
பாண்டியர் சந்திப்பார் என்று கேள்கி நந்தன் மனதில் வந்ததி
பின் 'அது அவர் கவையும் என்று முடிவாகவந்தான்

நடேசன் பண்டிக்கது தோருங்கு நத்திந்தத மன
தேசத்தின் மீது படைப்பெறப்ப அவ்வளவு சுவமனத்து அல
என்று புரிந்தவுடன் ஒரு அமைதி பிரந்தது திரும்பப் பார்த்தது
குறைந்தது ஆனால் வேகத்ததை சனாகக்கவிடவ்வை
நந்தன் விவேகம்

காலில் சககரம் கடப்பது போலச் செயலட்டான்
நந்தன் பாதி நேரம் தீகவதிதா குழந்தைகளைச் சுமந்தான்
நேரம் பலலகளைச் சுமந்தான் இவ்வளவு வகைகளைச்
யிலலைபெண்ணால் சிவில்களையச் சுமப்பவால் சமனித்திருக்க
முடியாது

சில சமயம் பலலகளை விரி வற்றிந்து விரிந்தே களை
முதுகில் சுமந்து சென்றுவிடலாம் என்று கூட நினைத்தான்
ஆனால் நடேசனுக்கு அது யிர்ப்பாண்டியனை இடவீட்டு
நடேசன் னேரம் தனி அண்டம் ஒரு யிர்ப்பாண்டியன் அமைதி
வந்திருந்தது

அவந்தி நான் பரிவெல்லாம் பிரமாணம் செய்து
காவிரியைக் கடந்து கருங்குளை தூரியாஸ்குமரன் நேரத்தி
அடைந்தார்கள் எந்த ஊர்க்குள்ளும் செல்லவதில்லை என்று முடி
வெய்தத்து சிலர் மட்டும் ஊர்க்குள்ள சென்று உணவு வாங்கு
வாங்கார்கள் அந்த உணவு வாங்கும் படவகுதலிந்தது சில
தாமசி வருவதுவும் இல்லை காத்திருந்ததுவிட்டு கையடிவாங்க
பலரும்.

அதுமட்டுமல்ல பலர் வழியில் மயக்கமுற்று விழுந்து
சுயநிலை செயல் நேரம் இல்லை 'அவர்களும் காலில் பனி
நகத்தில் பட்டு எழுந்தார்கள் என்று நினைத்தான் பதினாறு
பொய்த தொடங்கிட பயணம் கடைசியில் ஆறுபெரிய முடிந்தது
வழிவது தீகவதிதா குழந்தைகளைச் சேரக்காமல்

சுவாதிபன் மனநிலை எப்படியிருக்கும் என்று பயந்தே
வந்தான் நந்தன் எனினும் விவரிக்க முடியாத படவகுத்திலிருந்து
படியும் தன் தாய் மற்றும் மாற்றோருக்கு என்ன கதி ஏற்பட்டது
என்று தெரியாமலும் அமைதியாகவே வந்தான் நடன் கொடுத்த
படியினால் அவளால் வெகு நேரம் நடைபயத் தளங்கி பிடிக்க
படவகு நந்தன் முற்றுகாண்டு மற்றவரைபெல்லாம் விரி
களைய குறைவாகவே அவளிடம் திரிந்தது ஆனால் மூன்று
முன் பிரயாணத்தில் அவள் பெக்கடை இவ்வளவு ஏதாவது
பெக்க கொடுத்தால் 'ஓ' என்று ஒப்பளி வைத்தால் பயணம்
கடைப்பட்டுப் போகும் என்று நந்தனுக்கு படவது பெக்கால்
பெக்கான ஆனால் அந்த அழகிட முகம் கொகம் என்னும்
பண்டம் படிப்பட்டு அவன் மனதை ஏதோ பெக்கது

முன்னாவது நான் ஏற்கனவே பெக்கது படவது சமரத்தின்
கையை பிரதேசம் காக்கது மலை நாட்டில் பரிவெசிக்கிறார்கள்
சுதேசவர் வைத்தது செல் மலை நின்று அப்பால் வழியாகவந்து
என்று நந்தனுக்குத் தோன்றியது பாரைப் பிரதேசத்தை அடைந்த
பாரு வேகம் குறைந்தது அபத்தம்தான் பாரைப் பிரதேச
பாருவால் அந்தப் பாவநிலைச் சுவரே சுற்றி சென்ற பானுவில்
பந்தன் இனி எதிர்த் தூக்கியன் அல்ல சேரவ தான் என்று
பந்தி கொண்டான் நந்தன்

நடேசனைத் தூக்கிக் கொண்டு மலை ஏறினார்கள்
தூக்கியன் வரவான் என்று யூகத்து பிரதேசங்களைவிட்டுச்
சென்றவுடன் அம் அடங்கியது காடுகளில் பறபல் கூந்த
பலபங்களில் கூச்சலிடக்க கொண்டு ஆயிரக்கணக்கான
வகைகள் நடேசனை வாமோறன் அது எவ்வளவு நனதேசம்
பெக்க திருந்தது

எல்லாபயர்க்கு தள்ளாடியடி நிமிஷிய காலகளை
எனறி ஊனறி நடந்து சென்றார்கள் மூன்று நாட்களும்
பெண்ணின் பின் பதிரவர்கள் என்ற பதத்தினால் ஒப்பியினி
பாலப்பிறு இனி உயிலலை துதுவரை துணைபாற
வகைசம் பகாடுப்பயர்க்கு கூட நந்தன் விருப்பவினைப் பார
புருக்கும்வரை பலலக்கு சுமந்தவர்களை மொம்பவும் தூர்சு

ஊளவலம் தின்றது அப்போது பார்த்து கோட்டான்
கடவல் வான முகிரு வன்றியில் பசனறு, எதுபரால் பசுபு
பசுபுதது அபதறம் ஒன்றுமில்லை' எல்லையற்ற அமைதிது

அத்தியாயம் நான்பதது ஏழு கோயில இடிபாடுகள்

மங்கலமான் மாலை வெளிச்சமுதுவதான திலக
கோயிலுகளுள் நுழைந்தனர்

பொடிபட்டது பொடித நாடகங்கள் அம் பசுபு
வெள்ளம் என்ற கணக்கி உருவம் நகரம் இடையில்
பழிபெயரும் பிழையின் கருமாடி சகலது கவல் கசு கவன்
ஊளவலத்தை கோட்டான் காண்கிற திவ்வானது

மனையா அம் திலகம் புனை நகரம் மனசு
தூதகில் சிலவைய சேகரிக்க பசுபுதது இடையில்
கவல் கடபுடி பசுபுகள் என்று நினைத்தான் அதுபு
கேட்பாடு நாடகம் சிலவைய கவல்து கவல்துது தொ
கிப் பசுபுகள் என்ன செடவந்தனறு கட அபதது சாதகன்
நிசசபகத ஆரம் சீர் கவல்கசும் என்று நினைத்தான்
புனைவலமல் புனைவலம் என அவன்கருது செவியம்

ஆனால் தூத அழிவு அவனையே நினை கருத
அபசசெய்கது அபதது புனைவலமல் பிளனம் அப
பசுபுகளை நினைத்தும் மீட காட்சிகளை எவ்வகையும் தோன்
வந்தன

அளவுகடாத வெறிகொண்டவன் எதிரி திரணியக
திரவணம் தூதமன் புதலான் திரவணம் செடவல்
பகாபம் காபி துணை துணைபுன் செடவலம் அபதது
கடவன் அவதாரம் எடுத்து வரவில்லை

பாடி திரவியகசக கோட்டான் மீட பசுபுகள்
தெளிந்து தூத பசுபுகள் கட பசுபுகள் எல்லாம் திரவ
தூத தூதமன் தூதமன் தூதமன் கோட்டான் மீட
கவல் தூதமன் என்று நினைக்க மீடபுது தூதமன்
அபதது திரவியக பசுபுகள் கொள்ள வேண்டிய
கோட்டான் இவ்வலம் வந்தது துவதோ என்று கட நினைத்தான்
அபதது ஆண்கள் கவல்கசும் கவல்கசும் தூதமன்

தூண்டிவிடும் தூய்மையான அல்லுன வந்தாங்கு தீகவந்திகளும்
கூடவன் டுகம் வெளிநிடப்போயிருந்தது அவன் பார்த்து ஐடதனது
நந்தனும திருமயிப பாரததான்.

பொருசைப தூண்டி துதில் 'கேசன வெள்சகம் தெரி
கேசனா து' அதுசயித்தனா ஒரு வானகை டாரோ ஏறு சிவகந்த
வச டுநந்தனா ஏற்றியவா அங்க டுதனா திலவனவா என்ற
பெரிபவாபவால் 'பெயர்' யாங்க தூந்து பககம் வந்ததூகத்
தெரியலிலவையே. எயடி?

பொருசைபவா து திருமயிபபாரததான் அவர்களுக்கிடையே
என்று பககம் கூறலி கூட தயது 'என்னசு. ஏனாது மானா
வ்வனவையே' என்று கூறாது அங்க டுதனா திலவனவா என்ற
சலனா தெனடடது.

காலடி சபதம் கேட து 'கேசனா து' திலவனவா
வாங்குதூகம் மசனா து மானா து திலவனவா
தூண்டி து. சபதம் கேடபடவா டுதனா திலவனவா
ஏனாது 'கேசனா து' திலவனவா துதூகம்
வ்வனவா துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்

கேசனா துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்
மனிதக தூவா? உடவனவா துதூகம் துதூகம்
ஏனாது துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்
கீயதா துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்

நந்தனின் மானா துதூகம் துதூகம் துதூகம்
விழந்தி துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்
உதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்
அவனா துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்
மேறுபா துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்
சபதம் கேட துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்
வந்தகாக பதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்

ஆனாலும் துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்
பொருசைபவா துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்
பொருசைபவா துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்
பொருசைபவா துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்
பொருசைபவா துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்
பொருசைபவா துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்
பொருசைபவா துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்

பொருசைபவா துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்
பொருசைபவா துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்
பொருசைபவா துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்
பொருசைபவா துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்
பொருசைபவா துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்
பொருசைபவா துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்
பொருசைபவா துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்

ஒரு தூய்மையான துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்
பொருசைபவா துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்
பொருசைபவா துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்
பொருசைபவா துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்

அந்தது என்ன நட்சகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்
தூய்மையான துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்

அததியாயம் நாற்பத்து எட்டு "நான் கிளம்புகிறேன்"

பொருசைபவா துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்
தூய்மையான துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்
தூய்மையான துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்
தூய்மையான துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்

கனகசகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்
தூய்மையான துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்
தூய்மையான துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்
தூய்மையான துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்

ஆனாலும் துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்
தூய்மையான துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்
தூய்மையான துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்
தூய்மையான துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்

பொருசைபவா துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்
தூய்மையான துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்
தூய்மையான துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்
தூய்மையான துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்

பொருசைபவா துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்
தூய்மையான துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்
தூய்மையான துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்
தூய்மையான துதூகம் துதூகம் துதூகம் துதூகம்

கொண்டான். கைப்பிடிச் செங்கற்கள் சில தண்ணீரில் விழுந்தன.

பாழடைந்த அந்தக் கிணற்றின் சுவர் அவனைத் தாங்குமா இல்லை உடைந்து விடுமா, அவனையும் சேர்த்து உள்ளே விழுமா என்று யோசிக்க வைத்தது. ஆனால் அப்படி ஒன்றும் ஆக வில்லை. சுதாரித்துக் கொண்டான். மூச்சு வாங்கியது, பெரிய ஆபத்துதான். ஆனால் தப்பித்துவிட்டோம் என்ற நிம்மதி.

ஆனால் அவன் முன் வளைந்து நிற்கும் போது எதிர்பாராத சம்பவம் ஒன்று நடந்தது. அந்தக் கம்பூதிக் கல் அவன் ஆடை மடிப்பிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொண்டு உருண்டு ஓடிப் போய் கிணற்றுத் தண்ணீருக்குள் 'தொபேல்' என்று விழுந்தது.

அதனால் தெளித்த கிணற்று நீர் கூட அவன் முகத்தை நனைத்தது.

அத்தியாயம் ஐம்பது கிணற்றுக்குள் கல்.

தன் உடையில் முடிந்து வைத்திருந்த கல் விழுந்த வேகத்தினால் கிணற்றுத் தண்ணீரில் ஒரு பெரிய அலை கிளம்பி நந்தனிடம் மேலே தாவி வந்தது. நந்தனின் முகத்தில் தெளித்தது.

கையால் அவன் ஈர முகத்தைத் துடைத்துவிட்டு நந்தன் நம்பாமல் கிணற்றுக்குள் முறைத்தான். இப்போதுதான் கிடைத்தது, அதுவும் அறுபது ஆண்டுகளுக்குப் பின். அதற்குள்ளாகக் கிணற்றுக்குள் விழுந்துவிட்டதே என்று மனது அலறியது. எண்ணமெல்லாம் ஆதங்கமாய் மாறியது.

அக்கணமே கிணற்றுக்குள் குதிக்கலாமா என்று கூட நினைத்தான். ஆனால் சட்டென அவன் வயது நினைவுக்கு வந்தது. குதித்தால் மீண்டும் வெளியே வர முடியுமா என்று சந்தேகம் அவனை நிதானிக்க வைத்தது.

கண்கள் கலங்கின, அருவி போல கண்ணீர்த் துளிகள் கிணற்றுத் தண்ணீருக்குள் விழுந்தன.

ஆனால் தனக்குத் தானே ஆறுதல் சொல்லிக் கொண்டான், "இன்றோ நாளைக்கோ சாகுப்போகிறாய், அந்தக் கல் உனக்கு எதற்கு?" என்று மனதின் மறொரு பாகம் மறுதலித்தது.

"இல்லை இல்லை, இந்தக் கல்லுக்காகத்தான் நம் வாழ்வே மாறியது. அனாத விட்டுவிடக்கூடாது. சாகும்போது அது என் கைகளில் இருக்கவேண்டும். எப்படியும் எடுத்து விடவேண்டும். கிணறு ஆழமாய்த் தெரியவில்லை. நாமும் அவ்வளவு பலவீனமாக இல்லை" என்று நினைத்தான். அந்தக் கிணற்றுக்குள்ளே கைப்பிடிச் சுவரைப் பிடித்துக் கொண்டு இறங்க முடிவெடுத்தான்.

ஒரு முறை கிணற்றை ஆராய்ந்தான். பூமிகு அடியிலே பாறையைக் குடைந்து அமைத்த விஸ்தாரமான கிணறு அது. கிணற்றின் சுற்றரச் சுவரில் பக்கத்தில் உள்ளே இறங்க படி இருந்தது. ஆனால் காலாகாலமாக உபயோகமற்ற நிலையில் இருந்த படிகளின் தொகுப்பு எப்படியென்றுதான் தெரியவில்லை. அவனைத் தாங்குமா, இல்லை பளு தாங்காமல் உடைந்து தன்னைத் தண்ணீரில் முழுகடிக்கும் என்றும் நந்தனுக்குத் தெரியவில்லை.

இறங்குவதற்கு ஆயத்தமாக ஒரு காலாத் தூக்கிக் கிணற்றின் சுவர் மேல் போட்டான். வெறிபிடித்தவன் போலாகித் தம்முடைய பலம் முழுவதையும் பிரயோகித்து உள்ளே இறங்க ஆயத்தமானான். ஆனால் இறங்குவதென்று முடிவுக்கு நந்தன் வந்துவிட்ட தருணத்தில் ஒரு சம்பவம் நடந்தது.

அப்படியே சிவையானான் நந்தன். "ஆ" என்று ஆச்சரிய சப்தம் வட்டும் அவன் வாயிலிருந்து எழுந்தது. அதுவரை ஒரே இருட்டாய்க் காணப்பட்ட கிணற்றில் ஓர அதிசயம்.

சமுத்திரத்தின் கரப்பத்திலேயிருந்து வெளியே வரும் வலம்புரி சங்கைப் புறிக் கேள்விப்பட்டிருந்தான். அதுபோல கணங்கரிய இருளிலே திடீரென்று ஒரு வெளிச்சம் வந்தது. முதலில் அது மெல்லியதாக இருந்தது. வரவரப் பெரிதாக வந்தது.

வெளிச்சம் பெருகி வருவனது ஆவலுடன் கண்கொட்டாமல் பாரக்கலானான். அப்பொழுதுதான் றெஞ்சு "தடக் தடக்" கென்று அடித்துக் கொண்டது. உடம்பெல்லாம் குயீரென்று வியர்த்தது. 'என்னையற்ற அந்தகாரத்தில் இப்படி ஒரு ஒளிப் புலர்?' என்று.

ஆனால் என்ன அதிசயம். கிணறு முழுவதும் ஒளி கிளம்பியது. கிணற்றுக்குள் நிலவையுபோல அந்தப் பிரதேசம் முழுவதையுமே பிரகாசப்படுத்தியது. நன்றாய் உறறுப் பார்த்தான், நிலவின் எதிரொளியாக இருக்குமே என்று. அது நிலவின்

பியம்ப இலலை, நிலவும் ஒளி மங்கத் தொடங்கிய சமயத்தில் கிணறு கோடானு கோடி வைரங்கள் போன்று காட்சி தோன்றியது. பலபலவென்று கிழக்கு வெளுக்கும் நேரத்தில், கீழ்வானத்தில் ஒரு எரிமலை வெடித்தாற்போல் வெளிச்சம் திடீரென வந்தது. அதுபோல கிணற்றுக்குள்ளிருந்து வெளிச்சம் வந்தது.

தன்னை மீறி வந்த ஆச்சரியத்தினால் கண்களும் தளையம் கழன்றன. கல கிணற்றுக்குள் சென்று கண்ணங்கரிய கொள்ளிவாய்ப் பிசாக்களைத் துயிலெழுப்பிவிட்டது? இல்லை. உளனே இருந்த பூதம் கணவிழித்துவிட்டதோ? கணை நீர் நிலையின் அடிவாரத்திலிருந்து கோபத்துடன் மேலே வருமா? பலனாகும் இந்த பூதம் உண்டு பிசித்திருந்தது என்பார்களே, அந்த கதி நமக்கும் ஏற்பட்டு விடப்போகிறதா?

முதலில் பார்தான் நந்தன். சட்டென பக்கத்திலிருந்து புரர் ஒன்றின் மனையில் ஒளிந்து கொள்ளலாம் என்று கூட எண்ணம் உதித்தது. ஆனால் கைகால்கள் சினல் போலாயின.

மிக வியப்பான எண்ணம் ஒன்று அப்போது அவன் மனத்திலே தோன்றிற்று. 'இது தான் மரணமோ? ஒரு முறையே ஒவ்வொருவருக்கும் வரும் அனுபவமாதலால் யாரும் அவன்ிடம் சொல்லவில்லையோ? அப்படியென்றால் நம் ஆடம் முடிந்ததா?'

பின் தன் மனதைத் தேற்றிக்கொண்டான். 'இது என்ன பைத்தியக்கார எண்ணம்? சாவைக் கண்டு பயப்பட வேண்டிய கிவிட்டாயா நந்தன்?' என்று தானைத் தானே கேட்டுக் கொண்டான்.

எனினும் கிணற்றுக்குள் புறப்பட்ட வெண்ணிறக் கதிர்கள் நாலா பக்கமும் பரவி விசித்திர ஜால விதனங்கள் பரீவுகைக் கண்டு கணவா நினைவா என்று பரியாமல் நின்றன. வாய்க் கையில் வேறு யாரும் காணாத அதிசய அனுபவங்களைத் தான் மட்டும் காணும்படி நேருகிறதே என்ற அதிசயமும் ஏற்பட்டது.

நடந்தது அதிசயமான காட்சி மட்டுமன்று. அப்புவமான காட்சி கூடத்தான். இருட்டுக் கிணற்றின் உள்ளிருந்து ஒரு ஒளிக் கடலானது பொய்கி மேலுயர்ந்து கிணற்றில் மேலே மேலே வந்து கொண்டிருந்தது. இந்தத் தோற்றம் அவனுடைய வீணை மன பிரமை எனறே எண்ணிவிட முடிவாதது. அந்த வெண்ணிற ஒளிமலையானது நின்ற இடத்தில் நிறகவில்லை. மேலே மேலே நகர்ந்து வந்து கொண்டிருந்தது. அவன் நின்ற இடத்திலிருந்து

பார்க்கும்போது அந்த ஒளியானது அவன் இருக்குமிடம் வரையில் வந்து தன்னை மட்டுமல்ல, இந்தக் கடம்பூர் கானகதனையே மூழ்கடிக்கும் போலிருந்தது.

தனக்கு என்ன நேர்ந்து விட்டது என்பது முதலில் அவனுக்கே தெரியவில்லை. பின் மாயாஜாலம் ஏதோ தம் கண முன்னால் நடைபெறத் தொடங்கியிருக்கிறது என்பதை அப்பனுடைய அத்தாத்தன் அவனுக்குச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தது. பிறகு மேலே புலப்படத் தொடங்கியது.

கல் விழுந்ததுதான் தாமதம். உடனே அதுபுதம் நிகழ்ந்தது. வானத்தை வெட்டிய மின்னல் போல, அதன் பிரகாசமான ஒளியில் மேலே வானமும் கீழே நான்கு திசைகளும் ஒளிமயமாயின. அடினால அந்தக் கல்லினால்தான் இந்த ஒளி என்று முடிவெடுத்தான்.

'ஒரு கல் ஜொலித்ததில் கிணற்றின் கலங்கிய நீரையும் தாண்டி நிலைபை போல் பிரகாசிக்குமா என்ன?' என்று யோசித்தான். திரும்ப கிணற்றுக்குள் பார்த்தான். ஆனால் தொடர்ந்து கிணற்றில் விழுந்த அந்த கல் கூடாவிட்டு எரிந்த வண்ணம் திரும்பல் எந்த சகராயுத்தளத் போல் ஒளி வீசியது.

கால வெள்ளத்தில் சிறிது பின்னோக்கிச் சென்றான் நந்தன். அந்தக் கல் எப்போது கூட விட்டெரியும் என்று அந்தக் காலத்தில் வந்த சமியார் சொன்னார் என்று நினைவு கூர்ந்தான். உடனே பதில் கிடைத்தது.

படுத்தது ஊங்கிய கொண்டிருந்த சூழ்நடை. தான் விழித்ததுக் கொண்டு விட்டதை ஒரு கைச்சல மூலம் தெரியப் படுத்தியது போல் அவன் உளனே ஏதோ எழுந்தது கத்தியது. சற்று நேரம் திசைத்துப்போய், பார்த்தது பார்த்தபடி நின்றான். வெளிப்படையில் அவன் ஸ்தம்பித்து நின்றானே தவிர, உடம்பின் ஒவ்வொரு அங்கமும் அப்போது தடித்தது.

ஒளி ஏன் வந்தது என்று அறிந்ததும் இருதயம் வேகமாக அடித்துக் கொள்ள ஆரம்பித்தது. உடனே மனமும் பிரகாசித்தது. மனதிலும் அதுவரை இருளை உருவாக்கிக் கொண்டிருந்த மாயத்தினை பரிசுசென்று விலகிற்று. நிழலாயிருந்த ஞாபகம் தெளிந்த உருவெடுத்து மனக்கண் முன்னால் நின்றது. அந்த உண்மை மனமளவென்று பெருகி, அவனையே முழுதும் மூழ்கடித்து விட்டது போலிருந்தது.

அவனுடைய இதய அந்தரங்கத்தின் ஆழத்திலிருந்து இதுவரை அவனுகட்கே தெரியாமல் மறைந்து கிடந்த ஏதோ ஓர் நினைவு பொங்கி வெளி வந்தது. அந்த அறிவு அவனை வான வெளியிலே தூக்கிக் கொண்டுபோய் மேக மண்டலங்களின் மேல், மிதக்கச் செய்தது. தலை கழன்றது! சுற்றியிருந்த மரங்கள் எல்லாம் கழன்றன; கிணற்றின் கைப்பிடிச் சுவர் கழன்றது.

உற்றுக்கேட்டான் நந்தன். கிணற்றுக்குள்ளிருந்து ஏதோ ஓர் ஆழர்வமான சபதமும் கேட்டது. அந்த ஒலி 'கிரர்' என்று ஆயிரம் வண்டுகள் ஒருங்கிணைந்து ரீங்காரித்துக் கததுவது போலிருந்தது. காதுகளைத் துளைத்துவிடும் அளவுக்குப் பெருகியது. முதல் முதலில் அந்தச் சாயியார் கொண்டு வந்த கல்லைப் பொன் அருகே எடுத்துச் சென்றபோது செய்த சப்தம் நினைவலைகளில் வந்தது. சற்று நேரத்துக்கு முன் தில்லைக் கோயில் தளையில் கிடைத்த கல் கூட அதே சப்தம்தானே செய்தது? ரீங்காரம் இப்போது தேவகானமாகவே இசைத்தது.

கிணற்றின் உட்புறம் நந்தன் நோக்கினான். ஒரு நொடிப் பொழுதில் அங்கே தோன்றிய காட்சி அவன் கண் வழிவாக மனத்தில் பதிந்தது. நிலவைப்போல் ஒளிர்ந்த தீபச் கூடர் ஒன்று பொன் ஒளியைப் பரப்பியது. பின் அவன் கண் முன்னால் பல வர்ண தீபங்களாய் மாறியது- வானவில்லில் தோன்றியது போல. அந்த வெளிச்சத்தில் குபேரனின் பொக்கிஷ அறையே கிணற்றுக்குள் உருவெடுத்தது போலக் காணப்பட்டது.

வெளிச்சத்தின் அளவைய் பார்த்தால் ஒரு மூட்டையோ இரு மூட்டையோ தங்கம் கிணற்றுக்குள் இருக்கும் என்று முதலில் நினைத்தான். ஆனால் வெளிச்சமே குறைவதாக இல்லை.

இதைக் கண்டு சுற்றியிருந்த ஊர்களில் மனிதர்கள் இருந்திருந்தால் ஒட்டோடி வந்திருப்பார்கள். நல்லவேளை யாரும் இல்லை. கிணற்றுக்குள்ளிருந்து அந்தக் கல்லுடன் பொன்னும், மணியும், வைந்ரியங்களும் ஜொலிப்பதுபோலத் தோன்றியது. மன்னாதி மன்னர்கள் ரகசியப் பொக்கிஷங்களை வைத்த இடம் என்று தோன்றியது.

'சந்தேகமில்லை. இது மாபெரும் பொக்கிஷம். நமக்குத் தெரியாமல் நம் காலடியிலேயே இருந்திருக்கிறது.'

ஒளி வரும் திசையையே ஆவலுடன் பார்க்கத் தொடங்கினான். அவன் அதிகமாகத் தேடுவதற்கு இடம் வைக்காமல்

கிணற்றுக்கு அடியில் என்னவெல்லாம் இருந்தனவோ எல்லாம் தெரிந்தன. பல மணி மகுடங்கள். எல்லாம் முத்தும் மணியும் வைரமும் பதித்த மகுடங்கள். ஹாரங்கள், முத்து வடங்கள், நவரத்தின் மாலைகள். அனைத்த தவிர எங்கும் காசுகள். ஸட்சோப ஸட்சம் தங்கக்காசுகள்.

நந்தனுக்கு ஒரு நொடியில் எல்லாம் புரிந்தது. தில்லைக் கோயிலை மீண்டும் கட்ட கோப்பெருஞ்சிகன் எடுத்து வைத்த தங்கம் எங்கு இருக்கிறதென்று புரிந்தது. இது கோப் பெருஞ்சிகனின் செல்வம்தான். சந்தேகமில்லை. சோழரின் பெருஞ்செல்வத்தைக் கொள்ளையடித்த கோப்பெருஞ்சிகன் இந்தக் கிணற்றுக்குள் ஒளித்து வைத்துவிட்டான். அவன் தில்லையை சீரமைக்க திருப்பணி செய்ய ஒதுக்கி வைத்திருந்த புனையகின் இருப்பிடம் தெரிந்துவிட்டது. கோப்பெருஞ்சிகனின் எண்ணம் போல் தில்லை மீண்டும் தன் மஹேஸ்வரத்தை அடையும் காலம் நெருங்கி விட்டதென்றும் நந்தனுடைய உள்ளணர்ச்சி சொல்லியது.

நந்தனுக்கு சிரிப்பும் வந்தது. இந்தக் கிணற்றைப் பற்றி இப்படி யாரும் நினைக்கவில்லையே? அவனது யௌவனக் கண் களுக்கு அந்தக் கிணற்றங்களுடைய நங்கைகள் கூடக் காமக் களியாட்டம் போடும் ஸ்தலமாகவே தெரிந்தது. அதற்கு நேர் மாறாக இதே கிணற்றடியிலிருந்து வரும்போது பலரும் அவனைச் சூழ்ந்து கொண்டு எச்சரிப்பார்களே, பெண் பூதமென்று. பல வரடமாய் விஷயம் தெரியாமலேயே இருந்துவிட்டனர் எல்லோரும். உயிரக் குழையும் பயங்கரத் தோற்றத்துடன் வரும் பூதம்தான் எண்ணிப் பந்தனர். கோர பயங்கர உருவம் கொண்ட பூதம் இருக்கிறது என்று அந்தப் பாழும் கிணறு ஒதுக்கப்பட்டது. புனையக செல்வங்களை பூதம் காப்பது பொதுவாக நம்பப்பட்டது. உண்மைதான். உண்மையாகவே பூதத்தின் பயத்தால்தான் யாரும் புனையகைக் கண்டுபிடிக்கவில்லை.

தானும்தான். சிரிப்பு வந்தது. பிறந்து வளர்ந்ததெல்லாம் இங்கே. அதாவது இந்தக் கிணற்றடியில் காதல் செய்தது எவ்வளவு? ஒரு நொடி கூட இவ்வளவு செல்வம் தன் காலடியில் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லையே?

இந்திர ஜாலக் காட்சி கிணற்றின் நீரிலும் அதன் மறியில் ஓரத்திலும் நெடுக்கக் காணப்பட்டது. இத்தனை நாளும் வெறுமை யாயிருந்த அந்தக் கிணறு ஒளியை உறபத்தியாக்கும் ஞாயிறைப்

பொலக் காட்சி தந்தது. கவனரக் கையினால் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டு மறுபடியும் பார்த்தான்.

சற்று நேரத்துக்கு முன் எல்லையில்லாத ஆசாபங்கமும் மனக் குழப்பமும் கலந்து கொண்டன. எல்லாம் இப்போது நம்பிக்கைக்கு வழி விட்டு ஒதுங்கியது. அந்த வெளிச்சத்தின் விளக்கம் கிடைத்தவுடன் சூதுகலம் பொங்கித் ததும்பியது.

'காட்டில் வாழ்ந்த காலத்தில் செல்வம் நம் கைக்கு வந்திருந்தால் என்ன செய்திருப்போம்? எல்லாவற்றிற்கும் ஒரு வேளை வரவேண்டும். அது போல் எல்லாருக்கும் வேலை வரவேண்டும். இனிதான் வேலையே ஆரம்பம். என் வாழ்நாளில் நடுசனுக்குத் திருபடணி செய்ய முடியும்.'

நடுசன் பெருமைக்கு உகந்த முறையில் வீடு கொடுக்க வேண்டுமென்று வீருமயியவனுக்கு அது இப்போது அவன் வாழ்நாளில் முடியும் என்று தோன்றியது.

'எனக்கு என் ஆசைக் காதலியைக் கொடுத்து, கொளையை என் அரசனாகக், ஏன் தன்னையே என்னை நம்பி என்னிடம் ஒப்படைத்தவனுக்கு ஒரு சிறிய பிரதி உபகாரம் செய்ய முடிகிறதே' என்று ஆனந்தித்தான்.

வேனல் என்று நினைத்தவுடன் படிமம் வந்தது. 'நந்தா உன்னால் முடியுமா? பார்த்து. மிகவும் ஆனந்திக்காதே. சந்தோஷ மிகுதியால் கிழட்டுப் பிராணன் போனாலும் போய் விடும்' என்ற படிம அவனுக்கு வந்தது.

படப்பாசன் இருதயம் சாந்தமடைவதற்கு தனக்குத் தானே சொல்லிக் கொண்டான். 'நந்தா உனக்கு வயதானது. அதிரச்சி அடையாதே. இப்போது உனக்கு ஏதும் ஆகிவிட்டால் பின் தில்லையின் கதி என்னாவது?'

உடனே வாய்க்குள் அடங்கா சிரிப்பு வந்தது. 'அதற்கு என்ன? அந்த துனியக்காரன் நடுசன் இருக்கிறானே. இப்படி அனாதையாய் விட்டுவிடுவானா என்ன? அப்படியே விட்டாலும் அந்தவென் அவன் இன்னும் ஒரு கொள்ளைக்காரனை அதுப்பி வைக்கவாட்டானா? அவன் ஆடல் வல்லவன் மட்டுமல்ல, ஆட்டிவைப்பதிலும் வல்லவன் தான்.'

முற்றும்

குனித்த புருவமும்
கொவ்வைச் செவ்வாயில் குமிழ் சிரிப்பும்
பனித்த சடைபடிமம்
பவளம் போல் மேனியில் பால் வெண்ணீறும்
இனித்த முடைய
பொற்பாதமும் காணப்பெற்றால்
மணிதப்பிறவியும் வேண்டுவதே இம்மானிலத்தே